

32001L0085

13.2.2002.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 42/1

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2001/85/EK

(2001. gada 20. novembris),

kas attiecas uz īpašiem noteikumiem transportlīdzekļiem, kurus lieto pasažieru pārvadāšanai un kuros papildus autovadītāja sēdvietai ir vairāk nekā astoņas sēdvietas, un ar ko groza Padomes Direktīvas 70/156/EEK un 97/27/EK

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 95. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar Līguma ⁽³⁾ 251. pantā noteikto procedūru, ņemot vērā Samierināšanas komitejas 2001. gada 25. jūnijā apstiprināto kopīgo dokumentu,

tā kā:

(1) Iekšējais tirgus ir teritorija bez iekšējām robežām, kurā ir nodrošināta preču, personu, pakalpojumu un kapitāla brīva aprīte. Ir svarīgi pieņemt pasākumus šajā sakarā.

(2) Tehniskās prasības, kurām transportlīdzekļiem jāatbilst saskaņā ar valstu tiesību aktiem, cita starpā attiecas uz īpašiem noteikumiem transportlīdzekļiem, kurus lieto pasažieru pārvadāšanai un kuros papildus autovadītāja sēdvietai ir vairāk nekā astoņas sēdvietas.

(3) Šīs prasības dažādās dalībvalstīs atšķiras.

(4) Sakarā ar tehnisko priekšrakstu atšķirībām ir radīti šķēršļi

šo transportlīdzekļu laišanai Kopienas tirgū. Ja visas dalībvalstis aizstās savus valstu noteikumus ar saskaņotām prasībām, tiks uzlabota iekšējā tirgus darbība attiecībā uz šiem transportlīdzekļiem.

(5) Tādēļ visās dalībvalstīs papildus esošajiem noteikumiem vai to vietā būtu jānosaka vienādas prasības, lai konkrēti attiecībā uz katra veida transportlīdzekli varētu piemērot EEK tipa apstiprinājuma procedūru, kas noteikta ar Padomes Direktīvu 70/156/EEK (1970. gada 6. februāris) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju tipa apstiprinājumu ⁽⁴⁾.

(6) Šī direktīva ir viena no atsevišķajām direktīvām par EEK tipa apstiprinājuma procedūru, kas izstrādāta saskaņā ar Direktīvu 70/156/EEK.

(7) Lai ņemtu vērā panākumus, kas jau ir gūti, lai uzlabotu personu ar kustību traucējumiem iespējas piekļūt I un II klases transportlīdzekļiem, ir jāatļauj jau esošajos transportlīdzekļu tipos atsevišķās galvenās ejas daļās izmantot slīpākas virsmas nekā jaunajos transportlīdzekļu tipos.

(8) Šo pasākumu mērķi, proti, centienus izskaust tirdzniecības šķēršļus Kopienā, piemērojot šādiem transportlīdzekļiem EK tipa apstiprinājumu, dalībvalstis nevar apmierinoši īstenot, ņemot vērā attiecīgajā nozarē piedāvāto pasākumu mērogu un ietekmi, tāpēc šo mērķi var labāk sasniegt Kopienas līmenī, un Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kā noteikts Līguma 5. pantā. Saskaņā ar minētajā pantā ietvertu proporcionālītātes principu šī direktīva neparedz neko tādu, kas nebūtu samērīgs ar šo mērķu sasniegšanas vajadzībām.

⁽¹⁾ OV C 17, 20.1.1998., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 129, 27.4.1998., 5. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 1998. gada 18. novembra atzinums (OV C 379, 7.12.1998., 80. lpp.), kas apstiprināts 1999. gada 27. oktobrī (OV C 154, 5.6.2000., 47. lpp.), Padomes 2000. gada 26. septembra kopējā nostāja (OV C 370, 22.12.2000., 1. lpp.) un Eiropas Parlamenta 2001. gada 14. februāra lēmums (OV C 276, 1.10.2001., 124. lpp.). Eiropas Parlamenta 2001. gada 3. oktobra lēmums un Padomes 2001. gada 8. oktobra lēmums.

⁽⁴⁾ OV L 42, 23.2.1970., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 98/91/EK (OV L 11, 16.1.1999., 25. lpp.).

(9) Lai nošķirtu esošo tipu transportlīdzekļus no jaunā tipa transportlīdzekļiem, ir jāatsaucas uz Padomes Direktīvu 76/756/EEK (1976. gada 27. jūlijs) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz apgaismes ierīču un gaismas signālierīču uzstādīšanu mehāniskajiem transportlīdzekļiem un to piekabēm ⁽¹⁾.

(10) Ir vēlams ņemt vērā esošās tehniskās prasības, ko ANO Eiropas Ekonomikas komisija ir pieņēmusi ar saviem noteikumiem Nr. 36 ("Vienoti noteikumi lieliem pasažieru transportlīdzekļiem saistībā ar to vispārīgās konstrukcijas apstiprinājumu"), Nr. 52 ("Vienoti noteikumi mazas ietilpības sabiedriskā transporta līdzekļiem"), Nr. 66 ("Vienoti noteikumi lieliem pasažieru transportlīdzekļiem saistībā ar to virsmas struktūras izturības apstiprinājumu") un Nr. 107 ("Vienoti noteikumi lieliem divstāvu pasažieru transportlīdzekļiem saistībā ar to vispārīgās konstrukcijas apstiprinājumu"), kas ir pievienoti 1958. gada 20. marta Nolīgumam par vienotu noteikumu pieņemšanu mehānisku transportlīdzekļu aprīkojuma daļu apstiprinājumam un tā savstarpējai atzīšanai.

(11) Lai gan šīs direktīvas galvenais mērķis ir garantēt pasažieru drošību, ir jāparedz tehniski priekšraksti, lai ļautu personām ar kustību traucējumiem piekļūt transportlīdzekļiem, uz kuriem attiecas šī direktīva, ievērojot Kopienas transporta un sociālo politiku. Ir jādara viss iespējamais, lai atvieglotu piekļuvi šiem transportlīdzekļiem. Šai nolūkā personām ar kustību traucējumiem piekļuvi var nodrošināt vai nu ar tehniskiem risinājumiem, kurus piemēro transportlīdzekļiem, uz kuriem attiecas šī direktīva, vai kombinējot tos ar atbilstīgiem vietējās infrastruktūras līdzekļiem, lai personām ratiņkrēslos garantētu piekļuvi.

(12) Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, ir jāgroza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 70/156/EEK un Direktīva 97/27/EK, kas attiecas uz dažu kategoriju mehānisku transportlīdzekļu un to piekabju masu un gabarītiem ⁽²⁾.

(13) Šīs direktīvas īstenošanai vajadzīgie pasākumi jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽³⁾,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Šajā direktīvā:

- "transportlīdzeklis" ir jebkurš M₂ un M₃ kategorijas mehāniskais transportlīdzeklis atbilstīgi Direktīvas 70/156/EEK II pielikuma A daļas definīcijai,
- "virsbūve" ir atsevišķa tehniska vienība, kas definēta Direktīvas 70/156/EEK 2. pantā,
- "transportlīdzekļa klase" nozīmē transportlīdzekļa atbilstību klases aprakstam, kurš sniegts šīs direktīvas I pielikumā.

2. pants

1. Kopš 2003. gada 13. augusta dalībvalstis nevar atteikt EK tipa apstiprinājumu vai valsts tipa apstiprinājumu attiecībā uz:

- transportlīdzekli,
- virsbūvi,
- tādu transportlīdzekli, kura virsbūves tips jau ir apstiprināts kā atsevišķa tehniska vienība,

vai atteikt vai aizliegt pārdot, reģistrēt vai nodot ekspluatācijā transportlīdzekli vai tā virsbūvi kā atsevišķu tehnisku vienību, balstoties uz apsvērumiem, kas saistīti ar tādu transportlīdzekļu noteikumiem, kurus lieto pasažieru pārvadāšanai un kuros papildus autovadītāja sēdvietai ir vairāk nekā astoņas sēdvietas, ja ir apmierinātas šīs direktīvas un tās pielikumu prasības.

2. Šā panta 1. punkts attiecas arī uz I vai II klases transportlīdzekļiem ar zemu grīdu, kuri atbilstīgi Direktīvai 76/756/EEK ir saņēmuši tipa apstiprinājumu pirms 2002. gada 13. augusta, un kuros var lietot 12,5 % slīpu galvenās ejas virsmu, kas minēta 1. pielikuma 7.7.6.2. punktā.

3. Ievērojot tālāk sniegtā 4. punkta noteikumus, no 2004. gada 13. februāra dalībvalstis:

- vairs nepiešķir EK tipa apstiprinājumu transportlīdzekļa tipam un virsbūves kā atsevišķas tehniskas vienības tipam,

⁽¹⁾ OV L 262, 27.9.1976., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 97/28/EK (OV L 171, 30.6.1997., 1. lpp.).

⁽²⁾ OV L 233, 25.8.1997., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

— var atteikt vai aizliegt reģistrēt, pārdot vai nodot ekspluatācijā jaunus transportlīdzekļus un virsbūves kā atsevišķas tehniskas vienības,

balstoties uz apsvērumiem, kas saistīti ar tādu transportlīdzekļu noteikumiem, kurus lieto pasažieru pārvadāšanai un kuros papildus autovadītāja sēdvietai ir vairāk nekā astoņas sēdvietas, ja nav apmierinātas šīs direktīvas un tās pielikumu prasības.

4. No 2005. gada 13. februāra dalībvalstis var atteikt vai aizliegt reģistrēt, pārdot vai nodot ekspluatācijā jaunus transportlīdzekļus un jaunas virsbūves kā atsevišķas tehniskas vienības, kuras ir ieguvušas tipa apstiprinājumu saskaņā ar 2. punkta prasībām.

3. pants

1. I klases transportlīdzekļiem jābūt pieejamiem personām ar kustību traucējumiem, tostarp personām ratiņkrēslos, ievērojot VII pielikumā izklāstītos tehniskos noteikumus.

2. Dalībvalstis var brīvi izvēlēties piemērotāko risinājumu, lai panāktu uzlabotu piekļuvi transportlīdzekļiem, kas nav I klases transportlīdzekļi. Tomēr gadījumos, kad transportlīdzekļi, kas nav I klases transportlīdzekļi, ir aprīkoti ar iekārtām, ko lieto personas ar kustību traucējumiem un/vai personas ratiņkrēslos, tiem jāatbilst attiecīgajām VII pielikuma prasībām.

4. pants

Direktīvu 70/156/EK groza šādi.

1. Direktīvas I pielikumā:

a) pielikuma 0.2. pozīcijai pievieno šādas:

“0.2.0.1. Šasijas:

0.2.0.2. Virsbūve/pabeigts transportlīdzeklis:”;

b) pielikuma 0.3. pozīcijai pievieno šādas:

“0.3.0.1. Šasija:

0.3.0.2. Virsbūve/pabeigts transportlīdzeklis:”;

c) pielikuma 0.3.1. pozīciju papildina ar šādām:

“0.3.1.1. Šasija:

0.3.1.2. Virsbūve/pabeigts transportlīdzeklis:”;

d) pielikuma 2.4.2. pozīciju papildina ar šādu punktu:

“2.4.2.9. Transportlīdzekļa smaguma centra pozīcija ar tā tehniski pieļaujamo noslogoto transportlīdzekļa maksimālo masu gareniskā, šķērseniskā un stateniskā virzienā:”;

e) iekļauj šādu pozīciju:

“2.4.3. Virsbūvei, kas apstiprināta bez šasijas

2.4.3.1. Garums (j):

2.4.3.2. Platums (k):

2.4.3.3. Paredzētā šasijas tipa(–u) nominālais augstums (darba kārtībā) (!) (piekarei ar regulējamu augstumu norāda parasto darba stāvokli):”;

f) pielikuma 13. pozīciju aizstāj ar šādu pozīciju:

“1.3. ĪPAŠI NOTEIKUMI TRANSPORTLĪDZEKĻIEM, KO IZMANTO PASAŽIERU PĀRVADĀŠANAI UN KUROS PAPILDUS VADĪTĀJA SĒDVIEtai IR VAIRĀK NEKĀ ASTOŅAS SĒDVIEtas

1.3.1. Transportlīdzekļa klase (I klase, II klase, III klase, A klase, B klase):

1.3.1.1. EK tipa apstiprinājuma numurs virsbūvei, kas apstiprināta kā atsevišķa tehniska vienība:

- 1.3.1.2. Šasiju tipi, kurām var pierīkot EK apstiprināta tipa virsbūvi (ražotājs(-i), un nepabeigto transportlīdzekļu tipi):
- 1.3.2. Pasažieriem paredzēta platība (m^2)
- 1.3.2.1. Kopā (S_0):
- 1.3.2.2. Augšstāvā (S_{0a}) (l):
- 1.3.2.3. Apakšstāvā (S_{0b}) (l):
- 1.3.2.4. Pasažieru stāvvietām (S_1):
- 1.3.3. Pasažieru skaits (sēdvietas un stāvvietas)
- 1.3.3.1. Kopā (N):
- 1.3.3.2. Augšstāvā (N_a) (l):
- 1.3.3.3. Apakšstāvā (N_b) (l):
- 1.3.4. Pasažieru sēdvietu skaits
- 1.3.4.1. Kopā (A):
- 1.3.4.2. Augšstāvā (A_a) (l):
- 1.3.4.3. Apakšstāvā (A_b) (l):
- 1.3.5. Pasažieru durvju skaits:
- 1.3.6. Avārijas izeju skaits (durvis, logi, avārijas lūkas, savienotājkāpnes un puskāpnes)
- 1.3.6.1. Kopā:
- 1.3.6.2. Augšstāvā (l):
- 1.3.6.3. Apakšstāvā (l):
- 1.3.7. Bagāžas nodalījumu tilpums (m^3):
- 1.3.8. Platība bagāžas pārvadāšanai uz jumta (m^2):
- 1.3.9. Tehniskās iekārtas, kas atvieglo iekļūšanu transportlīdzeklī (piemēram, platforma, pacelējs, nolaišanās sistēma), ja tās ir pierīkotas:
- 1.3.10. Virsmas struktūras izturība
- 1.3.10.1. EK tipa apstiprinājuma numurs, ja ir zināms:
- 1.3.10.2. Vēl neapstiprinātām virsmas struktūrām
- 1.3.10.2.1. Sīks transportlīdzekļa tipa virsmas struktūras apraksts, tostarp tās izmēri, konfigurācija un materiāls, un stiprinājuma punkti pie šasijas rāmja:
- 1.3.10.2.2. Transportlīdzekļa un to iekšējā izkārtojuma daļu rasējumi, kas ietekmē virsmas struktūras izturīgumu vai visu atlikušo telpu:
- 1.3.10.2.3. Darba kārtībā esoša transportlīdzekļa smaguma centra pozīcija gareniskā, šķērseniskā un vertikālā virzienā:
- 1.3.10.2.4. Maksimālais attālums starp pasažieru ārējo sēdvietu viduslīnijām:
- 1.3.11. Šīs direktīvas punkti, kas jāizpilda un jāpierāda attiecībā uz šo atsevišķo tehnisko vienību:

2. Direktīvas III pielikuma I daļā iekļauj šādu pozīciju:

- “ 13. ĪPAŠI NOTEIKUMI TRANSPORTLĪDZEKĻIEM, KO IZMANTO PASAŽIERU PĀRVADĀŠANAI UN KUROS PAPILDUS VADĪTĀJA SĒDVIETAIR VAIRĀK NEKĀ ASTOŅAS SĒDVIETAS
- 13.1. Transportlīdzekļa klase (I klase, II klase, III klase, A klase, B klase):
- 13.1.1. Šasiju tipi, kurām var pierīkot EK apstiprināta tipa virsbūvi (ražotājs(-i) un nepabeigto transportlīdzekļu tipi):
- 13.3. Pasažieru skaits (sēdvietas un stāvvietas)
- 13.3.1. Kopā (N):
- 13.3.2. Augšstāvā (N_a) (1):
- 13.3.3. Apakšstāvā (N_b) (1):
- 13.4. Pasažieru sēdvietu skaits
- 13.4.1. Kopā (A):
- 13.4.2. Augšstāvā (A_a) (1):
- 13.4.3. Apakšstāvā (A_b) (1): ”.

3. Direktīvas IV pielikumā:

a) Ar šādu pozīciju aizstāj I daļas 52. pozīciju:

	Priekšmets	Direktīva Nr.	Atsauce Oficiālajā Vēstnesī	Piemērojamība									
“52	Autobusi	.../.../EK	L	M ₁	M ₂ X	M ₃ X	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄ ”

b) II daļā ievieto šādu 52. pozīciju:

	Priekšmets	Pamatnoteikumu numurs	Grozījumu sērija	Papildinājums	Jālabo
“52	Virsmas struktūras izturīgums (autobusiem)	66	—	1 līdz 00	—”

5. pants

Direktīvas 97/27/EEK I pielikumu groza šādi:

1. Svītro 2.1.2.1. līdz 2.1.2.2.1.4. punktu;

2. Iekļauj šādus punktus:

“2.1.2.1. “Autobuss” ir transportlīdzeklis, kas definēts Direktīvas 2001/85/EK I pielikuma 1. punktā.

2.1.2.2. “Autobusa klase” nozīmē tāda transportlīdzekļa klasi, kas definēta Direktīvas 2001/85/EK I pielikuma 2.1.1. un 2.1.2. punktā.

- 2.1.2.3. "Posmainais autobuss" ir transportlīdzeklis, kas definēts Direktīvas 2001/85/EK I pielikuma 2.1.3. punktā.
- 2.1.2.4. "Divstāvu autobuss" ir transportlīdzeklis, kas definēts Direktīvas 2001/85/EK I pielikuma 2.1.6. punktā."

3. Līdzšinējais 2.1.2.2. punkts kļūst par 2.1.2.5. punktu.

6. pants

Pasākumus, kas vajadzīgi, lai pielāgotu šo direktīvu tehnikas attīstībai, pieņem saskaņā ar 7. panta 2. punktā izklāstīto procedūru.

7. pants

1. Komisijai palīdz saskaņā ar Direktīvas 70/156/EEK 13. pantu izveidotā Komiteja pielāgošanai tehnikas attīstībai (še turpmāk "komiteja").
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, tad piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā minētā lēmuma 8. panta noteikumus.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā noteiktais termiņš ir trīs mēneši.

3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

8. pants

1. Dalībvalstis pieņem un publicē normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai līdz 2003. gada 13. augustam izpildītu šīs direktīvas prasības. Par tiem dalībvalstis tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem minētos tiesību aktus, tajos iekļauj atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka kārtību, kādā izdarīt šādas atsaucis.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu svarīgākos noteikumus, ko tās pieņēmušas jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

9. pants

Šī direktīva stājas spēkā dienā, kad to publicē Eiropas Kopienų Oficiālajā Vēstnesī.

10. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2001. gada 20. novembrī

Eiropas Parlamenta vārdā —

priekšsēdētāja

N. FONTAINE

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

A. NEYTS-UYTTEBROECK

PIELIKUMU SARAKSTS

- I pielikums: Darbības joma, definīcijas, EK transportlīdzekļa tipa apstiprinājuma vai virsbūves kā atsevišķas tehniskas vienības tipa apstiprinājuma pieteikums, transportlīdzekļa vai virsbūves tipa modifikācijas, ražojumu atbilstība un prasības
- Papildinājums: Statiskās stabilitātes robežu pārbaude ar aprēķinu palīdzību
- II pielikums: EK tipa apstiprinājuma dokumentācija
1. papildinājums: Informācijas dokumenti
1. apakšpapildinājums: Informācijas dokuments attiecībā uz transportlīdzekļa tipu
2. apakšpapildinājums: Informācijas dokuments attiecībā uz virsbūves tipu
3. apakšpapildinājums: Informācijas dokuments attiecībā uz tāda transportlīdzekļa tipu, kuram pierīkota virsbūve, kas jau ir apstiprināta kā atsevišķa tehniska vienība
2. papildinājums: EEK tipa apstiprinājuma sertifikāts
1. apakšpapildinājums: EK tipa apstiprinājuma sertifikāts transportlīdzekļa tipam
2. apakšpapildinājums: EK tipa apstiprinājuma sertifikāts virsbūves tipam
3. apakšpapildinājums: EK tipa apstiprinājuma sertifikāts transportlīdzekļa tipam, kuram pierīkota virsbūve, kas jau ir apstiprināta kā atsevišķa tehniska vienība
- III pielikums: Paskaidrojošas shēmas
- IV pielikums: Virsmas struktūras izturība
1. papildinājums: Pabeigta transportlīdzekļa apgāšanās tests
2. papildinājums: Virsbūves daļas apgāšanās tests
3. papildinājums: Virsbūves daļas svārsta tests
1. apakšpapildinājums: Kopējās enerģijas aprēķins
2. apakšpapildinājums: Prasības attiecībā uz galveno enerģiju absorbējošo virsbūves daļu sadalījumu
4. papildinājums: Virsmas struktūras izturības pārbaude, izmantojot aprēķinus
- V pielikums: Mehānisko durvju aizvēršanās spēka mērīšanas vadlīnijas
- VI pielikums: Īpašas prasības transportlīdzekļiem, kuru ietilpība nepārsniedz 22 pasažierus
- VII pielikums: Prasības tehniskajām ierīcēm, ar kurām atvieglo iekļūšanu transportlīdzeklī personām ar kustību traucējumiem
- VIII pielikums: Īpašas prasības divstāvu transportlīdzekļiem
- Papildinājums: Galvenās ejas
- IX pielikums: EK tipa apstiprinājums atsevišķai tehniskai vienībai un EK tipa apstiprinājums transportlīdzeklī, kas ir aprīkots ar virsbūvi, kura jau ir apstiprināta kā atsevišķa tehniska vienība

I PIELIKUMS

DARBĪBAS JOMA, DEFINĪCIJAS, EK TRANSPORTLĪDZEKĻA TIPĀ APSTIPRINĀJUMA VAI VIRSBŪVES KĀ ATSEVIŠKAS TEHNISKAS VIENĪBAS TIPĀ APSTIPRINĀJUMA PIETEIKUMS, TRANSPORTLĪDZEKĻA VAI VIRSBŪVES TIPĀ MODIFIKĀCIJAS, RAŽOJUMU ATBILSTĪBA UN PRASĪBAS

1. DARBĪBAS JOMA
 - 1.1. Šī direktīva attiecas uz jebkuru M_2 vai M_3 kategorijas viestāvu, divstāvu, nekustīgas šasijas vai posmainu transportlīdzekli atbilstīgi Direktīvas 70/156/EEK II pielikuma A daļas definīcijai.
 - 1.2. Šīs direktīvas prasības tomēr neattiecas uz šādiem transportlīdzekļiem:
 - 1.2.1. transportlīdzekļiem, kurus lieto apsargātu personu, piemēram, ieslodzīto pārvadājumiem;
 - 1.2.2. transportlīdzekļiem, kas ir īpaši konstruēti ievainotu vai slimu personu pārvadāšanai (neatliekamās medicīniskās palīdzības transportlīdzekļi);
 - 1.2.3. apvidus transportlīdzekļiem;
 - 1.2.4. transportlīdzekļiem, kas ir īpaši konstruēti skolēnu pārvadāšanai, līdz šī direktīva tiks grozīta saskaņā ar tās 7. panta 2. punktā izklāstīto procedūru.
 - 1.3. Šīs direktīvas prasības attiecas uz šādiem transportlīdzekļiem vienīgi tiktāl, ciktāl tās ir savietojamas ar minēto transportlīdzekļu lietojumu un funkcijām:
 - 1.3.1. transportlīdzekļi, kas ir paredzēti policijas, drošības un bruņotajiem spēkiem;
 - 1.3.2. transportlīdzekļi, kuros ir sēdvietas, kas paredzētas lietošanai, tikai transportlīdzeklim stāvēt, bet kuri nav paredzēti vairāk kā astoņu personu (izņemot vadītāju) pārvadāšanai, kad transportlīdzeklis brauc. Piemēram, pārvietojamās bibliotēkas, baznīcas un labdarības centri. Šādu transportlīdzekļu sēdvietas, kas nav paredzētas lietošanai tad, kad transportlīdzeklis brauc, lietotāju vajadzībām ir skaidri jāapzīmē.
2. DEFINĪCIJAS

Šajā direktīvā:

 - 2.1. "Transportlīdzeklis" ir M_2 vai M_3 kategorijas mehāniskais transportlīdzeklis atbilstīgi Direktīvas 70/156/EEK II pielikuma A daļas definīcijai;
 - 2.1.1. Ir trīs transportlīdzekļu klases tādiem transportlīdzekļiem, kuru ietilpība pārsniedz 22 pasažierus bez vadītāja:
 - 2.1.1.1. "I klase": transportlīdzekļi, kuru konstrukcijā ir vieta stāvošiem pasažieriem, lai būtu iespējama bieža pasažieru mainība;
 - 2.1.1.2. "II klase": transportlīdzekļi, kas galvenokārt konstruēti sēdošiem pasažieriem un kuros iespējams pārvadāt stāvošus pasažierus galvenajā ejā un/vai transportlīdzekļa daļā, kas nepārsniedz diviem dubultiem sēdekļiem paredzēto vietu;
 - 2.1.1.3. "III klase": transportlīdzekļi, kas ir konstruēti vienīgi sēdošu pasažieru pārvadājumiem.

Transportlīdzekli var uzskatīt par vairāk nekā vienai klasei piederošu. Šādā gadījumā to var apstiprināt katrā attiecīgajā klasē;
 - 2.1.2. Ir divas transportlīdzekļu klases tādiem transportlīdzekļiem, kuru ietilpība nepārsniedz 22 pasažierus bez vadītāja:
 - 2.1.2.1. "A klase": transportlīdzekļi, kas paredzēti stāvošu pasažieru pārvadājumiem; šīs klases transportlīdzeklī ir sēdvietas un ir paredzētas stāvvietas;
 - 2.1.2.2. "B klase": transportlīdzekļi, kas nav paredzēti stāvošu pasažieru pārvadājumiem; šīs klases transportlīdzeklī nav paredzētas stāvvietas;

- 2.1.3. "Posmains transportlīdzeklis" ir transportlīdzeklis, kas sastāv no divām nekustīgām daļām, kuras savstarpēji savieno šarnīrs; abu daļu pasažieru saloni ir savstarpēji savienoti tā, lai pasažieri varētu brīvi pāriet no viena uz otru; nekustīgās daļas ir pastāvīgi savienotas tā, lai tās būtu atdalāmas vienīgi ar operāciju, ko var veikt, izmantojot iekārtas, kas parasti atrodas darbībā.
- 2.1.3.1. "Divstāvu posmains transportlīdzeklis" ir transportlīdzeklis, kas sastāv no divām nekustīgām daļām, kuras savstarpēji savieno šarnīrs; abu daļu pasažieru saloni ir savstarpēji savienoti vismaz vienā līmenī, lai pasažieri varētu brīvi pāriet no viena uz otru; nekustīgās daļas ir pastāvīgi savienotas tā, lai tās būtu atdalāmas vienīgi ar darbību, ko var veikt, izmantojot iekārtas, kas parasti atrodas darbībā.
- 2.1.4. "Autobuss ar zemu grīdu" ir I, II vai A klases transportlīdzeklis, kurā vismaz 35 % no stāvvietām pieejamās platības (vai tā priekšēja daļa posmainiem transportlīdzekļiem, vai apakšstāvs divstāvu transportlīdzekļiem) ir platība bez pakāpieniem un ļauj piekļūt vismaz vienām pasažieru durvīm.
- 2.1.5. "Virsbūve" ir atsevišķa tehniska vienība, kas definēta Direktīvas 70/156/EEK 2. pantā un ietver visu īpašo transportlīdzekļa iekšējo un ārējo aprīkojumu.
- 2.1.6. "Divstāvu transportlīdzeklis" ir transportlīdzeklis, kurā pasažieriem paredzētās vietas vismaz daļēji ir izkārtotas divos līmeņos, vienam līmenim nosedzot otru, turklāt augšējā līmenī nav paredzētas stāvvietas;
- 2.2. "tipa(-u) definīcija":
- 2.2.1. "transportlīdzekļa tips" ir transportlīdzekļi, kas būtiski neatšķiras šādos aspektos:
- virsbūves ražotājs,
 - šasijas ražotājs,
 - transportlīdzekļa koncepcija (> 22 pas.) vai (≤ 22 pas.),
 - virsbūves koncepcija (vienstāvu/divstāvu, posmains, ar zemu grīdu),
 - virsbūves tips, ja tā ir apstiprināta kā atsevišķa tehniska vienība;
- 2.2.2. "virsbūves tips" saistībā ar tipa apstiprinājumu virsbūvei kā atsevišķai tehniskai vienībai nozīmē virsbūves kategoriju, kam būtiski neatšķiras šādi aspekti:
- virsbūves ražotājs,
 - transportlīdzekļa koncepcija (> 22 pas.) vai (≤ 22 pas.),
 - virsbūves koncepcija (vienstāvu/divstāvu, posmains, ar zemu grīdu),
 - pilnībā aprīkota transportlīdzekļa virsbūves masa, svārstības 10 % robežās,
 - īpaši transportlīdzekļa tipi, uz kuriem attiecīgā tipa virsbūvi nevar uzstādīt;
- 2.3. "transportlīdzekļa vai atsevišķas tehniskas vienības apstiprinājums" nozīmē transportlīdzekļa vai virsbūves tipa apstiprinājumu saskaņā ar šī pielikuma 2.2. punkta definīciju, ņemot vērā šai direktīvā precizētās konstrukcijas pazīmes;
- 2.4. "virsmas struktūra" ir tā virsbūves daļa, kas palielina transportlīdzekļa izturību satiksmes negadījumā, kas saistīts ar apgāšanos;
- 2.5. "pasažieru durvis" ir durvis, kuras parasti ir paredzētas pasažieriem, kad vadītājs sēž;
- 2.6. "divviru durvis" ir durvis, kas nodrošina divas vai divām ekvivalentas piekļuves ejas;
- 2.7. "bīdāmas durvis" ir durvis, kuras var atvērt vai aizvērt, vienīgi pabīdot tās pa vienu vai vairākām taisnām vai aptuveni taisnām slīdēm;

- 2.8. “avārijas durvis” ir durvis, kuras parasti ir paredzētas pasažieriem vienīgi izņēmuma gadījumos, it īpaši avārijas situācijā;
- 2.9. “avārijas logs” ir logs, kurā var būt stikls un kurš ir paredzēts pasažieru izejai vienīgi avārijas situācijā;
- 2.10. “dubultlogs vai daudzkārtīgs logs” ir ārkārtas logs, kuru sadalot divās vai vairākās daļās ar iedomātu vertikālu līniju(-ām) (vai plakni(-ēm)), rodas attiecīgi divas vai vairākas daļas, un katra izmēros un pieejas ziņā atbilst prasībām, kuras attiecas uz parastiem avārijas logiem;
- 2.11. “avārijas lūka” ir jumta vai grīdas atvērums, kurš ir paredzēts pasažieru avārijas izejai vienīgi avārijas situācijā;
- 2.12. “avārijas izeja” ir avārijas durvis, avārijas logs vai avārijas lūka;
- 2.13. “izeja” ir pasažieru durvis, savienotājkāpnes, puskāpnes vai avārijas izeja;
- 2.14. “stāvs vai līmenis” ir tā virsbūves daļa, uz kuras virsmas stāv pasažieri, atbalstās sēdošo pasažieru, vadītāja un jebkura apkalpes locekļa kājas, kā arī uz tās virsmas var balstīties sēdekļu balstiekārtas;
- 2.15. “galvenā eja” ir telpa, pa kuru pasažieri no jebkuras sēdvietas vai sēdvietu rindas piekļūst jebkurai citai sēdvietai vai sēdvietu rindai, vai jebkurai citai ejai no/uz jebkurām pasažieru durvīm vai savienotājkāpnēm un pasažieru stāvvietām; tā neietver:
- 2.15.1. telpu, kas stiepjas 300 mm katras sēdvietas priekšā; izņemot gadījumus, kad sēdvietā, kas ir novietota uz sāniem, atrodas virs riteņa arkas, tādā gadījumā šo attālumu var samazināt līdz 225 mm;
- 2.15.2. telpa, kas ir virs jebkura pakāpiena vai kāpņu virsmas; vai
- 2.15.3. jebkura telpa, pa kuru var piekļūt tikai vienai sēdvietai vai sēdvietu rindai, vai kas ir pretī šķērseniski novietotām sēdvietām vai sēdvietu rindai;
- 2.16. “piekļuves eja” ir telpa, kas iestiepjas transportlīdzeklī no pasažieru durvīm uz augšu līdz pašam tālākajam augšējā pakāpiena leņķim (galvenās ejas mala), savienotājkāpnes vai puskāpnes. Kad pie durvīm nav pakāpienu, par piekļuves eju uzskata telpu, ko mēra saskaņā ar 7.7.1. punkta prasībām, līdz pat 300 mm attālumā no dubultpaneļa iekšējās virsmas sākumpozīcijas;
- 2.17. “vadītāja nodalījums” ir vieta, kas ir paredzēta tikai vadītājam, izņemot avārijas gadījumus, un kurā ir vadītāja sēdekļs, stūres rats, vadības ierīces, instrumenti un citas iekārtas, kas vajadzīgas transportlīdzekļa vadīšanai vai darbināšanai;
- 2.18. “transportlīdzekļa masa darba kārtībā” ir transportlīdzekļa masa, kas definēta Direktīvas 97/27/EEK I pielikuma 2.5. punktā;
- 2.19. “tehniski pieļaujamā maksimālā pilnā masa — (M)” ir masa, kas definēta Direktīvas 97/27/EEK I pielikuma 2.6. punktā;
- 2.20. “pasažieris” ir persona, kas nav vadītājs vai apkalpes loceklis;
- 2.21. “pasažieris ar kustību traucējumiem” ir visas personas, kurām ir grūtības lietot sabiedrisko transportu, piemēram, invalīdi (to skaitā personas ar sensoriem vai intelektuāliem traucējumiem un personas ratiņkrēslos), personas ar locekļu bojājumiem, maza auguma personas, personas ar smagu bagāžu, padzīvojušas personas, grūtnieces, personas ar iepirkšanās ratiņiem un personas ar bērniem (tostarp bērniem, kas sēž saliekamos ratiņos);
- 2.22. “persona ratiņkrēslā” ir persona, kas nespējguma vai invaliditātes dēļ pārvietojas ratiņkrēslā;
- 2.23. “apkalpes loceklis” ir persona, kurai uzdots darboties kā otrajam vadītājam vai iespējamam vadītāja palīgam;

- 2.24. "pasažieru salons" ir vieta, kas ir paredzēta vienīgi pasažieriem, izņemot jebkādu telpu, ko aizņem fiksētas ierīces, piemēram, stiepi, mazas virtuves, tualetes vai bagāžas/kravas nodalījumi;
- 2.25. "pasažieru durvis ar mehānisko piedziņu" ir pasažieru durvis, kuras darbojas ar enerģiju, kas nav muskuļu enerģija, un kuru atvēršanos un aizvēršanos, ja vien tā nenoris automātiski, no attāluma kontrolē vadītājs vai apkalpes loceklis;
- 2.26. "automātiskas pasažieru durvis" ir pasažieru durvis ar mehānisko piedziņu, kuras var atvērt (izņemot gadījumus, kad lieto avārijas vadības ierīces) vienīgi tad, ja pasažieris iedarbina to vadības mehānismu, kad šo vadības mehānismu ir aktivējis vadītājs, un kuras pēc tam aizveras automātiski;
- 2.27. "palaišanas bloķētājs" ir automātiska ierīce, kas neļauj stāvošam transportlīdzeklim izkustēties;
- 2.28. "pasažieru durvis, ko darbina vadītājs" ir pasažieru durvis, kuras parasti atver un aizver vadītājs;
- 2.29. "prioritāra sēdvietā" ir lielāka sēdvietā, kas paredzēta pasažieriem ar kustību traucējumiem un ir īpaši marķēta;
- 2.30. "iekāpšanas palīgierīce" ir ierīce, kas atvieglo ratiņkrēsla piekļūšanu transportlīdzeklim, piemēram, pacēlējs, platforma utt.;
- 2.31. "nolaišanās sistēma" ir sistēma, kas attiecībā uz tā normālo braukšanas augstumu pilnībā vai daļēji nolaiž zemāk un paceļ augstāk transportlīdzekļa virsbūvi;
- 2.32. "pacēlējs" ir ierīce vai sistēma ar platformu, ko var pacelt vai nolaist, lai ļautu pasažierim no zemes vai ietves malas nokļūt pasažieru salonā;
- 2.33. "platforma" ir ierīce, kas pārsedz telpu starp zemi vai ietves malu un pasažieru salona grīdu;
- 2.34. "pārņēsājama platforma" ir platforma, ko vadītājs vai apkalpes loceklis var noņemt no transportlīdzekļa un pielikt atpakaļ;
- 2.35. "noņemams sēdekļs" ir sēdekļs, ko var viegli noņemt no transportlīdzekļa;
- 2.36. "priekša" un "aizmugure" nozīmē transportlīdzekļa priekšu un aizmuguri, ievērojot normālo braukšanas virzienu; attiecīgi ir saprotami termini "priekša", "pati priekša", "aizmugure" un "pati aizmugure" utt.;
- 2.37. "savienotājkāpnes" ir kāpnes, kas ļauj staigāt starp augšstāvu un apakšstāvu;
- 2.38. "atsevišķs nodalījums" ir transportlīdzekļa telpa, kurā var atrasties pasažieri vai apkalpe, transportlīdzeklim braucot, un kas ir nodalīta no jebkādas citas pasažieru vai apkalpes telpas, izņemot gadījumus, kad ir nodalījums, pa kuru pasažieri var ieskatīties nākamajā pasažieru salonā, un kuram nav durvju uz galveno eju;
- 2.39. "puskāpnes" ir kāpnes no augšstāva, kas ved uz avārijas durvīm.
3. PIETEIKUMS PAR EK TIPA APSTIPRINĀJUMU TRANSPORTLĪDZEKLIM VAI VIRSBŪVEI KĀ ATSEVIŠĶAI TEHNISKAI VIENĪBAI
- 3.1. Attiecīgais ražotājs iesniedz pieteikumu par EK tipa apstiprinājumu transportlīdzeklim vai EK tipa apstiprinājumu transportlīdzeklim, kas ir aprīkots ar virsbūvi, kas jau ir apstiprināta kā atsevišķa tehniska vienība atbilstīgi Direktīvas 70/156/EEK 3. panta 4. punktam, ievērojot īpašos noteikumus transportlīdzekļiem, ko izmanto pasažieru pārvadājumiem un kuros papildus vadītāja sēdvietai ir vairāk nekā astoņas sēdvietas.

- 3.2. Ja EK tipa apstiprinājuma pieteikums attiecas uz transportlīdzekli, kas sastāv no šasijas ar piemontētu apstiprināta tipa virsbūvi, termins "ražotājs" attiecas uz montētāju.
- 3.3. Informācijas dokumenta paraugs ir sniegts II pielikuma 1. papildinājumā:
1. apakšpapildinājums: transportlīdzekļa tipam,
 2. apakšpapildinājums: virsbūves tipam, un
 3. apakšpapildinājums: transportlīdzekļa tipam, kuram pierīkota virsbūve, kas jau ir apstiprināta kā atsevišķa tehniska vienība
- 3.4. Apstiprināmā transportlīdzekļa vai virsbūves apstiprināmā tipa paraugu, kas aprīkots ar īpašu ekipējumu, iesniedz tehniskajam dienestam, kas ir atbildīgs par tipa apstiprinājuma testiem.
4. EK TIPA APSTIPRINĀJUMA PIEŠĶIRŠANA
- 4.1. Ja atbilstīgās prasības ir izpildītas, piešķir EK tipa apstiprinājumu saskaņā ar Direktīvas 70/156/EEK 4. panta 3. punktu.
- 4.2. EK tipa apstiprinājuma sertifikāta paraugs ir sniegts II pielikuma 2. papildinājumā:
1. apakšpapildinājums: transportlīdzekļa tipam,
 2. apakšpapildinājums: virsbūves tipam,
 3. apakšpapildinājums: transportlīdzekļa tipam, kuram pierīkota virsbūve, kas jau ir apstiprināta kā atsevišķa tehniska vienība.
- 4.3. Apstiprinājuma numuru saskaņā ar Direktīvas 70/156/EEK VII pielikumu piešķir katram apstiprinātajam transportlīdzekļa vai virsbūves tipam. Tā pati dalībvalsts nepiešķir tādu pašu numuru cita tipa transportlīdzeklim vai virsbūves tipam.
- 4.4. *Marķējums*
- 4.4.1. Ja virsbūvi apstiprina kā atsevišķu tehnisku vienību, uz virsbūves norāda:
- 4.4.1.1. virsbūves ražotāja preču zīmi vai tirdzniecības nosaukumu;
 - 4.4.1.2. ražotāja komercapzīmējumu;
 - 4.4.1.3. EK tipa apstiprinājuma numuru, kas norādīts 4.3. punktā.
- 4.4.2. Šim marķējumam ir jābūt skaidri salasāmam un neizdzēšamam arī tad, kad virsbūve ir pierīkota transportlīdzeklim.
5. TIPA MODIFIKĀCIJAS UN APSTIPRINĀJUMA GROZĪJUMI
- 5.1. Ja tiek pārveidots apstiprināts transportlīdzekļa vai virsbūves tips, it sevišķi ja tas apstiprināts saskaņā ar šo direktīvu, piemēro Direktīvas 70/156/EEK 5. panta noteikumus.
6. RAŽOJUMU ATBILSTĪBA
- Lai nodrošinātu ražojumu atbilstību, ir jāveic pasākumi saskaņā ar Direktīvas 70/156/EEK 10. pantā izklāstītajiem noteikumiem.
7. PRASĪBAS
- 7.1. *Vispārīgi norādījumi*
- 7.1.1. Izņemot gadījumus, kad norādīts citādi, visi mērījumi ir jāveic pilnas masas transportlīdzeklim darba kārtībā, kad tas stāv uz gludas, līdzenas virsmas un ir normālā braukšanas stāvoklī. Ja ir pierīkota nolaišanās sistēma, tā ir jāneregulē tā, lai transportlīdzeklis atrastos normālā braukšanas augstumā. Ja apstiprina virsbūvi kā atsevišķu tehnisku vienību, virsbūves stāvoklis attiecībā uz līdzeno horizontālo virsmu ir jānorāda ražotājam.

- 7.1.2. Ja šī direktīva nosaka transportlīdzekļa virsmas novietojumu horizontālā stāvoklī vai īpašā leņķī, kad transportlīdzeklis ir pilnas masas darba kārtībā, tad attiecībā uz transportlīdzekli ar mehānisku piekari šī virsma var pārsniegt minēto slīpumu vai būt citādi slīpa, transportlīdzeklim esot pilnas masas darba kārtībā, ja vien šī prasība ir ievērota tad, kad transportlīdzeklis ir ražotāja noteiktā piekrautā stāvoklī. Ja transportlīdzeklim ir pierīkota nolaišanās sistēma, tā netiek darbināta.
- 7.2. *Pasažieriem paredzētā platība*
- 7.2.1. Kopējo pasažieriem paredzēto platību S_0 aprēķina, atņemot to no transportlīdzekļa grīdas kopējās platības:
- 7.2.1.1. vadītāja nodalījuma platība;
- 7.2.1.2. pakāpienu un durvju platība un jebkura cita pakāpiena platība, kas ir zemāks par 300 mm, un platība, ko pārsedz durvis un to mehānisms, kad tās tiek virinātas;
- 7.2.1.3. jebkuras citas daļas platība, kur vertikālais augstums virs tās ir ne mazāks par 1 350 mm, mērot no grīdas un neņemot vērā izvirzītos elementus, kas minēti 7.7.8.6.3. un 7.7.8.6.4. punktā. A vai B klases transportlīdzekļiem šo attālumu var samazināt līdz 1 200 mm;
- 7.2.1.4. platība jebkurā transportlīdzekļa vietā, kur pasažieri nevar iekļūt saskaņā ar 7.9.4. punkta definīciju;
- 7.2.1.5. jebkuras daļas platība, kas ir paredzēta vienīgi kravas un bagāžas pārvadāšanai un kura pasažieriem nav pieejama;
- 7.2.1.6. platība, kas jāatbrīvo apkalpes darbam;
- 7.2.1.7. grīdas platība, ko aizņem kāpnes, puskāpnes, savienotāj kāpnes vai pakāpienu virsma.
- 7.2.2. S_1 platība, kas pieejama stāvvietām un ko aprēķina, atņemot to no S_0 :
- 7.2.2.1. visu grīdas daļu platība, kuras slīpums pārsniedz maksimālo pieļaujamo vērtību, kas noteikta 7.7.6. punktā;
- 7.2.2.2. platība, kas tikai daļēji ir pieejama stāvvietām, kad visas sēdvietas ir aizņemtas; izņemot nolaižamus sēdekļus;
- 7.2.2.3. platība, kuras daļas, kad tās ir atbrīvotas virs grīdas, ir zemākas nekā galvenās ejas augstums, kas noteikts 7.7.5.1. punktā (rokturus šai ziņā neņem vērā);
- 7.2.2.4. platība uz priekšu no šķērseniskās vertikālās plaknes, kas iet cauri vadītāja sēdekļa virsmas centram (vistālākajā pozīcijā);
- 7.2.2.5. platība 300 mm visu sēdekļu priekšā, ja vien tie nav nolaižamie sēdekļi un sēdekļi, kas ir novietoti sānis un atrodas virs riteņa arkas — šai gadījumā minēto attālumu var samazināt līdz 225 mm. Ja pastāv jaukts sēdekļu izkārtojums, attiecībā uz jebkuru sēdekli, ko uzskata par lietošanā esošu, skatīt 7.2.4. punktu;
- 7.2.2.6. jebkāda platība, kas nav atrunāta iepriekš minētajā 7.2.2.1. līdz 7.2.2.5. punktā un uz kuras nav iespējams novietot 400 mm × 300 mm lielu taisnstūri;
- 7.2.2.7. II klases transportlīdzekļiem — platība, kurā nav atļauts stāvēt;
- 7.2.2.8. divstāvu transportlīdzekļiem — jebkura platība augšstāvā;
- 7.2.2.9. ratiņkrēslu nodalījuma(-u) platība, kad uzskata, ka to ir aizņēmis ratiņkrēslu lietotājs(-i), skatīt 7.2.4. punktu.

- 7.2.3. Transportlīdzeklī jābūt noteiktam sēdvietu skaitam (P), kas nav nolaižami sēdekļi un atbilst 7.7.8. punkta prasībām. I, II vai A klases transportlīdzeklīm sēdvietu skaits katrā stāvā ir vismaz vienāds ar pasažieriem un (vajadzības gadījumā) apkalpei pieejamās grīdas laukumu kvadrātmetros šai stāvā, šo skaitli noapaļojot uz leju līdz tuvākajam veselajam skaitlim; šo skaitu I klases transportlīdzekļiem, izņemot augšstāvā, var samazināt par 10 %.
- 7.2.4. Ja transportlīdzeklī ir mainīgs sēdvietu skaits, nosaka pasažieru stāvvietu skaitu (S_1) un vajadzības gadījumā piemēro 7.3. panta noteikumus katrai šādai konfigurācijai:
- 7.2.4.1. ir aizņemtas visas iespējamās sēdvietas, pēc tam atlikušo platības daļu aizņem stāvvietas un, ja paliek pāri vieta, aizņem visas ratiņkrēslu vietas;
- 7.2.4.2. ir aizņemtas visas iespējamās stāvvietas, pēc tam atlikušo platības daļu aizņem sēdvietas un, ja paliek pāri vieta, aizņem visas ratiņkrēslu vietas;
- 7.2.4.3. ir aizņemtas visas iespējamās ratiņkrēslu vietas, pēc tam atlikušo platības daļu aizņem stāvvietas un, ja paliek pāri vieta, aizņem visas pieejamās sēdvietas.
- 7.3. *Transportlīdzekļu marķēšana*
- 7.3.1. Transportlīdzekļi skaidri un saskatāmi marķē pie priekšējām durvīm, izmantojot vismaz 15 mm augstus burtus vai piktogrammas un vismaz 25 mm augstus ciparus, norādot:
- 7.3.1.1. attiecīgajā transportlīdzeklī pārvadājumiem paredzēto maksimālo sēdvietu skaitu;
- 7.3.1.2. vajadzības gadījumā, attiecīgajā transportlīdzeklī pārvadājumiem paredzēto maksimālo stāvvietu skaitu;
- 7.3.1.3. vajadzības gadījumā, attiecīgajā transportlīdzeklī pārvadājumiem paredzēto maksimālo ratiņkrēslu skaitu.
- 7.3.2. Ja transportlīdzeklis ir konstruēts tā, lai tajā būtu mainīgs sēdvietu skaits, stāvvietas vai noteikts ratiņkrēslu skaits, ko tas var pārvadāt, vajadzības gadījumā piemēro 7.3.1. punkta prasības katrai maksimālajai sēdvietu ietilpībai un atbilstīgajam ratiņkrēslu un stāvvietu skaitam.
- 7.3.3. Paredz vietu vadītāja zonā, kuru vadītājs var skaidri saskatīt, lai, izmantojot vismaz 10 mm augstus burtus vai piktogrammas un vismaz 12 mm augstus ciparus, norādītu:
- 7.3.3.1. bagāžas masu, ko transportlīdzeklis var pārvadāt, kad tajā ir maksimālais pasažieru un apkalpes locekļu skaits, lai transportlīdzeklis nepārsniegtu maksimālo tehniski pieļaujamo masu vai pieļaujamo masu uz katru asi. Šai masā iekļauj bagāžas masu:
- 7.3.3.1.1. bagāžas nodalījumos (B masa, Direktīvas 97/27/EK I pielikuma 7.4.3.3.1. punkts);
- 7.3.3.1.2. uz jumta, ja uz tā ir paredzēta vieta bagāžai (BX masa, Direktīvas 97/27/EK I pielikuma 7.4.3.3.1. punkts).
- 7.4. *Stabilitātes tests*
- 7.4.1. Transportlīdzekļa stabilitātei jābūt tādai, lai netiktu pārsniegts apgāšanās punkts, ja virsmu, uz kuras atrodas transportlīdzeklis, pārmaiņus paceļ 28 grādu leņķī uz abām pusēm no horizontāles.
- 7.4.2. Lai veiktu šo testu, transportlīdzeklīm jābūt pilnas masas darba kārtībā atbilstīgi 2.18. punkta prasībām, turklāt:

- 7.4.2.1. uz katra pasažieru sēdekļa novieto kravas, kas atbilst Q (kā definēts 97/27/EK I pielikuma 7.4.3.3.1. punktā). Ja transportlīdzeklis ir paredzēts stāvošiem pasažieriem vai apkalpes loceklim, kas nesēž, kravas Q jeb tai atbilstošo 75 kg smaguma centru vienlaidus izkārto attiecīgi pa stāvošiem pasažieriem vai apkalpei paredzēto zonu 875 mm augstumā. Ja transportlīdzeklis ir aprīkots kravas pārvadājumiem uz jumta, pie jumta piestiprina vienlaidus izkārtotu masu (BX) vai vismaz tādu masu, par kuru ražotājs ir paziņojis saskaņā ar 97/27/EK I pielikuma 7.4.3.3.1. punkta prasībām un kura atbilst šādai bagāžai. Citos bagāžas nodalījumos bagāžu neievieto.
- 7.4.2.2. Ja transportlīdzeklī ir mainīga sēdvietu un stāvvietu ietilpība vai tas ir konstruēts tā, lai tajā varētu pārvadāt vienu vai vairākus ratiņkrēslus, attiecībā uz jebkuru pasažieru salona platību, kurā notiek šādas skaita pārmaiņas, 7.4.2.1. punktā noteiktajai kravai ir jābūt lielākai par:
- sēdvietās esošo pasažieru masu, kuri var aizņemt šo platību, to skaitā jebkādu demontējamo sēdvietu masu; vai
 - stāvošo pasažieru masu, kuri var aizņemt šo platību; vai
 - ratiņkrēslu un to lietotāju masu, kas var aizņemt šo platību, uz katru attiecīgi novietojot 250 kg masu, kas atrodas 500 mm augstumā no grīdas katrā ratiņkrēslu vietas centrā; vai
 - sēdvietās, stāvvietās un ratiņkrēslā esošo pasažieru masu un jebkādu iepriekšminēto pasažieru kombināciju, kuri var aizņemt šo platību.
- 7.4.3. Jebkura balsta augstums, ko lieto, lai neļautu transportlīdzekļa ritenim slidēt sānis no stabilitātes testa platformas, ir ne augstāks kā divas trešdaļas no attāluma starp virsmu, uz kuras transportlīdzeklis stāv, pirms tā tiek sašķiepta, un tā riteņa malu, kas ir vistuvāk minētajai virsmai, kad transportlīdzekli piekrauj saskaņā ar 7.4.2. punkta prasībām.
- 7.4.4. Testa laikā neviena no transportlīdzekļa daļām, kurām nav paredzēts saskarties atbilstoši lietošanas nosacījumiem, nedrīkst saskarties, tāpat neviena daļa nedrīkst tikt bojāta vai pārvietota.
- 7.4.5. Var lietot arī alternatīvu aprēķinu metodi, lai parādītu, ka transportlīdzeklis 7.4.1. un 7.4.2. punktā minētajos apstākļos neapgāzīsies. Šādos aprēķinos ņem vērā šādus paņēmienus:
- 7.4.5.1. masas un izmērus;
 - 7.4.5.2. smaguma centra augstumu;
 - 7.4.5.3. atsperu elastīgumu;
 - 7.4.5.4. riepu vertikālā un horizontālā elastīguma rādītājus;
 - 7.4.5.5. pneimatisko atsperu gaisa spiediena kontroles raksturlielumus;
 - 7.4.5.6. momentu centru pozīciju;
 - 7.4.5.7. virsbūves vērpes pretestību.
- Aprēķinu metode ir aprakstīta šā pielikuma 1. papildinājumā.
- 7.5. *Aizsardzība no ugunsgrēka draudiem*
- 7.5.1. Motora nodalījums
- 7.5.1.1. Motora nodalījumā nedrīkst lietot nekādu ugunsnedrošu skaņas izolācijas materiālu, kā arī materiālu, kas var piesūkties ar degvielu, smērēļļu vai kādu citu degošu vielu, izņemot gadījumus, kad šādu materiālu apsedz ar ūdensnecaurīdīgu loksni.

- 7.5.1.2. Ir jāveic drošības pasākumi, vai nu attiecīgi izplānojot motora nodalījuma izkārtojumu, vai nodrošinot noteces atveres, lai izvairītos, ciktāl tas ir iespējams, no degvielas, smēreļļas vai jebkādas citas degošas vielas uzkrāšanās jebkurā motora nodalījuma vietā.
- 7.5.1.3. Ievieto karstumizturīgu starpsienu starp motora nodalījumu vai jebkuru citu karstuma avotu (piemēram, ierīci, kuras uzdevums ir absorbēt brīvo enerģiju, transportlīdzeklim braucot pa garu nogāzi, piemēram, palēninātāju, vai ierīci, kas silda virsbūves iekšpusi, tomēr neskaitot ierīces, kas darbojas uz karsta ūdens cirkulācijas pamata) un pārējo transportlīdzekļa daļu. Visiem stiprinājumiem, blīvēm utt., ko lieto saistībā ar šo nodalījumu, ir jābūt ugunsdrošiem.
- 7.5.1.4. Pasažieru salonā var nodrošināt sildierīci, izņemot ar karstu ūdeni darbināmu sildierīci, ja vien tā ir izolēta ar attiecīgu pret ierīces radīto temperatūru izturīgu materiālu, ja tā nerada toksiskus dūmus un ir novietota tā, ka pasažieri nevar saskarties ar tās karsto virsmu.
- 7.5.2. Elektriskās iekārtas un aparāti
- 7.5.2.1. Visiem kabeļiem jābūt labi izolētiem, un visiem kabeļiem un elektroierīcēm ir jābūt izturīgiem pret temperatūras un mitruma apstākļiem, kas uz tām iedarbojas. Motora nodalījumā īpaša uzmanība jāpievērš motora spējai izturēt vides temperatūru un visu piesārņojošo vielu iespējamo iedarbību.
- 7.5.2.2. Nevienu kabeli, ko lieto elektroinstalācijās, nedrīkst pārslogot ar strāvu, kas ir lielāka par šim kabelim pieļaujamo, ņemot vērā tā uzstādīšanas veidu un maksimālo apkārtējo temperatūru.
- 7.5.2.3. Katrai elektroinstalācijai, kas baro kādu aprīkojuma vienību un nav starteris, strāvas slēguma sastāvdaļa (piespiedu aizdedze), kvēlsvences, motora apturēšanas ierīce, uzlādes ķēde un akumulatora sazēmējums, ir drošinātājs vai ķēdes atdalītājs. Tās tomēr var aizsargāt ar kopīgu drošinātāju vai kopīgu ķēdes atdalītāju, ja vien to kalibrs nepārsniedz 16 A.
- 7.5.2.4. Visus kabeļus ir labi jāaizsargā un jānovieto drošā pozīcijā tā, lai tos nevarētu sabojāt griežot vai noberžot.
- 7.5.2.5. Ja vienā vai vairākās transportlīdzekļa elektroinstalācijās voltāža pārsniedz 100 V (vidējā geometriskā kļūda), katrā strāvas padeves punktā pievieno nesazemētu, ar roku darbināmu izolācijas slēdzi, ar kuru var atvienot visas šīs instalācijas no galvenās strāvas padeves, to novietojot transportlīdzekļa iekšienē tādā vietā, ko vadītājs var viegli aizsniegt, taču neviens šāds izolācijas slēdzis nedrīkst atslēgt nevienu elektroinstalāciju, kas nodrošina obligāto ārējo transportlīdzekļa apgaismojumu. Šis punkts neattiecas uz augstsprieguma strāvas slēgumiem vai autonomām instalācijām kādā transportlīdzekļa aprīkojuma vienībā.
- 7.5.2.6. Visus elektriskos kabeļus izvieto tā, lai tie nevarētu saskarties ar kādu degvielas šļūteni vai kādu izplūdes gāzu sistēmas sastāvdaļu, vai tikt pārkarsēti, izņemot gadījumus, kad ir nodrošināts piemērots īpašs izolācijas materiāls un aizsargmateriāls, piemēram, elektromagnētiskam izplūdes gāzu ventilim.
- 7.5.3. Akumulatori
- 7.5.3.1. Visiem akumulatoriem jābūt labi nostiprinātiem un viegli sasniedzamiem.
- 7.5.3.2. Akumulatora nodalījumu nošķir no pasažieru salona un vadītāja nodalījuma, un tam ventilāciju nodrošina gaiss no ārpusēs.
- 7.5.3.3. Bateriju galus ir jāaizsargā pret īssavienojuma risku.
- 7.5.4. Ugunsdzēsamais un pirmās palīdzības ekipējums
- 7.5.4.1. Jāparedz vieta vienam vai vairākiem ugunsdzēsamajiem aparātiem, no kuriem vienam ir jāatrodas pie vadītāja sēdekļa. A vai B klases transportlīdzekļos šai vietai ir jābūt vismaz 8 dm³, bet I, II vai III klases transportlīdzekļos — vismaz 15 dm³.

7.5.4.2. Jāparedz vieta vienai vai vairākām pirmās palīdzības aptieciņām. Šai vietai ir jābūt vismaz 7 dm³ ar minimālo izmēru vismaz 80 mm.

7.5.4.3. Ugunsdzēsamos aparātus un aptieciņas var aizsargāt pret zādzību vai sabojāšanu (piemēram, ar atslēgu salonā vai aiz sasitama stikla), ja vien šo priekšmetu atrašanās vietas ir skaidri atzīmētas un ir nodrošināti līdzekļi, ar kuriem avārijas gadījumā tos var viegli no minētajām vietām izņemt.

7.5.5. Materiāli

Nedrīkst lietot degošu materiālu 100 mm attālumā no izplūdes caurules vai jebkurus citus būtiskus karstuma avotus, izņemot gadījumus, kad materiāls ir pietiekami izolēts. Vajadzības gadījumā ir jānodrošina izolācija, lai novērstu eļļu vai citu degošu materiālu saskaršanos ar izplūdes gāzu sistēmu vai jebkuru citu būtisku karstuma avotu. Šai punktā par degošu materiālu uzskata tādu materiālu, kas nav paredzēts pretestībai tik augstām temperatūrām, kuras iespējams novērot minētajā vietā.

7.6. Izejas

7.6.1. Izeju skaits

7.6.1.1. Transportlīdzeklī ir vismaz divas durvis — vai nu divas pasažieru durvis, vai vienas pasažieru durvis un vienas avārijas durvis. Ir šāds vajadzīgais minimālais pasažieru durvju skaits:

Pasažieru skaits	Pasažieru durvju skaits		
	I un A klase	II klase	III un B klase
9 — 45	1	1	1
46 — 70	2	1	1
71 — 100	3	2	1
>100	4	3	1

7.6.1.2. Katrā nekustīgajā posmaina transportlīdzekļa daļā ir jābūt vismaz vienām durvīm, izņemot attiecībā uz I klases posmaina transportlīdzekļa priekšdaļu, kurā ir jābūt divām durvīm.

7.6.1.3. Saistībā ar šo prasību pasažieru durvis, kas ir aprīkotas ar mehānisku kontroles sistēmu, neuzskata par avārijas durvīm, izņemot gadījumus, kad tās var viegli atvērt ar rokām, kad ir iedarbināta 7.6.5.1. punktā minētā vadības ierīce.

7.6.1.4. Minimālajam izeju skaitam ir jābūt tādām, lai katrā atsevišķā nodaļā kopā būtu norādītais izeju skaits:

Pasažieru un apkalpes skaits, kuri var izvietoties katrā nodaļā	Minimālais izeju kopskaits
1 — 8	2
9 — 16	3
17 — 30	4
31 — 45	5
46 — 60	6
61 — 75	7
76 — 90	8
91 — 110	9
111 — 130	10
>130	11

Avārijas lūkas var ieskaitīt tikai kā vienu izeju iepriekšminēto avārijas izeju skaitā.

- 7.6.1.5. Katru nekustīgo posmaina transportlīdzekļa daļu uzskata par atsevišķu transportlīdzekli, lai varētu noteikt izeju minimālo skaitu un izvietojumu, izņemot 7.6.2.4. punktu. Nosakot minimālo avārijas izeju skaitu, tualetes nodalījumus vai kambīzes neuzskata par atsevišķiem nodalījumiem. Katrai nekustīgajai daļai nosaka pasažieru skaitu.
- 7.6.1.6. Dubultās pasažieru durvis skaita kā divas durvis, un dubultu vai daudzkārtīgu logu skaita kā divus avārijas logus.
- 7.6.1.7. Ja vadītāja nodalījumā nav izejas uz pasažieru salonu pa pasažieru eju, kas atbilst vienam no 7.7.5.1.1. punktā sniegtajiem nosacījumiem, ir jāievēro šādi noteikumi:
- 7.6.1.7.1. vadītāja nodalījumā jābūt divām izejām, kuras nedrīkst būt vienā un tai pašā sānu sienā; ja viena no izejām ir logs, tam jāatbilst 7.6.3.1. un 7.6.8. punktā izklāstītajiem noteikumiem avārijas logiem;
- 7.6.1.7.2. blakus vadītājam var atrasties viens vai divi sēdekļi papildu personām; šādā gadījumā abām 7.6.1.7.1. punktā minētajām izejām ir jābūt durvīm. Vadītāja durvis var pieņemt kā avārijas durvis šajos sēdekļos sēdošajām personām, ja vien vadītāja sēdekļi, stūres rats, motora nodalījums, ātrumu pārslēgs, rokas bremzes svira utt. nerada pārāk lielus šķēršļus. Šādu papildu personu vajadzībām lietojamās avārijas durvis uzskata arī par vadītāja avārijas durvīm. Nodalījumā, kas aptver vadītāja nodalījumu, var ievietot, augstākais, piecus sēdekļus, ja vien papildu sēdekļi un to aizņemtā vieta atbilst visām šīs direktīvas prasībām un vismaz vienas durvis, pa kurām var iekļūt pasažieru salonā, atbilst 7.6.3. punkta avārijas durvju prasībām;
- 7.6.1.7.3. apstākļos, kas raksturoti 7.6.1.7.1. un 7.6.1.7.2. punktā, vadītāja nodalījuma izejas neieskaita kā vienas no durvīm, kuras prasītas no 7.6.1.1 līdz 7.6.1.2. punktā, tāpat tās neuzskata par izejām, kuras prasa 7.6.1.4. punkts, izņemot gadījumos, kas minēti 7.6.1.7.1. un 7.6.1.7.2. punktā. Uz šādām izejām neattiecinā 7.6.3. līdz 7.6.7., 7.7.1., 7.7.2. un 7.7.7. punktu.
- 7.6.1.8. Ja vadītāja nodalījumam un tam blakus esošajiem sēdekļiem var piekļūt no galvenā pasažieru salona pa gaiteni, kas atbilst vienam no 7.7.5.1.1. punktā izklāstītajiem noteikumiem, vadītāja nodalījumam nav vajadzīga ārēja izeja.
- 7.6.1.9. Ja 7.6.1.8. punktā aprakstītajos apstākļos ir nodrošinātas vadītāja durvis vai cita izeja no šī nodalījuma, tās var ieskaitīt pasažiera izeju skaitā tad, ja:
- 7.6.1.9.1. ja nav jāspiežas garām stūres ratam un vadītāja sēdeklim, lai spētu lietot šo izeju;
- 7.6.1.9.2. ja šīs durvis atbilst 7.6.3.1. punktā norādītajām avārijas durvju izmēru prasībām.
- 7.6.1.10. Šī pielikuma 7.6.1.8. un 7.6.1.9. neizslēdz iespēju, ka starp vadītāja sēdekli un pasažieru salonu var atrasties durvis vai kāds cits šķērslis, ja vien vadītājs avārijas gadījumā šādu šķērslī spēj ātri atvērt. Vadītāja durvis, kuras atrodas ar šādu šķērslī aizsargātā nodalījumā, pasažieru izeju skaitā neierēķina.
- 7.6.1.11. II, III un B klases transportlīdzekļos papildus avārijas durvīm un logiem ierīko avārijas lūkas. Tās var ierīkot arī I un A klases transportlīdzekļos. Minimālais lūku skaits ir šāds:

Pasažieru skaits	Lūku skaits
nepārsniedz 50	1
pārsniedz 50	2

7.6.2. Izeju novietojums

Transportlīdzekļiem, kuru ietilpība pārsniedz 22 pasažierus, jāatbilst tālāk sniegtajām prasībām. Transportlīdzekļiem, kuru ietilpība nepārsniedz 22 pasažierus, jāatbilst vai nu tālāk sniegtajām, vai VI pielikuma 1.2. punktā norādītajām prasībām.

- 7.6.2.1. Pasažieru durvīm jāatrodas tai transportlīdzekļa pusē, kura atrodas tuvāk ceļa malai, atbilstīgi satiksmes plūsmas virzienam valstī, kurā transportlīdzekļi ir atļauts ekspluatēt, un vismaz vienām no šādām durvīm ir jāatrodas transportlīdzekļa priekšējā pusē. Tas neizslēdz iespēju ratiņkrēslu lietotāju vajadzībām nodrošināt durvis transportlīdzekļa aizmugurē.
- 7.6.2.2. Divas no 7.6.1.1. punktā minētajām durvīm nošķir tā, lai atstatums starp to šķērseniskajām vertikālajām plaknēm caur to virsmas laukuma centru nebūtu mazāks par 40 % no kopējā pasažieru salona garuma. Ja vienas no šīm durvīm ietilpst dubultdurvis, šo atstatumu mēra starp durvju daļām, kas atrodas vistālāk viena no otras.
- 7.6.2.3. Izejām jābūt izvietotām tā, lai to skaits abās transportlīdzekļa pusēs būtu faktiski vienāds.
- 7.6.2.4. Vismaz vienai avārijas izejai jābūt izvietotai vai nu transportlīdzekļa aizmugures daļā, vai, attiecīgi, priekšdaļā. I klases transportlīdzekļiem un transportlīdzekļiem, kuru aizmugures daļa ir pastāvīgi nodalīta no pasažieru salona, šī prasība ir izpildīta tad, ja ir ierīkota avārijas lūka.
- 7.6.2.5. Transportlīdzekļa izejas, kas atrodas vienā un tai pašā transportlīdzekļa pusē, ir pienācīgi izvietojamas visā transportlīdzekļa garumā.
- 7.6.2.6. Transportlīdzekļa aizmugurē ir atļautas durvis, ja vien tās nav pasažieru durvis.
- 7.6.2.7. Ja ir avārijas lūkas, tās ir jānovieto šādi: ja ir tikai viena lūka, tai ir jābūt transportlīdzekļa vidusdaļas trešdaļā; ja ir divas lūkas, tām jābūt vismaz 2 metrus atstatus, šo attālumu mērot starp tuvākajiem atvēruma leņķiem taisnē, kas iet paralēli transportlīdzekļa gareniskajai asij.
- 7.6.3. Minimālie izeju izmēri
- 7.6.3.1. Minimālos izeju izmērus nosaka vairāku veidu izejām:

			I klase	II un III klase	Piezīmes
Pasažieru durvis	Durvju atvērums	Augstums (mm)	1 800	1 650	–
		Platums (mm)	Vienkārsas durvis 650 Dubultdurvis 1 200		Šo izmēru var samazināt par 100 mm, ja mērījumus veic roktura līmenī
Avārijas durvis		Augstums (mm)	1 250		–
		Platums (mm)	550		
Avārijas logs	Laukums (mm ²)		400 000		Šai laukumā jāspēj ievietot 500 mm × 700 mm lielu taisnstūri
Avārijas logs atrodas transportlīdzekļa aizmugurē. Ja ražotājs nenodrošina avārijas logu ar augstāk norādītajiem minimālajiem izmēriem			Šai avārijas loga atvērumā jāspēj ievietot 350 mm augstu x 1 550 mm platu taisnstūri. Taisnstūra leņķus var noapaļot ar izliekuma rādiusu, kas nepārsniedz 250 mm.		
Avārijas lūka	Lūkas atvērums	Laukums (mm ²)	400 000		Šai laukumā jāspēj ievietot 500 mm × 700 mm lielu taisnstūri

- 7.6.3.2. Transportlīdzekļiem, kuru ietilpība nepārsniedz 22 pasažierus, jāatbilst 7.6.3.1. punktā vai VI pielikuma 1.1. punktā norādītajām prasībām.

- 7.6.4. Tehniskās prasības visām pasažieru durvīm
- 7.6.4.1. Visām pasažieru durvīm viegli jāveras no iekšpuses un ārpuses, kad transportlīdzeklis stāv (tas nav obligāti attiecībā uz braucošu transportlīdzekli). Tomēr šo prasību neuzskata par tādu, kas aizliedz durvju slēgšanu no ārpuses, ja vien tās vienmēr iespējams atvērt no iekšpuses.
- 7.6.4.2. Jebkurš mehānisms vai ierīce durvju atvēršanai no ārpuses atrodas 1 000 līdz 1 500 mm attālumā no zemes un ne vairāk kā 500 mm attālumā no durvīm. I, II un III klases transportlīdzekļiem katrs šāds mehānisms vai ierīce durvju atvēršanai no iekšpuses atrodas 1 000 līdz 1 500 mm attālumā no grīdas virsmas vai pakāpiena, kas atrodas vistuvāk mehānismam, un ne tālāk kā 500 mm no durvīm. Tas neattiecas uz mehānismiem, kas atrodas vadītāja tuvumā.
- 7.6.4.3. Visas vienlaidu ar rokām darbināmās pasažieru durvis, kuras ir nostiprinātas uz engēm vai uz ass, ir jānostiprina tā, lai gadījumā, ja, transportlīdzeklim kustoties uz priekšu, tas saskaras ar nekustīgu priekšmetu, šīs durvis taisītos ciet.
- 7.6.4.4. Ja ar rokām darbināmās pasažieru durvis ir aprīkotas ar aizkritņa slēdzeni, tai ir jāslēdzas divās pakāpēs.
- 7.6.4.5. Pasažieru durvju iekšpusē nedrīkst būt nekāda ierīce, kas ir paredzēta iekšējo pakāpienu aizsegšanai, kad durvis ir ciet. Tas neizslēdz iespēju, ka pakāpienu padziļinājumā, durvīm esot aizvērtām, atrodas durvju darbības mehānisms un cits aprīkojums, kas piestiprināts durvju iekšienē, kas neveido pacēlumu uz grīdas, uz kuras stāv pasažieri. Šis mehānisms un aprīkojums nedrīkst būt pasažieriem bīstams.
- 7.6.4.6. Ja tiešskate nav piemērota, ir jāierīko optiskas vai cita veida ierīces, lai vadītājs no savas vietas spētu saskatīt pasažieri, kas atrodas tieši durvju tuvumā vai nu no iekšpuses, vai ārpuses, ja šādas durvis nav automātiskas pasažieru durvis. Ja pasažieru durvis atrodas aizmugurē tādām transportlīdzekļiem, kura ietilpība nepārsniedz 22 pasažierus, šī prasība ir izpildīta, ja vadītājs spēj pamanīt 1,3 m garu personu, kura stāv 1 m aiz transportlīdzekļa.
- 7.6.4.7. Visām durvīm, kas veras uz transportlīdzekļa iekšpusi, un to mehānismam ir jābūt veidotam tā, lai tas paredzētajos ekspluatācijas apstākļos nevarētu pasažierus savainot. Vajadzības gadījumā pierīko pienācīgas aizsargierīces.
- 7.6.4.8. Ja pasažieru durvis atrodas līdzās kādām durvīm uz tualeti vai citu iekšējo nodalījumu, tās ir jānodrošina pret nejaušu atvēršanos. Šo prasību tomēr nepiemēro, ja durvis aizveras automātiski, kad transportlīdzeklis pārvietojas ar ātrumu, kas pārsniedz 5 km/h.
- 7.6.4.9. Transportlīdzekļiem, kuru ietilpība nepārsniedz 22 pasažierus, transportlīdzekļa aizmugurē esošo pasažieru durvju puses nedrīkst atvērties vairāk nekā 115° un mazāk nekā 85° grādu leņķī, un atvērtā stāvoklī tām ir automātiski jāsauglabā šāds atvērums leņķis. Tas neizslēdz iespēju atvērt tās plašāk par minēto leņķi, kad tas ir droši; piemēram, atvērt tās otrādi tad, kad lieto augstu iekraušanas platformu, vai atvērt tās 270° grādu leņķī, lai varētu atbrīvot iekraušanas zonu transportlīdzekļa aizmugurē.
- 7.6.5. Papildu tehniskās prasības mehāniskām pasažieru durvīm
- 7.6.5.1. Avārijas gadījumā visas automātiskās pasažieru durvis, transportlīdzeklim stāvēt, ir jāspēj atvērt no iekšpuses (tas nav obligāti, transportlīdzeklim braucot) vai, ja tās nav aizslēgtas, no ārpuses, izmantojot no enerģijas avota darbības neatkarīgus līdzekļus, kuri:
- 7.6.5.1.1. neitralizē visas pārējās durvju vadības ierīces;
- 7.6.5.1.2. iekšējo durvju vadības ierīču gadījumā atrodas 300 mm attālumā no durvīm, turklāt augstumā, kas nav mazāks par 1 600 mm virs pirmā pakāpiena;
- 7.6.5.1.3. ir viegli saskatāmi un skaidri norādīti pie durvīm un stāvēt to priekšā, turklāt ja tie papildina normālos durvju atvēršanas mehānismus, tie ir skaidri jāmarķē kā avārijas līdzekļi;
- 7.6.5.1.4. ir jādarbina vienai personai, kas stāv tieši durvju priekšā;

- 7.6.5.1.5. liek durvīm atvērties vai ļauj tās viegli atvērt ar rokām;
- 7.6.5.1.6. var būt aizsargāti ar ierīci, kuru var viegli noņemt vai salauzt, lai varētu piekļūt avārijas vadības ierīcei; avārijas vadības ierīču iedarbināšanu vai aizsargājošā aizsega noņemšanu vadītājs pamana gan ar skaņas, gan vizuāla signāla palīdzību; un
- 7.6.5.1.7. ja mehāniskās durvis, kas neatbilst 7.6.5.6.2. punkta prasībām, darbina vadītājs, tām jābūt tādām, lai pēc durvju atvēršanas vadības ierīču darbināšanas, mehānismam ieņemot normālstāvokli, durvis neaizvērtos tik ilgi, iekams vadītājs nav iedarbinājis durvju slēgšanas vadības ierīci.
- 7.6.5.2. Var nodrošināt ierīci, kuru darbina vadītājs vai kuru var darbināt no vadītāja sēdekļa, lai atslēgtu ārpusē esošās avārijas vadības ierīces un nobloķētu durvis no ārpuses. Šai gadījumā avārijas mehānismus no ārpuses jāatbloķē automātiski, vai nu palaižot motoru, vai pirms brīža, kad transportlīdzeklis sasniedz ātrumu 20 km/h. Pēc tam ārpusē esošās avārijas vadības ierīces neatslēdzas automātiski, bet tikai pēc vadītāja iejaukšanās.
- 7.6.5.3. Vadītājam ir jāspēj darbināt visas pasažieru durvis, sēžot sēdekļi un lietojot vadības ierīces, kuras ir skaidri un nepārprotami marķētas, izņemot gadījumus, kad lieto ar kāju darbināmas ierīces.
- 7.6.5.4. Katrām mehāniskajām durvīm ir jāiedarbina vizuāls indikators, kas, vadītājam sēžot normālā stāvoklī, ir skaidri redzams jebkādos apkārtējā apgaismojuma apstākļos un brīdina viņu, ja durvis nav pilnībā aizvērušās. Šis indikators parāda, kad durvju nekustīgā struktūra atrodas starp pilnīgi atvērtu stāvokli un punktu, kas ir 30 mm attālumā no pilnīgi aizvērtā stāvokļa. Viens indikators var kalpot vairāk nekā vienām durvīm. Šādu indikatoru tomēr nedrīkst pierīkot tādām priekšējām pasažieru durvīm, kuras neatbilst 7.6.5.6.1.1. un 7.6.5.6.1.2. punkta prasībām.
- 7.6.5.5. Ja pastāv vadības ierīces, ar kurām vadītājs var atvērt un aizvērt mehāniskas pasažieru durvis, tām ir jābūt tādām, lai vadītājs varētu apturēt durvju kustību jebkurā brīdī, tām atveroties vai aizveroties.
- 7.6.5.6. Visām mehāniskajām durvīm un to vadības ierīcēm ir jābūt ar tādu konstrukciju, lai pasažieri nevarētu ievainot vai iespiest durvis, kad tās aizveras.
- 7.6.5.6.1. Šo prasību uzskata par izpildītu, ja ir izpildītas šādas divas tālāk izklāstītās prasības.
- 7.6.5.6.1.1. Pirmā prasība ir, lai, durvīm aizveroties, V pielikumā aprakstītajā jebkurā mērījumu punktā pieliekot pretestību ar spiedes spēku, kas nepārsniedz 150 N, durvis automātiski pilnībā atvērtos un, izņemot automātiskas pasažieru durvis, paliktu pilnībā atvērtas līdz durvju aizvēšanas mehānisma iedarbināšanai. Spiedes spēku var izmērīt ar jebkuru metodi atbilstīgi kompetentās iestādes prasībām. Šīs direktīvas V pielikumā ir sniegtas attiecīgas vadlīnijas. Maksimālais spēks uz īsu brīdi var pārsniegt 150 N, tomēr nepārsniedzot 300 N. Atkārtotās atvēršanās sistēmu var pārbaudīt ar stieni, kura šķērsgriezums ir 60 mm augsts, 30 mm plats, un kuram ir noapaļoti stūri 5 mm rādiusā.
- 7.6.5.6.1.2. Otrā prasība ir, lai gadījumos, kad durvis iespiež pasažiera plaukstu locītavu vai pirkstus:
- 7.6.5.6.1.2.1. durvis automātiski pilnībā atvērtos un, izņemot automātiskas pasažieru durvis, paliktu pilnībā atvērtas līdz durvju aizvēšanas mehānisma iedarbināšanai, vai
- 7.6.5.6.1.2.2. pasažiera plaukstu locītavu vai pirkstus bez grūtībām varētu izvilkst no durvīm, neriskējot pasažieri savainot. Šo prasību var pārbaudīt ar roku vai ar testa stieni, kas minēts 7.6.5.6.1.1. punktā, kas vienā galā nosmailināts 300 mm garumā, tā biežumam samazinoties no 30 mm līdz 5 mm. Tas nedrīkst būt nopulēts vai ieziests. Ja durvis iespiež stieni, to jāspēj viegli izvilkst, vai
- 7.6.5.6.1.2.3. durvis paliek stāvoklī, kas ļauj brīvi iziet cauri testa stienim, kura šķērsgriezums ir 60 mm augsts, 30 mm plats, un kuram ir noapaļoti stūri 5 mm rādiusā. Šis stāvoklis nedrīkst pārsniegt pilnīgas aizvēšanās stāvokli par vairāk nekā 30 mm.

- 7.6.5.6.2. Priekšējām pasažieru durvīm 7.6.5.6. punkta prasību uzskata par izpildītu, ja durvis:
- 7.6.5.6.2.1. atbilst 7.6.5.6.1.1. un 7.6.5.6.1.2. punkta prasībām, vai
- 7.6.5.6.2.2. ja tām ir mīkstas malas; šīs malas tomēr nedrīkst būt tik mīkstas, ka durvīm iespiežot 7.6.5.6.1.1. punktā minēto testa stieni, durvju cietā struktūra sasniedz pilnīgas aizvēršanās stāvokli.
- 7.6.5.7. Ja mehāniskas pasažieru durvis aizvērtā stāvoklī notur vienīgi ar pastāvīgu enerģijas pievadi, ir jānodrošina vizuāla brīdināšanas ierīce, kas informē vadītāju, ja enerģijas pievadē durvīm radušās kādas kļūmes.
- 7.6.5.8. Startēšanas bloķētājam, ja tāds ir pierīkots, ir jādarbojas vienīgi tad, ja ātrums ir mazāks par 5 km/h, un tā nedrīkst darboties, ja ātrums ir lielāks.
- 7.6.5.9. Ja transportlīdzeklim nav pierīkots startēšanas bloķētājs, ir jāiedarbojas vadītāja skaņas signālam, ja transportlīdzeklis sakustas un kādas mehāniskās durvis nav pilnībā aizvērušās. Skaņas signālam attiecībā uz 7.6.5.6.1.2.3. punkta prasībām atbilstošām durvīm ir jāiedarbojas ātrumā, kas pārsniedz 5 km/h.
- 7.6.6. Papildu tehniskās prasības automātiskām pasažieru durvīm
- 7.6.6.1. Atvēršanas vadības ierīču aktivēšana
- 7.6.6.1.1. Izņemot gadījumus, kas norādīti 7.6.5.1. punktā, visas automātisko pasažieru durvju atvēršanas vadības ierīces ir jāspēj iedarbināt un atslēgt tikai vadītājam no sava sēdekļa.
- 7.6.6.1.2. Iedarbināšanu un atslēgšanu var veikt tieši, izmantojot slēdzi, vai netieši, piemēram, atverot un aizverot priekšējās pasažieru durvis.
- 7.6.6.1.3. Atvēršanas vadības ierīču ieslēgšana tiek norādīta transportlīdzekļa iekšpusē un arī ārpusē, ja durvis ir atveramas no transportlīdzekļa ārpusē; indikatoram (piemēram, apgaismotai spiedpogai, apgaismotai zīmei) ir jābūt uz durvīm vai blakus durvīm, uz kurām tas attiecas.
- 7.6.6.1.4. Ja mehānismu iedarbina tieši, t.i., ar slēdzi, sistēmas funkcionālajam stāvoklim ir jābūt tādām, lai vadītājs skaidri to varētu saskatīt, piemēram, pēc slēdža stāvokļa, indikatora spuldzes vai apgaismota slēdža. Slēdzi īpaši marķē un ierīko tā, lai to nevarētu sajaukt ar citām vadības ierīcēm.
- 7.6.6.2. Automātisku pasažieru durvju atvēršana
- 7.6.6.2.1. Kad vadītājs ir iedarbinājis atvēršanas vadības ierīces, pasažieriem jāspēj atvērt durvis šādā veidā:
- 7.6.6.2.1.1. no iekšpusēs, piemēram, nospiežot spiedpogu vai pārejot pāri gaismas barjerai, un
- 7.6.6.2.1.2. no ārpusēs, izņemot gadījumus, kad durvis ir paredzētas tikai izejai un attiecīgi marķētas, nospiežot apgaismotu spiedpogu, spiedpogu zem apgaismotas zīmes vai līdzīgu ierīci, kas marķēta ar attiecīgām norādēm.
- 7.6.6.2.2. Spiedpogu nospiešana, kuras minētas 7.6.6.2.1.1. punktā, kā arī sakaru līdzekļu lietojums, kuri minēti 7.7.9.1. punktā, var raidīt signālu, kas tiek saglabāts un, kad vadītājs ir iedarbinājis durvju atvēršanas vadības ierīces, veic durvju atvēršanu.
- 7.6.6.3. Automātisku pasažieru durvju aizvēršana
- 7.6.6.3.1. Kad durvis ir atvērtas ar automātisku ierīci, tās aizveras tad, kad ir pagājis noteikts laika intervāls. Ja šī intervāla laikā transportlīdzeklī iekāpj vai no tā izkāpj pasažieris (piemēram, uzkāpjot uz jutīga paneļa, šķērsojot gaismas barjeru, ieejot vienvirziena ejā), drošības ierīcei ir jānodrošina pietiekams šā durvju aizvēršanās perioda pagarinājums.

- 7.6.6.3.2. Ja pasažieris iekāpj transportlīdzeklī vai izkāpj no tā, durvīm aizveroties, aizvēšanās procesam ir automātiski jāapstājas, un durvīm ir jāsiglabā atvērts stāvoklis. Aizvēšanās procesa apturēšanu var iedarbināt ar vienu no drošības ierīcēm, kas minētas 7.6.6.3.1. punktā, vai ar jebkuru citu ierīci.
- 7.6.6.3.3. Durvis, kas aizvērušās automātiski saskaņā ar 7.6.6.3.1. punktu, pasažierim ir jāspēj atkārtoti atvērt saskaņā ar 7.6.6.2. punktu; šo prasību nepiemēro, ja vadītājs ir izslēdzis atvēršanas vadības ierīces.
- 7.6.6.3.4. Pēc tam, kad vadītājs ir izslēdzis automātisko pasažieru durvju atvēršanas vadības ierīces, atvērtās durvis aizveras saskaņā ar 7.6.6.3.1. līdz 7.6.6.3.2. punktu.
- 7.6.6.4. Automātiskā aizvēršanas procesa aizkavēšana, ja durvis marķētas īpašām vajadzībām, piemēram, pasažieriem ar bērnu ratiņiem, pasažieriem ar kustību traucējumiem utt.
- 7.6.6.4.1. Vadītājam jāspēj aizkavēt automātisko aizvēršanās procesu, iedarbinot īpašu vadības ierīci. Arī pasažierim jāspēj aizkavēt automātisko aizvēršanās procesu, nospiežot speciālu spiedpogu.
- 7.6.6.4.2. Automātiskā aizvēršanās procesa aizkavēšanās vadītājam ir jāpamana, piemēram, ar vizuāla indikatora palīdzību.
- 7.6.6.4.3. Jebkurā gadījumā automātiskās aizvēršanās procesam ir jābūt tādām, lai to varētu paveikt vadītājs.
- 7.6.6.4.4. Uz šādu durvju aizvēršanos attiecas 7.6.6.3. punkts.
- 7.6.7. Avārijas durvju tehniskās prasības
- 7.6.7.1. Avārijas durvīm ir viegli jāatveras no iekšpuses un ārpuses, kad transportlīdzeklis stāv. Tomēr šo prasību neuzskata par tādu, kas aizliedz durvju slēgšanu no ārpuses, ja vien tās vienmēr iespējams atvērt no iekšpuses, lietojot parasto atvēršanas mehānismu.
- 7.6.7.2. Avārijas durvis, kad tās lieto paredzētajiem mērķiem, nav mehāniskas durvis, izņemot gadījumus, kad ir iedarbinātas 7.6.5.1. punktā paredzētās vadības ierīces, kuras ir atgriezušās normālajā stāvoklī, un šīs durvis neaizveras, iekams vadītājs nav iedarbinājis aizvēršanās vadības ierīces. Tās nedrīkst būt bīdāma tipa durvis, izņemot gadījumus, kad transportlīdzekļa ietilpība nepārsniedz 22 pasažierus. Transportlīdzekļiem ar bīdāmām durvīm, attiecībā uz kurām ir pierādīts, ka tās var atvērt, nelietojot instrumentus, kad saskaņā ar Direktīvu 74/297/EEK ir veikts frontālās barjeras trieciena tests, šīs durvis uzskata par avārijas durvīm.
- 7.6.7.3. Katrai vadības iekārtai vai ierīcei, ar kuru atver avārijas durvis no ārpuses, jāatrodas no 1 000 līdz 1 500 mm attālumā no zemes un ne vairāk kā 500 mm attālumā no durvīm. I, II un III klases transportlīdzekļiem katrai vadības iekārtai vai ierīcei avārijas durvju atvēršanai no iekšpuses jāatrodas no 1 000 līdz 1 500 mm attālumā no grīdas virsmas vai vadības iekārtai tuvākā pakāpiena un ne vairāk kā 500 mm attālumā no durvīm. Tas neattiecas uz vadības ierīcēm, kas atrodas vadītāja tuvumā.
- 7.6.7.4. Transportlīdzekļa sānos ierīkotām avārijas durvīm ar engēm jāatrodas transportlīdzekļa priekšgalā un jāveras uz āru. Ir atļautas siksnas, ķēdes vai citas drošības ierīces, ja vien tās netraucē durvīm atvērties un palikt atvērtā stāvoklī vismaz 100° leņķī. Šo prasību nepiemēro, ja ir nodrošināti līdzekļi, kas ļauj brīvi piekļūt avārijas durvju izejai.
- 7.6.7.5. Avārijas durvis jānodrošina pret nejašu iedarbošanos. Šo prasību tomēr nepiemēro, ja avārijas durvis automātiski aizslēdzas, transportlīdzeklim pārsniedzot ātrumu 5 km/h.
- 7.6.7.6. Visām avārijas durvīm jābūt aprīkotām ar skaņas signālu, kas brīdina vadītāju par nepilnīgu šo durvju aizvēršanos. Skaņas signāls iedarbojas, pavelkot durvju rokturi, nevis sakustoties pašām durvīm.

- 7.6.8. Avārijas logu tehniskās prasības
- 7.6.8.1. Katram izgrūžamam vai atveramam avārijas logam jāveras uz ārpusi. Izgrūžamo tipu logi nedrīkst pilnībā atdalīties no transportlīdzekļa, kad tos lieto. Izgrūžamajiem logiem ir jādarbojas tā, lai efektīvi novērstu iespēju tos izgrūst nejauši.
- 7.6.8.2. Katram avārijas logam:
- 7.6.8.2.1. ir jābūt tādām, lai to viegli un uzreiz varētu atvērt no transportlīdzekļa iekšpuses un ārpusēs, izmantojot attiecīgi paredzētu ierīci; vai
- 7.6.8.2.2. jābūt ar viegli izsītamam drošības stiklu. Šis iepriekš minētais noteikums neļauj izmantot laminēta stikla plāksnes vai plastmasas materiālu. Blakus katram avārijas logam nodrošina ierīci, ko var viegli sasniegt transportlīdzeklī esošās personas, lai nodrošinātu iespēju izsist katru šādu logu.
- 7.6.8.3. Katram avārijas logam, ko var aizslēgt no ārpusēs, ir jābūt konstruētam tā, lai to jebkurā laikā varētu atvērt no transportlīdzekļa iekšpuses.
- 7.6.8.4. Ja avārijas logs ir tāds logs, kura eņģes atrodas horizontālā augšējā stūrī, ir jānodrošina piemērota ierīce, kas noturētu to pilnībā atvērtā stāvoklī. Katram veramam avārijas logam ir jādarbojas tā, lai tas neradītu šķēršļus brīvai kustībai no transportlīdzekļa iekšpuses vai ārpusēs.
- 7.6.8.5. Transportlīdzekļa sānos ierīkotā avārijas loga apakšējā stūra augstums no grīdas vidējā līmeņa, kad šī grīda atrodas tieši zem minētā loga (ņemot vērā dažādus vietēja rakstura variantus, piemēram, riteni vai transmisijas kārbu), nedrīkst pārsniegt 1 200 mm, bet nedrīkst būt arī mazāks par 650 mm avārijas logam, ko var atvērt, vai par 500 mm, ja avārijas logam ir izsītam stikls.
- Tomēr verama avārijas loga apakšējā stūra augstumu var samazināt līdz 500 mm, ja vien loga atvēršanai ir pierīkots aizsargs, kas atrodas līdz 650 mm augstumā, lai novērstu iespēju, ka pasažieri var izkrist no transportlīdzekļa. Ja loga atvēršanai ir pierīkots aizsargs, iepriekš minētā loga atvēršanas izmēri nedrīkst būt mazāki par minimālajiem izmēriem, kādi ir noteikti avārijas logam.
- 7.6.8.6. Katram veramam avārijas logam, ko nevar skaidri saskatīt no vadītāja sēdekļa, ir jābūt aprīkotam ar brīdinājuma skaņas signālu, kas brīdina vadītāju par nepilnīgu loga aizvēršanos. Šo ierīci iedarbina loga slēdzis, nevis paša loga sakustēšanās.
- 7.6.9. Avārijas lūku tehniskās prasības
- 7.6.9.1. Katrai avārijas lūkai ir jādarbojas tā, lai tā neradītu šķēršļus brīvai kustībai no transportlīdzekļa iekšpuses vai ārpusēs.
- 7.6.9.2. Avārijas lūkām ir jābūt vai nu izgrūžamām, veramām vai izgatavotām no viegli izsītama drošības stikla. Grīdas lūkām ir jābūt vai nu veramām, vai izgrūžamām, un tām jābūt aprīkotām ar brīdinājuma skaņas signālu, kas brīdina vadītāju par nepilnīgu lūkas aizvēršanos. Šo ierīci iedarbina grīdas lūkas slēdzis, nevis pašas lūkas sakustēšanās. Grīdas lūkas ir jānodrošina pret nejaušu atvēršanos. Šo prasību tomēr nepiemēro, ja grīdas lūka automātiski aizslēdzas, transportlīdzeklim pārsniedzot ātrumu 5 km/h.
- 7.6.9.3. Izgrūžama tipa lūkas nedrīkst pilnībā atdalīties no transportlīdzekļa, ja tās atver, lai neradītu draudus citiem satiksmes dalībniekiem. Izgrūžamajām avārijas lūkām ir jādarbojas tā, lai efektīvi novērstu iespēju tās izgrūst nejauši. Izgrūžamās grīdas lūkas var izgrūst vienīgi pasažieru salonā.
- 7.6.9.4. Veramas avārijas lūkas ir jāierīko transportlīdzekļa malā uz tā priekšpusi vai aizmuguri, un tām jāatveras vismaz 100° leņķī. Veramās avārijas grīdas lūkas var atvērt vienīgi pasažieru salonā.
- 7.6.9.5. Avārijas lūkām jābūt viegli atveramām vai noņemamām gan no iekšpuses, gan ārpusēs. Šo prasību tomēr neuzskata par tādu, kas izslēgtu iespēju aizslēgt avārijas lūku transportlīdzekļa drošības apsvērumu dēļ, kad tas ir neuzraudzīts, ja vien avārijas lūku vienmēr var atvērt vai noņemt no transportlīdzekļa iekšienes, izmantojot parastu atvēršanas vai noņemšanas mehānismu. Viegli izsītamās lūkas gadījumā lūkas tuvumā novieto ierīci, ko var viegli sasniegt transportlīdzeklī esošās personas, lai nodrošinātu iespēju izsist šādu lūku.

- 7.6.10. Ievelkamo pakāpienu tehniskās prasības
- Ja ir pierīkoti ievelkamie pakāpieni, tiem jāatbilst šādām prasībām:
- 7.6.10.1. ievelkamo pakāpienu darbību var sinhronizēt ar attiecīgo pasažieru vai avārijas durvju darbību;
- 7.6.10.2. kad durvis ir aizvērtas, neviena ievelkamo pakāpienu daļa nedrīkst būt izvirzīta pāri virsbūves līnijai par vairāk nekā 10 mm;
- 7.6.10.3. kad durvis ir atvērtas un ievelkamie pakāpieni ir izvirzītā stāvoklī, to virsmai ir jāatbilst šā pielikuma 7.7.7. punkta prasībām;
- 7.6.10.4. ja pakāpieni ir mehāniski darbināmi, tiem jābūt tādiem, ka transportlīdzeklis pats no sevis nevar izkustēties, ja pakāpieni ir izvirzītā stāvoklī. Ja pakāpienus darbina manuāli, jābūt skaņas signālam, kas brīdina vadītāju, ja pakāpieni nav pilnībā ievilkti;
- 7.6.10.5. mehāniski darbināmi pakāpieni nedrīkst izvirzīties tad, kad transportlīdzeklis brauc. Ja pakāpienu darbību nodrošinošā ierīce ir bojāta, pakāpieni izvirzās un paliek izvirzītā stāvoklī. Tomēr attiecīgo durvju darbībā nedrīkst rasties traucējumi, ja rodas šāds bojājums vai ja pakāpieni ir sabojāti vai bloķēti;
- 7.6.10.6. kad uz mehāniski darbināma pakāpiena stāv pasažieris, attiecīgās durvis nedrīkst aizvērties. Šīs prasības ievērošanu var pārbaudīt, pakāpiena vidū novietojot 15 kg smagu masu, kas atbilst maza bērna svaram. Šo prasību nepiemēro durvīm, kas atrodas vadītāja redzes laukā;
- 7.6.10.7. ievelkamo pakāpienu kustības nedrīkst radīt miesas bojājumus nedz pasažieriem, nedz personām, kas gaida autobusa pieturvietā;
- 7.6.10.8. ievelkamo pakāpienu stūrus, kas ir vērsti uz priekšu vai aizmuguri, jānoapaļo ne mazāk kā 5 mm rādiusā; malas jānoapaļo vismaz 2,5 mm rādiusā;
- 7.6.10.9. kad pasažieru durvis ir atvērtas, ievelkamam pakāpienam ir droši jā saglabā izvirzīts stāvoklis. Ja vienlaidu pakāpiena vidū noliek 136 kg smagu masu, bet dubulta pakāpiena vidū noliek 272 kg smagu masu, tas nevienā punktā nedrīkst ieliekties vairāk nekā par 10 mm.
- 7.6.11. Marķējums
- 7.6.11.1. Katra avārijas izeja ir jāmarķē gan transportlīdzekļa iekšpusē, gan ārpusē ar šādu uzrakstu, piemēram:
- “Emergency exit”
- “Issue de secours”
- “Salida de emergencia”
- “Nødudgang”
- “Notausstieg”
- “Εξοδος κινδύνου”
- “Uscita di sicurezza”
- “Nooduitgang”
- “Saida de emergência”
- “Hätäuloskäynti”
- “Nödutgång”
- vajadzības gadījumā pievienojot kādu no Padomes Direktīvas 92/58/EEK II pielikuma 3.4. punktā parādītajiem simboliem.
- 7.6.11.2. Pasažieru durvju un visu avārijas izeju vadības ierīces ir attiecīgi jāmarķē gan transporta līdzekļa iekšienē, gan ārpus tā, lietojot tipisku simbolu vai skaidri formulētu uzrakstu.
- 7.6.11.3. Uz visām šādām avārijas izeju vadības ierīcēm vai to tuvumā novieto skaidri formulētas norādes par to darbības principiem.

7.6.11.4. Valodu, kurā jāraksta šādu teksta veida marķējums, lai ievērotu iepriekš norādītā 7.6.11.1. līdz 7.6.11.3. punkta prasības, nosaka apstiprinātāja iestāde, ņemot vērā valsti vai valstis, kurās pieteicējs ir paredzējis tirgot transportlīdzekli, vajadzības gadījumā sazinoties ar attiecīgās valsts vai valstu kompetentajām iestādēm. Ja transportlīdzekļa reģistrācijas valsts vai valstu iestādes ir likušas mainīt valodu, šī pārmaiņa neliek atkārtot tipa apstiprinājuma procesu.

7.7. Interjera iekārtojums

7.7.1. Piekļūšana pasažieru durvīm (skat. 1. attēlu III pielikumā)

7.7.1.1. Brīvā telpa, kas iestiepjas transportlīdzeklī no sānu sienas, kurā ir ierīkotas durvis, ir tāda, ka pa to grīdas augstumā var brīvi ienest četrstūra paneli, kura biezums ir 20 mm, platums 400 mm un garums 700 mm, kuram pāri simetriski ir pārlikts vēl viens 550 mm plats panelis; otrā panela augstums ir tāds, kāds ir paredzēts attiecīgajai transportlīdzekļa klasei. Šāds dubultpanelis ir jānotur paralēli ar durvju atvēršanu, kad to pārvieto no sākuma pozīcijas, kur tā virspuses plakne atrodas vistuvāk transportlīdzekļa salonam un ir tangenciāla attiecībā pret ārējo atvēruma malu, uz pozīciju, kur tā pieskaras pirmajam pakāpienam, aiz kura paneli ir jāspēj noturēt taisnā leņķī attiecībā uz durvju lietotāja iespējamo kustības virzienu.

7.7.1.2. Virsējā četrstūrīnā panela augstums atbilst attiecīgajai transportlīdzekļa klasei un kategorijai, kas ir norādīta tabulā pēc šī punkta. Kā alternatīvu var lietot trapecveida profilu 500 mm augstumā, kas veido pāreju starp augšējā un apakšējā panela platumu. Šai gadījumā augšējā panela četrstūra profila un trapecveida profila kopējais augstums ir 1 100 mm visiem transportlīdzekļiem, kuru ietilpība pārsniedz 22 pasažierus, un 950 mm transportlīdzekļiem, kuru ietilpība nepārsniedz 22 pasažierus.

Transportlīdzekļa klase	Augšējā panela augstums (mm) ("A" izmērs, 1. attēls)		Kopējais augstums	Platums
		Alternatīvs trapecveida profils		
A klase (*)	950	950	1 650	550 (**)
B klase (*)	700	950	1 400	
I klase	1 100	1 100	1 800	
II klase	950	1 100	1 650	
III klase	850	1 100	1 550	

(*) Transportlīdzekļiem, kuru ietilpība nepārsniedz 22 pasažierus, apakšējais panelis un augšējais panelis var pārvietoties, ja vien šī pārvietošanās notiek vienā virzienā.

(**) Augšējā panela platumu augšpusē var samazināt līdz 400 mm, ierīķinot nobīdi pret horizontāli, kas nepārsniedz 30°.

7.7.1.3. Ja dubultpanela viduslīnija stiepjas 300 mm attālumā no sākuma pozīcijas un dubultpanelis pieskaras pakāpiena virsmai, tas ir jānotur šajā pozīcijā.

7.7.1.4. Cilindrisko figūru (skatīt III pielikuma 6. attēlu), kuru lieto, lai pārbaudītu galvenās ejas telpiskumu, pārvieto no ejas tādā virzienā, kādā persona, kas izkāpj no transportlīdzekļa, varētu pārvietoties, līdz tās viduslīnija ir sasniegusi vertikālo plakni, kurā ir augšējā pakāpiena augšējā mala, vai arī līdz plaknei, kas ir tangenciāla attiecībā pret augšējo cilindru, pieskaras dubultpanelim, atkarībā no tā, kas notiek vispirms, un tad šo figūru fiksē šajā pozīcijā (skatīt III pielikuma 2. attēlu).

7.7.1.5. Starp cilindrisko figūru, kas atrodas 7.7.1.4. punktā noteiktajā pozīcijā, un dubultpaneli, kas novietots 7.7.1.3. punktā izklāstītajā pozīcijā, ir jābūt brīvai vietai, kuras augšējās un apakšējās robežas ir parādītas III pielikuma 2. attēlā. Caur šo brīvo vietu ir jāvar izbīdīt cauri vertikālu paneli, kura forma un izmēri ir tādi paši, kādi ir cilindriskajai formai (7.7.5.1. punkts), ja tā centra šķērsgrīzums un biezums nepārsniedz 20 mm. Šo paneli pārvieto no cilindriskās formas tangenciālās pozīcijas, līdz tā ārējā puse saskaras ar dubultpanela iekšpusi un plakni vai plaknēm, ko veido pakāpiena augšējās malas, virzot paneli uz to pusi, uz kuru varētu pārvietoties persona, kas lieto ieeju (skatīt III pielikuma 2. attēlu).

- 7.7.1.6. Brīvās vietas telpiskums neietver telpu, kas stiepjas 300 mm uz priekšu no katra nespiesta spilvena, kas uzlikts sēdeklim, kurš ir novietots braukšanas virzienā vai pretēji tam, vai 225 mm sēdekļiem, kas novietoti uz riteņu izvirkzījumiem, un augstumu līdz sēdekļa spilvena augšai.
- 7.7.1.7. Ja sēdekļi ir nolaižams, šo vietu nosaka tādām sēdeklim, kas ir lietošanas stāvoklī.
- 7.7.1.8. Nolaižams sēdekļi, ko lieto apkalpe, tomēr var radīt šķēršļus piekļuvei pasažieru durvīm vai liegt šādu pieeju, kad to lieto, ja:
- 7.7.1.8.1. ir skaidri norādīts, gan pašā transportlīdzeklī, gan attiecīgajā EK tipa apstiprinājuma sertifikātā (skatīt II pielikuma 2. papildinājumu), ka šis sēdekļi ir paredzēti vienīgi apkalpei;
- 7.7.1.8.2. tas salokās automātiski, kad to nelieto, tādējādi ļaujot izpildīt 7.7.1.1. vai 7.7.1.2. un 7.7.1.3., 7.7.1.4. un 7.7.1.5. punkta prasības;
- 7.7.1.8.3. durvis neuzskata par obligāto izeju saistībā ar 7.6.1.4. punkta prasībām, un
- 7.7.1.8.4. neviena daļa šim sēdeklim, kurš ir lietošanas stāvoklī, kā arī salocītā stāvoklī, neizvirzās uz priekšu vertikālajā plaknē, kas iet caur vadītāja sēdekļa sēdvirsmas centru, ja šis sēdekļi ir maksimāli atbīdīts atpakaļ, un transportlīdzekļa pretējā pusē pierīkotā ārējā atpakaļskata spoguļa centru.
- 7.7.1.9. Transportlīdzekļiem, kuru ietilpība nepārsniedz 22 pasažierus, ieeju un gaiteni, pa kuru pasažieri iekļūst transportlīdzeklī, uzskata par brīvu, ja:
- 7.7.1.9.1. mērot to paralēli transportlīdzekļa gareniskajai asij, ir attālums, kas nevienā punktā nav mazāks par 220 mm, un 550 mm jebkurā punktā, kas atrodas vairāk nekā 500 mm virs grīdas vai pakāpieniem (III pielikums, 3. attēls);
- 7.7.1.9.2. mērot to perpendikulāri transportlīdzekļa gareniskajai asij, ir attālums, kas nevienā punktā nav mazāks par 300 mm, un 550 mm jebkurā punktā, kas atrodas vairāk nekā 1 200 mm virs grīdas vai pakāpieniem, vai mazāk nekā 300 mm zem griestiem (III pielikums, 4. attēls).
- 7.7.1.10. Pasažieru durvju un avārijas durvju izmēri, kas norādīti 7.6.3.1. punktā, un prasības, kas izklāstītas 7.7.1.1. līdz 7.7.1.7., 7.7.2.1. līdz 7.7.2.3., 7.7.5.1. un 7.7.8.5. punktā, nepiemēro B klases transportlīdzeklim ar tehniski pieļaujamo maksimālo masu, kas nepārsniedz 3,5 tonnas, un ar, maksimums, 12 pasažieru sēdvietām, kurā no katras sēdvietas var brīvi piekļūt vismaz divām durvīm.
- 7.7.1.11. Maksimālais grīdas slīpums ejā nedrīkst pārsniegt 5 %, kad to mēra pilnas masas transportlīdzeklim darba kārtībā, tam stāvēt uz horizontālas virsmas. Nolaišanās ierīces tai laikā nelieto.
- 7.7.2. Pieeja avārijas durvīm (skatīt III pielikuma 5. attēlu)
- Tālāk uzskaitītās prasības neattiecinā uz vadītāja durvīm, kuras lieto kā avārijas izeju transportlīdzeklim, kura ietilpība nepārsniedz 22 pasažierus.
- 7.7.2.1. Pa brīvo vietu, kas ir starp galvenās ejas un avārijas izejas atveri, ir brīvi jāiziet cauri vertikālam cilindram 300 mm diametrā un 700 mm augstumā no grīdas, kas balstās uz vēl viena vertikāla cilindra 550 mm diametrā, šā veidojuma kopējam augstumam sasniedzot 1 400 mm.
- Augšējā cilindra diametru augšpusē var samazināt līdz 400 mm, ierēķinot nobīdi pret horizontāli, kas nepārsniedz 30°.
- 7.7.2.2. Pirmā cilindra pamats atrodas otrā cilindra projekcijas robežās.
- 7.7.2.3. Ja gar šo eju ierīko nolaižamus sēdekļus, brīvā vieta cilindra iziešanai cauri jānosaka tad, kad šie sēdekļi ir lietošanas stāvoklī.
- 7.7.2.4. Dubultcilindra vietā var lietot saliktu mērierīci, kas aprakstīta 7.7.5.1. punktā (skatīt III pielikuma 6. attēlu).

- 7.7.3. Pieeja avārijas logiem
- 7.7.3.1. No galvenās ejas uz transportlīdzekļa ārpusi pa katru avārijas logu ir jāiziet cauri testa mērierīcei.
- 7.7.3.2. Mērierīces kustības virzienam ir jābūt tādām pašām, kādā ir paredzēta pasažiera pārvietošanās, viņam evakuējoties no transportlīdzekļa. Testa mērierīci tur perpendikulāri šim pārvietošanās virzienam.
- 7.7.3.3. Testa mērierīce ir jābūt no plānas plāksnes, kuras izmēri ir 600×400 mm, bet stūru rādiuss ir noapaļots un atbilst 200 mm. Ja transportlīdzeklim tomēr ir avārijas logs aizmugures pusē, testa mērierīces izmēri var būt arī $1\,400 \times 350$ mm, bet stūru rādiuss var būt noapaļots un atbilst 175 mm.
- 7.7.4. Pieeja avārijas lūkām
- 7.7.4.1. Avārijas lūkas jumtā
- 7.7.4.1.1. Izņemot I klases transportlīdzekļus, vismaz vienai avārijas lūkai jābūt novietotai tā, lai četrās pusēs nošķelta 1 600 mm augsta piramīda ar sānu leņķi 20° pieskartos sēdekļa daļai vai līdzvērtīgam atbalstam. Piramīdai ir vertikāla ass, un tās mazākā daļa saskaras ar avārijas lūkas atveres zonu. Atbalsti var būt salokāmi vai pārvietojami, ja vien tos var nobloķēt to lietošanas stāvoklī. Šo stāvokli ņem par testa stāvokli.
- 7.7.4.1.2. Ja jumta struktūras biezums ir lielāks par 150 mm, mazākā piramīdas daļa saskaras ar avārijas lūkas atveres zonu jumta ārējās virsmas līmenī.
- 7.7.4.2. Avārijas lūkas grīdā
- Ja avārijas lūka ir ierīkota grīdā, pa to ir jānodrošina tieša un brīva pieeja transportlīdzekļa ārpusei, un tā ir jāierīko tur, kur virs lūkas ir brīva vieta, kas atbilst galvenās ejas augstumam. Jebkuram karstuma avotam vai kustīgajām daļām ir jāatrodas vismaz 500 mm no lūkas atveres jebkuras daļas.
- Ir jāspēj pārvietot testa mērierīci, kas izgatavota no plānas plāksnes, kuras izmēri ir 600×400 mm, bet stūru rādiuss ir noapaļots un atbilst 200 mm, virzot to horizontālā stāvoklī no vietas, kas atrodas 1 m virs transportlīdzekļa grīdas, līdz pat zemei.
- 7.7.5. Galvenās ejas (skatīt III pielikuma 6. attēlu)
- 7.7.5.1. Transportlīdzekļa galvenajai ejai ir jābūt plānotai un konstruētai tā, lai pa to varētu brīvi iziet cauri mērierīcei, kas sastāv no diviem vienas ass cilindriem, starp kuriem novietots apgriezts šķelts konuss, ja mērierīcei ir šādi izmēri (mm):

	I klase	II klase	III klase	A klase	B klase
Apakšējā cilindra "A" diametrs	450	350	300	350	300
Apakšējā cilindra augstums	900	900	900	900	900
Augšējā cilindra "C" diametrs	550	550	450	550	450
Augšējā cilindra "B" augstums	500 (*)	500 (*)	500 (*)	500 (*)	300
Kopējais augstums "H"	1 900 (*)	1 900 (*)	1 900 (*)	1 900 (*)	1 500

(*) Augšējā cilindra augstumu, un līdz ar to arī kopējo augstumu var samazināt par 100 mm attiecībā uz jebkuru galvenās ejas daļu, kas atrodas aiz:

- šķērseniskas vertikālas plaknes, kas izvirzīta 1,5 m uz priekšu no pakalējās ass viduslīnijas (priekšējā aizmugurējās ass daļa transportlīdzekļiem ar vairāk nekā vienu pakalējo asi), un
- šķērseniskas vertikālas plaknes, kas atrodas aiz pasažieru durvju aizmugurējās malas vai pašām aizmugurējām pasažieru durvīm, ja ir vairāk nekā vienas pasažieru durvis.

Augšējā cilindra diametru augšpusē var samazināt līdz 300 mm, ierēķinot nobīdi pret horizontāli, kas nepārsniedz 30°.

Mērierīce var saskarties ar turekļiem, ja tādi ir ierīkoti, vai citiem elastīgiem objektiem, piemēram, sēdekļu drošības jostu sastāvdaļām, un pabīdīt tās prom.

- 7.7.5.1.1. Ja sēdekļa vai sēdekļu rindas priekšā nav izejas:
- 7.7.5.1.1.1. ja ir sēdekļi, kas novietoti braukšanas virzienā, priekšējā 7.7.5.1. punktā definētās cilindriskās mērierīces priekšējai malai jāaizsniedzas vismaz līdz šķērseniskajai vertikālajai plaknei, kas ir tangenciāla priekšējās rindas sēdekļa atzveltnes priekšējam punktam, un jāpaliek šādā stāvoklī. No šīs plaknes ir jāvar pārvietot paneli, kas parādīts III pielikuma 7. attēlā, virzot to no vietas, kur tas saskaras ar cilindrisko mērierīci, lai panela puse, kas pavērsta pret transportlīdzekļa ārpusi, pārvietotos uz priekšu, veicot 660 mm lielu attālumu;
- 7.7.5.1.1.2. ja ir sēdekļi, kas novietoti sānis, cilindriskās mērierīces priekšējai daļai jāaizsniedzas vismaz līdz šķērseniskajai vertikālajai plaknei, kura sakrīt ar vertikālo plakni, kas iziet cauri priekšējā sēdekļa centram (III pielikuma 7. attēls);
- 7.7.5.1.1.3. ja ir sēdekļi, kas novietoti pretēji braukšanas virzienam, cilindriskās mērierīces priekšējai daļai jāaizsniedzas vismaz līdz šķērseniskajai vertikālajai plaknei, kura ir tangenciāla priekšējās rindas sēdekļu vai sēdekļa spilvenu virsmai (III pielikuma 7. attēls).
- 7.7.5.2. I klases transportlīdzekļiem apakšējā cilindra diametru no 450 mm var samazināt līdz 400 mm attiecībā uz jebkuru galvenās ejas daļu, kas atrodas aiz:
- 7.7.5.2.1. šķērseniskas vertikālas plaknes, kas izvirzīta 1,5 m uz priekšu no pakaļējās ass viduslīnijas (priekšējā aizmugurējās ass daļa transportlīdzekļiem ar vairāk nekā vienu pakaļējo asi), un
- 7.7.5.2.2. šķērseniskai vertikālai plaknei, kura atrodas aizmugurējo pasažieru durvju aizmugurējā malā.
- 7.7.5.3. III klases transportlīdzekļiem sēdekļus vienā vai abās galvenās ejas pusēs var pārvietot sānis, tādējādi radot iespēju samazināt galvenās ejas platumu līdz tādām lielumiem, kas atbilst apakšējā cilindra diametram 220 mm, ar nosacījumu, ka ar šāda sēdekļa darbināšanas mehānismiem, kuri ir viegli pieejami personai, kas stāv galvenajā ejā, pietiek, lai viegli un, ja iespējams, automātiski vēlreiz novietotu sēdekli, pat sēdekli ar svaru, tādā stāvoklī, kas atbilst minimālajam platumam 300 mm.
- 7.7.5.4. Posmainiem transportlīdzekļiem 7.7.5.1. punktā definēto mērierīci ir jāvar netraucēti izbīdīt cauri posmainajai transportlīdzekļa daļai. Neviena šīs daļas mikstā pārklājuma daļa, tostarp apakšējās daļas, nedrīkst iestiepties galvenajā ejā.
- 7.7.5.5. Galvenajās ejās var būt ierīkoti pakāpieni. Šādu pakāpienu platums nedrīkst būt mazāks par galvenās ejas platumu pakāpienu augšpusē.
- 7.7.5.6. Nolaižamie sēdekļi, kas ļautu pasažieriem sēdēt galvenajā ejā, nav atļauti.
- 7.7.5.7. Sānis bīdāmi sēdekļi, kuri kādā stāvoklī var iestiepties galvenajā ejā, nav atļauti, izņemot III klases transportlīdzekļos, ievērojot 7.7.5.3. punktā izklāstītos nosacījumus.
- 7.7.5.8. Transportlīdzekļiem, uz kuriem attiecas 7.7.1.9. punkts, galvenā eja nav nepieciešama, ja vien ir ievēroti pieejas izmēri, kas noteikti minētajā punktā.
- 7.7.5.9. Galvenās ejas un piekļuves eju virsmai ir jābūt neslīdīgai.
- 7.7.6. Galvenās ejas slīpums
- Galvenās ejas slīpums, ko mēra tukšam transportlīdzeklim, kurš stāv uz horizontālas virsmas, kad nav ieslēgtas nolaišanās ierīces, nedrīkst pārsniegt:
- 7.7.6.1. 8 % I, II un A klases transportlīdzekļiem;
- 7.7.6.2. 12,5 % I vai II klases transportlīdzekļiem ar zemu grīdu, kurš minēts 2. panta 2. punktā, attiecībā uz galvenās ejas iekšējo daļu 2 m uz katru pusi no otrās ass viduslīnijas, un vajadzības gadījumā no trešās ass, kopējam garumam sasniedzot 2 m;

- 7.7.6.3. 12,5 % III un B klases transportlīdzeklim, un
- 7.7.6.4. 5 % attiecībā uz plakni, kas ir perpendikulāra transportlīdzekļa gareniskajai simetrijas asij.
- 7.7.7. Pakāpieni (skatīt III pielikuma 8. attēlu)
- 7.7.7.1. Maksimālais un minimālais augstums, kad nolaišanās sistēma nav ieslēgta, un minimālais pasažieru vajadzībām paredzēto pakāpienu dziļums pie pasažieru un avārijas durvīm, kā arī transportlīdzekļa iekšienē, ir šāds:

Klase		I un A	II, III un B
Pirmais pakāpiens no zemes "D"	Maks. augstums (mm)	340 ⁽¹⁾	380 ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽⁵⁾
	Min. dziļums (mm)	300 ^(*)	
Citi pakāpieni "E"	Maks. augstums (mm)	250 ⁽³⁾	350 ⁽⁴⁾
	Min. augstums (mm)	120	
	Min. dziļums (mm)	200	

(*) 230 mm transportlīdzekļiem, kuru ietilpība nepārsniedz 22 pasažierus.

⁽¹⁾ 700 mm avārijas durvīm;

1 500 mm avārijas durvīm divstāvu transportlīdzekļa augšstāvā.

⁽²⁾ 430 mm transportlīdzeklim, kam ir tikai mehāniska piekare.

⁽³⁾ 300 mm tādu durvju pakāpieniem, kas atrodas aiz pašas pēdējās aizmugures ass.

⁽⁴⁾ 250 mm galvenajās ejās transportlīdzekļiem, kuru ietilpība nepārsniedz 22 pasažierus.

⁽⁵⁾ Vismaz vienām pasažieru durvīm; 400 mm pārējām pasažieru durvīm.

Piezīme: 1. Dubultdurvju ejā pakāpienus katrā piekļuves ejas daļā aplūko atsevišķi.

2. III pielikuma 8. zīmējuma E izmēram nav jābūt vienādam attiecībā uz katru pakāpienu.

- 7.7.7.1.1. Nevienu pāreju no pazeminātas galvenās ejas uz sēdekļu zonu neuzskata par pakāpienu. Vertikālais attālums starp galvenās ejas virsmu un sēdekļu zonas grīdu tomēr nedrīkst pārsniegt 350 mm.
- 7.7.7.2. Attiecībā uz 7.7.7. punktu pakāpiena augstumu mēra tā platuma centrā. Ražotājiem turklāt ir īpaši jāņem vērā pieejas iespējas pasažieriem ar pārvietošanās grūtībām, it sevišķi saistībā ar pakāpiena augstumu, kam ir jābūt pēc iespējas mazākam.
- 7.7.7.3. Pirmā pakāpiena augstumu attiecībā pret zemi mēra, novietojot transportlīdzekli uz līdzenas zemes, pie pilnas masas darba kārtībā, kā noteikts 2.18. punktā, kā arī ar tādām riepām un spiedienu tajās, kā noteicis ražotājs maksimāli tehniski pieļaujamai pilnai masai (M), kura paziņota saskaņā ar 2.19. punktu.
- 7.7.7.4. Ja ir vairāk nekā viens pakāpiens, katrs pakāpiens var ietiekties nākamā pakāpiena vertikālās pārvirzes zonā ne vairāk kā 100 mm, turklāt šādai pārvirzei pār apakšējo pakāpienu ir jāatstāj vismaz 200 mm brīva platība (skatīt III pielikuma 8. attēlu), turklāt pakāpienu galiem ir jābūt tādiem, lai pēc iespējas samazinātu pakļūšanas risku, turklāt tiem ir jābūt kontrastējošā krāsā vai krāsās.
- 7.7.7.5. Katra pakāpiena platumam un formai ir jābūt tādai, lai varētu uz tā novietot tālāk sniegtajā tabulā norādīto taisnstūri, turklāt attiecīgā taisnstūra pārkares laukums pāri šim pakāpienam nepārsniegtu 5 % no tā laukuma. Dubultdurvju ejā šī prasība ir jāizpilda katrai durvju ejas pusei.

Pasažieru skaits		> 22	≤ 22
Laukums	Pirmais pakāpiens (mm)	400 × 300	400 × 200
	Pārējie pakāpieni (mm)	400 × 200	400 × 200

- 7.7.7.6. Visiem pakāpieniem ir jābūt ar neslīdīgu virsmu.

- 7.7.7.7. Maksimālais pakāpiena slīpums jebkurā virzienā nedrīkst pārsniegt 5 %, kad transportlīdzeklis bez kravas stāv uz gludas un horizontālas virsmas normālā braukšanas stāvoklī (jo sevišķi nedrīkst būt ieslēgtas nekādas nolaišanās ierīces).
- 7.7.8. Pasažieru sēdekļi un vieta sēdošiem pasažieriem
- 7.7.8.1. Minimālais sēdekļu platums
- 7.7.8.1.1. Minimālajam sēdekļa spilvena platumam, F izmērs (III pielikums, 9. attēls), ko mēra no vertikālās plaknes, kas iet cauri sēdvietas centram, ir jābūt šādam:
I, II, A, B klase	200 mm
III klase	225 mm
- 7.7.8.1.2. Minimālajai vietai, kurai jābūt pieejamai sēdvietā, G izmērs (III pielikums, 9. attēls), ko mēra no vertikālās plaknes, kas iet cauri minētās sēdēšanas stāvokļa centram augstumā starp 270 un 650 mm virs nesaspiesta sēdekļa spilvena, ir jābūt vismaz šādi:
atsevišķi sēdekļi:	250 mm
nepārtrauktas sēdekļu rindas 2 vai vairāk pasažieriem:	225 mm
- 7.7.8.1.3. Transportlīdzekļiem, kuru platums ir 2,35 m vai mazāks, sēdvietai pieejamās vietas platumam, ko mēra no vertikālās plaknes, kas iet cauri minētās sēdvietas centram augstumā starp 270 un 650 mm virs nesaspiesta sēdekļa spilvena, ir jābūt 200 mm (skatīt III pielikuma 9. zīmējumu). Ja ir izpildītas šā punkta prasības, 7.7.8.1.2. punkta prasības nepiemēro.
- 7.7.8.1.4. Transportlīdzekļiem, kuru ietilpība nepārsniedz 22 pasažierus, attiecībā uz sēdekļiem, kas atrodas pie transportlīdzekļa sienas, pieejamā vieta augšdaļā neietver trijstūra formas laukumu, kas ir 20 mm plats un 100 mm augsts (skatīt III pielikuma 10. attēlu). Turklāt vietu, kas ir vajadzīga drošības jostām un to stiprinājumiem, kā arī saules aizsegumiem, neuzskata par aizņemtu.
- 7.7.8.2. Minimālais sēdekļa spilvena dziļums (K izmērs, skatīt III pielikuma 11. attēlu)
- Minimālais sēdekļa spilvena dziļums ir šāds:
- 7.7.8.2.1. 350 mm I, A un B klases transportlīdzekļos, un
- 7.7.8.2.2. 400 mm II un III klases transportlīdzekļos.
- 7.7.8.3. Sēdekļa spilvena augstums (H izmērs, skatīt III pielikuma 11. attēlu)
- Nesaspiesta sēdekļa spilvena augstums attiecībā pret grīdu ir tāds, ka attālums no grīdas līdz horizontālajai plaknei, kas ir tangenciāla sēdekļa spilvena priekšējai augšējai virsmai, ir robežās starp 400 un 500 mm: šo augstumu tomēr var samazināt līdz augstumam, kas nav mazāks par 350 mm, pie riteņu lokiem un motora nodalījuma.
- 7.7.8.4. Vieta starp sēdekļiem (skatīt III pielikuma 12. attēlu)
- 7.7.8.4.1. Attiecībā uz sēdekļiem, kas ir vērsti uz vienu un to pašu pusi, attālums starp sēdekļa malas priekšpusi un tam priekšā esošā sēdekļa aizmugures malu (H izmērs), kad to mēra horizontāli un jebkurā augstumā virs grīdas starp sēdekļa spilvena augšējās virsmas līmeni un punktu, kurš atrodas 620 mm virs grīdas, ir ne mazāks kā:

H	
I, A un B klase	650 mm
II un III klase	680 mm

- 7.7.8.4.2. Visus mērījumus izdara, kad sēdekļa spilvens un mala nav saspiesti, attiecībā uz vertikālo plakni, kas iet cauri atsevišķa sēdekļa vietas viduslīnijai.
- 7.7.8.4.3. Kad šķērsām sagriezti sēdekļi ir vērsti cits pret citu, minimālais attālums starp pretī esošo sēdekļu priekšpusēm, kad to mēra augstākajā sēdekļu spilvenu punktā, ir ne mazāks kā 1 300 mm.
- 7.7.8.4.4. Mērījumus nolaižamiem pasažieru sēdekļiem un regulējamiem vadītāja sēdekļiem veic, kad sēdekļu atzveltnes un citas regulējamās daļas atrodas normālā lietošanas stāvoklī, kā norādījis ražotājs.
- 7.7.8.4.5. Mērījumus sēdekļiem ar atvāžamiem galdiņiem, kas piestiprināti pie sēdekļu aizmugures, veic, kad šie galdiņi ir nolaistā stāvoklī.
- 7.7.8.4.6. Sēdekļiem, kas uzmontēti uz slides vai citas sistēmas, kas ļauj operatoram vai lietotājam viegli mainīt transportlīdzekļa iekšienes konfigurāciju, mērījumus veic normālā lietošanas pozīcijā, ko norādījis ražotājs, iesniedzot pieteikumu tipa apstiprinājuma saņemšanai.
- 7.7.8.5. Vieta sēdošiem pasažieriem (skatīt III pielikuma 13. attēlu)
- 7.7.8.5.1. Jānodrošina minimālā brīvā vieta katra pasažiera priekšā, kā tas norādīts III pielikuma 13. attēlā. Priekšā novietota sēdekļa atzveltnes vai nodalījums, kura aprises aptuveni atbilst atlaista sēdekļa atzveltnes aprisēm, var ietiekties šai vietā saskaņā ar 7.7.8.4. punkta noteikumiem. Šai vietā ir pieļaujama arī sēdekļu kāju klātbūtne, ja vien paliek pietiekami daudz vietas pasažiera kājām. Ja transportlīdzeklī, kura ietilpība nepārsniedz 22 pasažierus, ir sēdekļi blakus vadītāja sēdeklim, tad ir atļauta kontroles un instrumentu paneļa, vējstikla, saules aizsega, drošības jostu un to stiprinājuma izvirzīts stāvoklis.
- 7.7.8.5.2. Tomēr tai autobusa daļā, kurā ir visērtāk iekāpt, ir jānodrošina vismaz divi sēdekļi I un II klases transportlīdzekļos un vismaz viens sēdekļs A klases transportlīdzekļos, kas novietots transportlīdzekļa braukšanas virzienā vai pretēji tam un ir īpaši paredzēts un marķēts tādiem pasažieriem, kuriem ir kustību traucējumi, izņemot pasažierus ratiņkrēslos. Šie sēdekļi ir jāparedz pasažieriem ar kustību traucējumiem, lai nodrošinātu pietiekami daudz vietas, tie ir attiecīgi jāapzīmē un pie tiem ir jānovieto turekļi, lai atvieglotu apsēšanos sēdekļi un piecelšanos no tā, kā arī jānodrošina no sēdus stāvokļa tāda saziņas iespēja, kādu paredz 7.7.10. punkts.
- 7.7.8.5.2.1. Šiem sēdekļiem ir jānodrošina vismaz 110 % no 7.7.8.5.1. punktā paredzētās vietas.
- 7.7.8.6. Brīva vieta virs sēdvietām
- 7.7.8.6.1. Virs katras sēdvietas, izņemot priekšējās rindas sēdekļus transportlīdzeklī, kura ietilpība nepārsniedz 22 pasažierus, un virs attiecīgās vietas, kas paredzēta kājām, ir jābūt brīvai vietai, kuras augstums ir ne mazāks par 900 mm, ja to mēra no augstākā nesaspiesta sēdekļa spilvena punkta, turklāt vismaz 1 350 mm attālumā no vidējā grīdas līmeņa vietā, kas atvērta kājām. Transportlīdzekļiem, uz kuriem attiecas 7.7.1.10. punkts, šo izmēru var samazināt līdz 1 200 mm, ja mēra no grīdas.
- 7.7.8.6.2. Šī brīvā vieta atrodas virs zonas, ko veido:
- 7.7.8.6.2.1. gareniskās vertikālās plaknes 200 mm uz katru pusi no sēdvietas vertikālās plaknes mediānas, un
- 7.7.8.6.2.2. šķērseniskā vertikālā plakne, kas iet caur pašu aizmugurējo augšējo sēdekļa atzveltnes punktu, un šķērseniskā vertikālā plakne 280 mm pirms nesaspiesta sēdekļa spilvena paša priekšējā punkta, kuru attiecīgi mēra pie sēdvietas vertikālās plaknes mediānas.
- 7.7.8.6.3. No 7.7.8.6.1. un 7.7.8.6.2. punktā noteiktās brīvās vietas malām var izslēgt šādas zonas:
- 7.7.8.6.3.1. attiecībā uz ārmalas sēdekļu augšdaļu — zonu ar taisnstūra šķērsgriezumu, kas ir 150 mm augsts un 100 mm plats (skatīt III pielikuma 14. attēlu);
- 7.7.8.6.3.2. attiecībā uz ārmalas sēdekļu augšdaļu — zonu ar trijstūra šķērsgriezumu, kura virsotne atrodas 650 mm attālumā no grīdas un kura pamats ir 100 mm plats (skatīt III pielikuma 15. attēlu);

- 7.7.8.6.3.3. attiecībā uz ārmalas sēdekļu kāju balstu — šķērsriezuma laukuma zonu, kura nepārsniedz $0,02 \text{ m}^2$ ($0,03 \text{ m}^2$ I klases transportlīdzekļiem ar zemu grīdu) un kuras maksimālais platums nepārsniedz 100 mm (150 mm I klases transportlīdzekļiem ar zemu grīdu) (skatīt III pielikuma 16. attēlu);
- 7.7.8.6.3.4. transportlīdzeklim, kura ietilpība nepārsniedz 22 pasažierus, attiecībā uz sēdvietām, kas atrodas vistuvāk virsbūves aizmugures stūriem, brīvās vietas ārējo aizmugures stūri plakniskā skatījumā var noapaļot līdz rādiusam, kas nepārsniedz 150 mm (skatīt III pielikuma 17. attēlu).
- 7.7.8.6.4. Brīvajā vietā, kas definēta 7.7.8.6.1., 7.7.8.6.2. un 7.7.8.6.3. punktā, ir atļauti šādi papildu izvirzīti elementi:
- 7.7.8.6.4.1. cita sēdekļa atzveltnes, balstu un stiprinājumu izvirzījums (piemēram, atvāzams galdinājs);
- 7.7.8.6.4.2. transportlīdzeklim, kura ietilpība nepārsniedz 22 pasažierus, riteņa loka izvirzīšanās, ja vien ir izpildīts viens no tālāk izklāstītajiem diviem noteikumiem:
- 7.7.8.6.4.2.1. izvirzītais elements nesniedzas tālāk par sēdvietas vertikālās plaknes mediānu (skatīt III pielikuma 18. attēlu), vai
- 7.7.8.6.4.2.2. tuvākais stūris no 300 mm dziļās zonas, kas ir paredzēta sēdoša pasažiera kājām, nav izvirzīts tālāk par 200 mm no nespiesta sēdekļa spilvena stūra un nav izvirzīts tālāk par 600 mm sēdekļa malas priekšā, ja šos mērījumus veic sēdvietas vertikālās plaknes mediānā (skatīt III pielikuma 19. punktu). Ja ir divi sēdekļi, kas novietoti viens otram pretī, šo noteikumu attiecina tikai vienam no šiem sēdekļiem, un atlikušajai vietai, kas paredzēta sēdošu pasažieru kājām, ir jābūt vismaz 400 mm;
- 7.7.8.6.4.3. ja transportlīdzeklī, kura ietilpība nepārsniedz 22 pasažierus, ir sēdekļi blakus vadītāja sēdeklim, izvirzīti paverami logi un to stiprinājumi, kontroles/instrumentu panelis, vējstikls, saules aizsegi, drošības jostas un to stiprinājumi un griestu daļa transportlīdzekļa priekšā.
- 7.7.9. Sakari ar vadītāju
- 7.7.9.1. I, II un A klases transportlīdzekļos pasažieriem ir jānodrošina iespēja paziņot vadītājam par vēlēšanos apturēt transportlīdzekli. Šādu sakaru ierīču vadības mehānismiem ir jābūt ar izvirzītām pogām, kuras I un A klases transportlīdzekļos atrodas ne augstāk kā 1 200 mm no grīdas, un tām ir jābūt kontrastējošā krāsā vai krāsās. Vadības mehānismiem ir jābūt pietiekamā skaitā izvietotiem visa transportlīdzekļa garumā. Par vadības mehānisma ieslēgšanos pasažieri var pārliecināties pēc viena vai vairākiem indikatoriem. Indikatorā parādās, piemēram, šādi vārdi:
- “bus stopping”
- “arrêt demandé”
- “parada solicitada”
- “standser”
- “Bus hält”
- “στάση”
- “fermata richiesta”
- “bus stopt”
- “paragem”
- “pysähtyy”
- “stannar”,
- vai atbilstošs uzraksts un/vai attiecīga piktogramma, kas paliek ieslēgta, iekams atveras pasažieru durvis. Posmainiem transportlīdzekļiem šādi indikatorī ir katrā nekustīgajā transportlīdzekļa daļā. Divstāvu transportlīdzekļiem šādi indikatorī ir katrā stāvā.
- 7.7.9.2. Sakari ar apkalpes nodalījumu. Ja apkalpes nodalījums ir ierīkots tā, ka vadītāja vai pasažieru salonam nav pieejas, nodrošina sakaru līdzekli saziņai starp vadītāja un apkalpes nodalījumu.

- 7.7.10. Karsto dzērienu automāti un virtuves aprīkojums
- 7.7.10.1. Karsto dzērienu automātus un virtuves aprīkojumu ierīko un norobežo tā, lai avārijas bremzēšanas vai straujas virziena maiņas dēļ karsts ēdiens vai dzēriens nevarētu uzlīt virsū nevienam pasažierim.
- 7.7.10.2. Transportlīdzekļos, kuros ir karsto dzērienu automāti un virtuves aprīkojums, visiem pasažieru sēdekļiem ir jābūt īpaši nodrošinātiem, lai tajos varētu novietot karstu ēdienu vai dzērienu, kad transportlīdzeklis kustas.
- 7.7.11. Durvis uz iekšējiem nodalījumiem
- Ikvienas durvis uz tualeti vai citu iekšēju nodalījumu:
- 7.7.11.1. ir automātiskas un nedrīkst būt aprīkotas ar nekādām bloķēšanas ierīcēm, ja atvērtā stāvoklī tās var radīt pasažieriem šķēršļus avārijas gadījumā;
- 7.7.11.2. atvērtā stāvoklī nedrīkst aizsegt nevienu rokturi, vadības ierīci, ko lieto pasažieru durvju, avārijas durvju, avārijas izejas atvēršanai, ugunsdzēsīgamā aparāta vai pirmās palīdzības aptieciņas iegūšanai, vai attiecīgu obligāto marķējumu;
- 7.7.11.3. ir nodrošinātas ar līdzekļiem, kas avārijas gadījumā ļauj tās atvērt no nodalījuma ārpuses;
- 7.7.11.4. nedrīkst būt slēdzamas no ārpuses, ja vien nepastāv iespēja vienmēr tās atslēgt no iekšpuses.
- 7.8. *Mākslīgais apgaismojums*
- 7.8.1. Nodrošina elektrisko apgaismojumu salona iekšpusē, lai apgaismotu:
- 7.8.1.1. visus pasažieru salonus, apkalpes nodalījumus, tualesu nodalījumus un posmaina transportlīdzekļa posmaino daļu;
- 7.8.1.2. jebkuru pakāpienu vai pakāpienus;
- 7.8.1.3. piekļuvi jebkurai izejai un zonai, kas atrodas tiešā pasažieru durvju tuvumā;
- 7.8.1.4. iekšējo marķējumu un salonā esošās vadības ierīces visām izejām;
- 7.8.1.5. visas vietas, kur ir šķēršļi.
- 7.8.2. Ir jābūt vismaz divām iekšējās apgaismes sistēmām, lai vienas sistēmas atteice neietekmētu otru. Sistēmu, ar kuru nodrošina nepārtrauktu ieejas un izejas apgaismošanu, var uzskatīt par vienu no šīm sistēmām.
- 7.8.3. Ir jāveic pasākumi, lai aizsargātu vadītāju no apžilbināšanas efekta un atspīdumiem, kurus rada mākslīgais salona apgaismojums.
- 7.9. *Posmaina transportlīdzekļa posmainā daļa*
- 7.9.1. Posmainajai daļai, kas savieno transportlīdzekļa nekustīgās daļas, ir jābūt plānotai un konstruētai tā, lai vismaz viens rotējošais elements grieztos ap vismaz vienu horizontālo asi, un vismaz viens — ap vismaz vienu vertikālo asi.
- 7.9.2. Ja posmainis transportlīdzeklis ar pilnu masu darba kārtībā stāv uz horizontālas gludas virsmas, starp nekustīgās daļas grīdu un rotējošās bāzes vai elementa, kas aizstāj šādu bāzi, nedrīkst būt neapsegta sprauga, kuras platums pārsniedz:
- 7.9.2.1. 10 mm, ja visi transportlīdzekļa riteņi atrodas vienā līmenī; vai
- 7.9.2.2. 20 mm, ja posmainās daļas tuvumā esošās ass riteņi balstās uz virsmu, kas ir 150 mm augstāka par virsmu, uz kuras balstās pārējo asu riteņi.

- 7.9.3. Līmeņa atšķirība starp nekustīgo daļu grīdu un rotējošās bāzes grīdu, ko mēra pie savienojuma, nedrīkst pārsniegt:
- 7.9.3.1. 20 mm 7.9.2.1. punktā raksturotajos apstākļos; vai
- 7.9.3.2. 30 mm 7.9.2.2. punktā raksturotajos apstākļos.
- 7.9.4. Posmainos transportlīdzekļos ir jānodrošina līdzekļi, kas fiziski neļautu pasažieriem piekļūt jebkurai posmainās daļas vietai, kur:
- 7.9.4.1. grīdā ir neapsegta sprauga, kas neatbilst 7.9.2. punkta prasībām;
- 7.9.4.2. grīda neiztur pasažieru masu;
- 7.9.4.3. sienu pārvietošanās rada briesmas pasažieriem.
- 7.10. *Posmaina transportlīdzekļa gaitas noturīgums*
- Kad posmainis transportlīdzeklis brauc pa taisnu ceļa posmu, gareniskās plaknes mediānām tā nekustīgajās daļās ir jāsakrīt un jāveido nepārtraukta plakne bez nekādām nobīdēm.
- 7.11. *Rokturi un turekļi*
- 7.11.1. Vispārīgas prasības
- 7.11.1.1. Rokturiem un turekļiem ir jābūt pietiekami izturīgiem.
- 7.11.1.2. Tiem ir jābūt izgatavotiem un pierīkotiem tādā veidā, lai neradītu ievainojuma risku pasažieriem.
- 7.11.1.3. Rokturu un turekļu šķērsgriezumam ir jābūt tādām, lai pasažieri varētu viegli tos satvert un stingri turēties tajos. Katram rokturim ir jābūt vismaz 100 mm garam, lai tajā varētu ietilpt roka. Neviena šķērsgriezuma izmērs nedrīkst būt mazāks par 20 mm vai lielāks par 45 mm, izņemot rokturiem pie durvīm un sēdekļiem, kā arī piekļuves ejās II, III un B klases transportlīdzekļiem. Šiem rokturiem ir atļauts minimālais izmērs 15 mm, ja vien cits izmērs ir vismaz 25 mm. Rokturiem nedrīkst būt asi izliekumi.
- 7.11.1.4. Attālumam starp rokturi vai turekli un blakus esošo transportlīdzekļa virsbūves daļu vai sienu ir jābūt vismaz 40 mm. Durvju vai sēdekļa rokturim II, III un B klases transportlīdzekļa piekļuves ejā ir atļauts minimālais attālums 35 mm.
- 7.11.1.5. Visu rokturu, turekļu un atbalsta stieņu virsmai ir jābūt kontrastējošās krāsās un neslidīgai.
- 7.11.2. *Rokturi un turekļi stāvošiem pasažieriem*
- 7.11.2.1. Ir jānodrošina pietiekams rokturu un/vai turekļu skaits katrā grīdas platības punktā stāvošu pasažieru vajadzībām, ievērojot 7.2.2. punktu. Šai nolūkā saitēs iekārtus turekļus, ja tādi ir, var ieskaitīt kā turekļus, ja vien tos notur nekustīgus attiecīgas ierīces. Šo prasību uzskata par izpildītu, ja vien visās iespējamās vietās ar testēšanas ierīci, kas parādīta šīs direktīvas III pielikuma 20. attēlā, var aizsniegt vismaz divus rokturus vai turekļus, izstiepjot ierīces saliekamo roku. Testēšanas ierīci var brīvi griezt ap tās vertikālo asi.
- 7.11.2.2. Piemērojot procedūru, kas aprakstīta 7.11.2.1. punktā, ņem vērā tikai tādos rokturus un turekļus, kuri atrodas vismaz 800 mm un ne vairāk kā 1 900 mm virs grīdas.
- 7.11.2.3. Attiecībā uz katru vietu, kuru var aizņemt stāvošs pasažieris, vismaz viens no diviem vajadzīgajiem rokturiem vai turekļiem atrodas ne vairāk kā 1 500 mm attālumā no grīdas līmeņa šai vietā. Tas neattiecas uz zonu, kas atrodas blakus durvīm, kur durvis vai to mehānisms atvērtā stāvoklī neļauj lietot šo turekli.

- 7.11.2.4. Vietās, kuras var aizņemt stāvoši pasažieri un kuras nav atdalītas no sēdekļiem ar sānu sienām vai transportlīdzekļa aizmugures sienu, nodrošina horizontālus turekļus, kas izvietoti paralēli sienām un pierīkoti 800 mm līdz 1 500 mm augstumā virs grīdas.
- 7.11.3. Rokturi un turekļi pasažieru durvīm
- 7.11.3.1. Durvju atverēm abās pusēs pierīko rokturus un/vai turekļus. Attiecībā uz dubultdurvīm šo prasību var izpildīt, pierīkojot vienu centrālu atbalsta stieni vai rokturi.
- 7.11.3.2. Uz pasažieru durvīm pierīkojamajiem turekļiem un/vai rokturiem ir jābūt ar punktu, kuram var piekerties persona, kas stāv uz zemes blakus pasažieru durvīm vai uz jebkura no tālākajiem durvju pakāpieniem. Šādiem punktiem vertikāli jāatrodas starp 800 mm un 1 100 mm no zemes vai katra pakāpiena virsmas, bet horizontāli:
- 7.11.3.2.1. stāvoklī, kas ir piemērots personai, kas stāv uz zemes, ne vairāk kā 400 mm uz iekšu no ārējās pirmā pakāpiena ārmalas, un
- 7.11.3.2.2. stāvoklī, kas ir piemērots konkrētajam pakāpienam, minētajiem punktiem nav jāatrodas uz ārpusi no attiecīgā pakāpiena ārmalas un ne vairāk kā 600 mm uz iekšu no minētās malas.
- 7.11.4. Rokturi sēdekļiem, kas paredzēti pasažieriem ar īpašām vajadzībām
- 7.11.4.1. Starp 7.7.8.5.2. punktā minētajiem sēdekļiem, kas paredzēti pasažieriem ar īpašām vajadzībām, un pasažieru durvīm iekāpšanai un izkāpšanai nodrošina rokturus 800 mm līdz 900 mm augstumā no grīdas līmeņa. Tureklī ir pieļaujams pārrāvums vietā, kur ir jāpiekļūst ratīņkrēsla vietai, pie sēdekļa, kā arī vietā, kas atrodas uz riteņa loka, kāpnēm, piekļuves ejas vai galvenās ejas. Turekļa pārrāvums nedrīkst pārsniegt 1 050 mm, kā arī virs šī pārrāvuma vismaz vienā pusē ir jānodrošina vertikāls tureklis.
- 7.12. *Kāpņu laukumiņu aizsardzība*
- Ja pastāv iespēja, ka sēdošs pasažieris straujas bremsēšanas rezultātā var iekrist kāpņu laukumā, tam ir jāpierīko aizsargs. Aizsarga minimālais augstums no grīdas, uz kuras balstās pasažiera kājas, ir 800 mm, un tas no transportlīdzekļa sienas stiepjas uz iekšu vismaz 100 mm aiz gareniskās jebkuras sēdvietas viduslīnijas, kurā sēdošajam pasažierim draud šāds risks, vai arī aiz salonam vistuvākā pakāpiena stateniskās virsmas; ņemot par pamatu īsāko attālumu.
- 7.13. *Bagāžas plaukti un pasažieru aizsardzība*
- Transportlīdzekļa pasažieri ir jāaizsargā no priekšmetiem, kas var krist no bagāžas plauktiem straujas bremsēšanas vai pēkšņas virziena maiņas dēļ. Ja ir īpaši bagāžas nodalījumi, tiem jābūt veidoti tā, lai pēkšņas bremsēšanas gadījumā bagāža nevarētu no tiem izkrist.
- 7.14. *Lūkas, ja tādas ir*
- Katra lūka, kas nav avārijas lūka, transportlīdzekļa grīdā ir jāierīko un jānodrošina tā, lai tās nevarētu izkustināt vai atvērt bez īpašiem instrumentiem vai atslēgām, un neviena pacelšanas vai aizsargierīce šīm lūkām nedrīkst izvirzīties virs grīdas līmeņa par vairāk nekā 8 mm. Izvirzījumu malas ir jānoapaļo.
- 7.15. *Audiovizuālie līdzekļi*
- Pasažieru vajadzībām paredzētajiem audiovizuālajiem līdzekļiem, piemēram, televizoru ekrāniem vai videomagnetofoniem, ir jāatrodas ārpus vadītāja redzamības lauka, kad vadītājs sēž transportlīdzekļa vadītāja vietā. Šī prasība neattiecas uz televizora monitoru vai tamlīdzīgu ierīci, kas ietilpst vadītājam vajadzīgajā transportlīdzekļa kontroles vai vadības sistēmā, piemēram, pasažieru durvju pārskatīšanai.

*Papildinājums***STATISKĀS STABILITĀTES ROBEŽAS PĀRBAUDE AR APRĒĶINU PALĪDZĪBU**

1. Var pierādīt, ka transportlīdzeklis atbilst I pielikuma 7.4. punktā norādītajām prasībām, izmantojot aprēķinu metodi, ko apstiprinājis testu veikšanas tehniskais dienests.
2. Tehniskais dienests, kas atbild par testu veikšanu, var pieprasīt veikt testus attiecīgās transportlīdzekļa daļās, lai pārliecinātos par aprēķinu laikā veikto pieņēmumu pareizību.
3. **Sagatavošanās aprēķiniem**
 - 3.1. Transportlīdzekli attēlo kā telpisku sistēmu.
 - 3.2. Sakarā ar smaguma centra atrašanās vietu transportlīdzekļa virsbūvē, kā arī atšķirīgajiem transportlīdzekļa piekares un riepu elastīguma koeficientiem, sāniska pāātrinājuma rezultātā vienā transportlīdzekļa pusē esošās asis parasti nepadējas vienlaicīgi. Tāpēc virsbūves sānsvere attiecībā uz katru asi ir jānosaka, pieņemot, ka citas ass (pārējo asu) riteņi paliek uz zemes.
 - 3.3. Vienkāršības labad pieņem, ka nepiekārto masu smaguma centrs atrodas uz transportlīdzekļa gareniskā plaknes līnijas, kura iet cauri riteņa rotācijas ass centram. Var neņemt vērā nelielo sānsveres centra nobīdi, kas ir saistīta ar ass izlieci. Neņem vērā pneimatiskās piekares vadību.
 - 3.4. Ir jāņem vērā vismaz šādi parametri:

transportlīdzekļa raksturlielumi, piemēram, riteņu bāze, platums starp riteņiem un piekārtās/nepiekārtās masas, transportlīdzekļa smaguma centra atrašanās vieta, transportlīdzekļa piekares izliece, iztaisnošanās un elastīguma koeficients, kā arī riepu nelinearitāte, horizontālā un vertikālā elastīguma koeficients, virsmas struktūras grieze, asu sānsveres centra atrašanās vieta.
4. **Aprēķinu metodes derīgums**
 - 4.1. Aprēķinu metodes derīgumu pierāda tehniskajam dienestam, piemēram, uz līdzīga testa pamata, kurā izmantots līdzīgs transportlīdzeklis.

II PIELIKUMS

EK TIPA APSTIPRINĀJUMA DOKUMENTĀCIJA

1. papildinājums

Informācijas dokumenti

1. apakšpapildinājums

INFORMĀCIJAS DOKUMENTS Nr. ... (*)

atbilstīgi I pielikumam Padomes Direktīvai 70/156/EEK par EK tipa apstiprinājumu transportlīdzeklim saistībā ar īpašiem noteikumiem transportlīdzekļiem, kurus lieto pasažieru pārvadāšanai un kuros papildus autovadītāja sēdvietai ir vairāk nekā astoņas sēdvietas (Direktīva..../.../....)

Turpmāk norādītās ziņas, ja tās ir vajadzīgas, iesniedz trīs eksemplāros kopā ar satura rādītāju. Visi rasējumi jāiesniedz atbilstošā mērogā un pietiekami detalizēti A4 formātā vai šā formāta mapē. Ja ir fotoattēli, tiem jābūt pietiekami detalizētiem.

Ja sistēmām, detaļām vai atsevišķām tehniskām vienībām ir elektroniska vadības ierīce, tad jāsniedz informācija par tās darbību.

0. VISPĀRĪGA INFORMĀCIJA

0.1. Marka (ražotāja tirdzniecības nosaukums):

0.2. Tips:

0.2.0.1. Šasija:

0.2.0.2. Virsbūve/pabeigts transportlīdzeklis:

0.3. Tipa identifikācijas līdzekļi, ja uz transportlīdzekļa ir marķējums (b):

0.3.0.1. Šasija:

0.3.0.2. Virsbūve/pabeigts transportlīdzeklis:

0.3.1. Šā marķējuma atrašanās vieta:

0.3.1.1. Šasija:

0.3.1.2. Virsbūve/pabeigts transportlīdzeklis:

0.4. Transportlīdzekļa kategorija (c):

0.5. Ražotāja nosaukums un adrese:

0.8. Montāžas rūpnīcas(-u) adrese(-s):

1. TRANSPORTLĪDZEKĻA KONSTRUKCIJAS VISPĀRĪGS RAKSTUROJUMS

1.1. Transportlīdzekļa prototipa fotoattēli un/vai rasējumi:

1.2. Visa transportlīdzekļa rasējums mērogā:

(*) Informācijas dokumentā izmantoto punktu numuri un zemsvītras piezīmes atbilst tām, kas sniegtas Direktīvas 70/156/EEK I pielikumā. Punkti, kas neattiecas uz šo direktīvu, ir izlaisti.

- 1.3 Asu un riteņu skaits:
- 1.3.1 Asu ar dubultriteņiem skaits un novietojums:
- 1.4 Šasija (ja ir) (rasējums kopskatā):
- 1.5 Sānu daļām izmantotie materiāli (d):
- 1.6 Motora atrašanās vieta un novietojuma stāvoklis:
- 1.7 Vadītāja kabīne (uz priekšu izvirzīta vai parasti novietota) (z):
- 1.8 Vadības ierīču novietojums:
- 1.8.1 Transportlīdzeklis ir aprīkots satiksmei pa kreiso/labo ⁽¹⁾ pusi
2. MASA UN GABARĪTI (e) (kg un mm) (vajadzības gadījumā skatīt rasējumu)
- 2.1 Garenbāze(-es) (pie pilnas slodzes) (f):
- 2.4 Transportlīdzekļa gabarītu diapazons (kopumā) (*):
- 2.4.1 Šasijai bez virsbūves
- 2.4.1.1 Garums (j):
- 2.4.1.2 Platums (k):
- 2.4.1.2.1 Maksimālais pieļaujamais platums:
- 2.4.1.3 Augstums (transportlīdzeklim esot tehniskā kārtībā) (l) (balstiekārtai ar regulējamu augstumu norāda parasto stāvokli, kādā tā tiek ekspluatēta):
- 2.4.2 Šasijai ar virsbūvi
- 2.4.2.1 Garums (j):
- 2.4.2.2 Platums (k):
- 2.4.2.3 Augstums (transportlīdzeklim esot tehniskā kārtībā) (l) (balstiekārtai ar regulējamu augstumu norāda parasto stāvokli, kādā tā tiek ekspluatēta):
- 2.4.2.9 Transportlīdzekļa smaguma centrs ar tā maksimālo tehniski pieļaujamo pilno masu gareniskā, šķērseniskā un vertikālā virzienā:
- 2.6 Masa transportlīdzeklim ar virsbūvi un velkošam transportlīdzeklim ar virsbūvi un sakabes ierīci, ja to pierīkojis ražotājs, darba kārtībā, ja šis transportlīdzeklis nav M1 kategorijas transportlīdzeklis, vai šasijas vai šasijas ar kabīni masa, ja ražotājs neapņēmo to ar virsbūvi un/vai sakabes ierīci (ieskaitot šķidrumus, instrumentus, rezerves riteni un vadītāju un, autobusu gadījumā, apkalpes locekļa masu, ja šajā transportlīdzeklī ir apkalpes locekļa sēdvietā) (o) (maksimālo un minimālo katram variantam):
- 2.6.1 Šīs masas sadalījums pa asīm un, ja ir puspiekabe vai piekabe ar centrāli novietotu asi, slodze uz sakabes punktu (maksimālā un minimālā katram variantam):
- 2.8 Ražotāja noteiktā tehniski pieļaujamā maksimālā pilnā masa (y) (maksimālā un minimālā katram variantam):
- 2.8.1 Šīs masas sadalījums pa asīm un, ja ir puspiekabe vai piekabe ar centrāli novietotu asi, slodze uz sakabes punktu (maksimālā un minimālā katram variantam):
- 2.9 Tehniski pieļaujamā maksimālā slodze/masa uz katru asi:

(¹) Nevajadzīgo svītrot.

(*) NB: Punktu numuri, kas atbilst Direktīvas 92/53/EEK, ar ko groza Direktīvu 70/156/EEK, I pielikuma a) punktam.

9. VIRSBŪVE
- 9.1. Virsbūves tips:.....
- 9.2. Izmantotie materiāli un izgatavošanas paņēmieni:
13. ĪPAŠI NOTEIKUMI TRANSPORTLĪDZEKĻIEM, KURUS IZMANTO PASAŽIERU PĀRVADĀŠANAI UN KUROS PAPILDUS VADĪTĀJA SĒDEKLIM IR VAIRĀK NEKĀ ASTOŅAS SĒDVIETAS
- 13.1. Transportlīdzekļa klase (I klase, II klase, III klase, A klase, B klase):
- 13.2. Pasažieriem pieejamā platība (m^2):
- 13.2.1. Kopā (S_0):
- 13.2.2. Augšstāvā (S_{0a}) ⁽¹⁾
- 13.2.3. Apakšstāvā (S_{0b}).....
- 13.2.4. Stāvošiem pasažieriem (S_1):
- 13.3. Pasažieru skaits (sēdus un kājās)
- 13.3.1. Kopā (N):
- 13.3.2. Augšstāvā (S_a).....
- 13.3.3. Apakšstāvā (N_b)
- 13.4. Pasažieru skaits (sēdus)
- 13.4.1. Kopā (A):
- 13.4.2. Augšstāvā (A_a).....
- 13.4.3. Apakšstāvā (A_b).....
- 13.5. Pasažieru durvju skaits:.....
- 13.6. Avārijas izeju skaits (durvis, logi, avārijas lūkas, savienotājkāpnes un puskāpnes)
- 13.6.1. Kopā:.....
- 13.6.2. Augšstāvs ⁽¹⁾:.....
- 13.6.3. Apakšstāvs ⁽¹⁾:.....
- 13.7. Bagāžas nodalījumu tilpums (m^3)
- 13.8. Platība bagāžas pārvadāšanai uz jumta (m^2).....
- 13.9. Tehniskās iekārtas, kas atvieglo iekļūšanu transportlīdzeklī (piemēram, platforma, paceļama platforma, nolaišanās sistēma), ja tās ir pierīkotas:
- 13.10. Virsmas struktūras izturība:
- 13.10.1. EK tipa apstiprinājuma numurs, ja ir pieejams:
- 13.10.2. Virsmas struktūrām, kas vēl nav apstiprinātas
- 13.10.2.1. Sīks transportlīdzekļa virsmas struktūras apraksts, norādot tās izmērus, konfigurāciju un izgatavošanā izmantotos materiālus, kā arī stiprinājumu jebkuram šasijas punktam:
- 13.10.2.2. Transportlīdzekļa un tā iekšējā izkārtojuma daļu rasējumi, norādot par šo daļu ietekmi uz virsmas struktūras izturību vai uz atlikušo vietu:
- 13.10.2.3. Transportlīdzekļa darba kārtībā smaguma centrs gareniskā, šķērseniskā un vertikālā virzienā:
- 13.10.2.4. Maksimālais attālums starp ārmas pasažieru sēdekļu viduslīnijām:

⁽¹⁾ Nevajadzīgo svītrot.

2. apakšpapildinājums

INFORMĀCIJAS DOKUMENTS Nr. ...(*)

par EK tipa apstiprinājumu transportlīdzekļa virsbūvei kā atsevišķai tehniskai vienībai saistībā ar īpašiem noteikumiem transportlīdzekļiem, kurus lieto pasažieru pārvadāšanai un kuros papildus autovadītāja sēdvietai ir vairāk nekā astoņas sēdvietas (Direktīva..../.../....)

Turpmāk norādītās ziņas, ja tās ir vajadzīgas, iesniedz trīs eksemplāros kopā ar satura rādītāju. Visi rasējumi jāiesniedz atbilstošā mērogā un pietiekami detalizēti A4 formātā vai šī formāta mapē. Ja ir fotoattēli, tiem jābūt pietiekami detalizētiem.

Ja sistēmām, detaļām vai atsevišķām tehniskām vienībām ir elektroniska vadības ierīce, tad jāsniedz informācija par tās darbību.

0. VISPĀRĪGA INFORMĀCIJA
 - 0.1. Marka (ražotāja tirdzniecības nosaukums):
 - 0.2. Tips:.....
 - 0.3. Tipa identifikācijas līdzekļi, ja uz transportlīdzekļa ir marķējums (b)
 - 0.3.0.2. Virsbūve/pabeigts transportlīdzeklis:
 - 0.3.1. Šī marķējuma atrašanās vieta
 - 0.3.1.2. Virsbūve/pabeigts transportlīdzeklis:
 - 0.7. Attiecībā uz detaļām un atsevišķām tehniskām vienībām – EK tipa apstiprinājuma zīmes stiprinājuma vieta un veids.
 - 0.8. Montāžas rūpnīcas(-u) adrese(-es):
1. TRANSPORTLĪDZEKĻA KONSTRUKCIJAS VISPĀRĪGS RAKSTUROJUMS
 - 1.1. Transportlīdzekļa prototipa fotoattēli un/vai rasējumi:
 - 1.2. Visa transportlīdzekļa rasējums mērogā:
 - 1.3. Asu un riteņu skaits:
 - 1.4. Šasija (ja ir) (rasējums kopskatā):.....
 - 1.5. Sānu daļām izmantotie materiāli (d):
 - 1.6. Motora atrašanās vieta un novietojuma stāvoklis:
 - 1.7. Vadītāja kabīne (ar priekšā novietotu motoru vai virs motora) (z):
 - 1.8. Vadības ierīču novietojums:
2. MASA UN GABARĪTI (e) (kg un mm) (vajadzības gadījumā skatīt rasējumu)
 - 2.1. Garenbāze(-es) (pie pilnas slodzes) (f):
 - 2.4. (**) Transportlīdzekļa gabarītu diapazons (kopumā)

(*) Informācijas dokumentā izmantoto punktu numuri un zemsvītras piezīmes atbilst tām, kas sniegtas Direktīvas 70/156/EEK I pielikumā. Punkti, kas neattiecas uz šo direktīvu, ir izlaisti.

(**) NB: Punktu numuri, kas atbilst Direktīvas 92/53/EEK, ar ko groza Direktīvu 70/156/EEK, I pielikuma a) punktam.

- 2.4.1. Virsbūvei, kas apstiprināta bez šasijas
- 2.4.1.1. Garums (j):
- 2.4.1.2. Platums (k):
- 2.4.1.3. Augstums (transportlīdzeklim esot tehniskā kārtībā) ⁽¹⁾ (piekarei ar regulējamu augstumu norāda parasto darba stāvokli):
.....
9. VIRSBŪVE
- 9.1. Virsbūves tips:
- 9.2. Izmantotie materiāli un izgatavošanas paņēmieni:
13. ĪPAŠI NOTEIKUMI TRANSPORTLĪDZEKĻIEM, KURUS IZMANTO PASAŽIERU PĀRVADĀŠANAI UN KUROŠ PAPILDUS VADĪTĀJĀ SĒDEKLIM IR VAIRĀK NEKĀ ASTOŅAS SĒDVIETAS
- 13.1. Transportlīdzekļa klase (I klase, II klase, III klase, A klase, B klase):
- 13.1.1. Šasijas tipi, ja var pierīkot apstiprinātu EK tipa virsbūvi (ražotājs(-i) un transportlīdzekļa(-u) tipi):
- 13.2. Pasažieriem pieejamā platība (m²):
- 13.2.1. Kopā (S₀):
- 13.2.1.1. Augšstāvā (S_{0a}) ⁽¹⁾:
- 13.2.1.2. Apakšstāvā (S_{0b}) ⁽¹⁾:
- 13.2.2. Stāvošiem pasažieriem (S_p):
- 13.3. Pasažieru skaits (sēdus un kājās)
- 13.3.1. Kopā (N):
- 13.3.2. Augšstāvā (N_a) ⁽¹⁾:
- 13.3.3. Apakšstāvā (N_b) ⁽¹⁾:
- 13.4. Pasažieru sēdekļu skaits
- 13.4.1. Kopā (A):
- 13.4.2. Augšstāvā (A_a) ⁽¹⁾:
- 13.4.3. Apakšstāvā (A_b) ⁽¹⁾:
- 13.5. Pasažieru durvju skaits:
- 13.6. Avārijas izeju skaits (durvis, logi, avārijas lūkas, savienotājkāpnes un puskāpnes)
- 13.6.1. Kopā:
- 13.6.2. Augšstāvā ⁽¹⁾:
- 13.6.3. Apakšstāvā ⁽¹⁾:
- 13.7. Bagāžas nodalījumu tilpums (m³):
- 13.8. Platība bagāžas pārvadāšanai uz jumta (m²):

⁽¹⁾ Nevajadzīgo svītrot.

- 13.9. Tehniskās iekārtas, kas atvieglo iekļūšanu transportlīdzeklī (piemēram, platforma, paceļama platforma, nolaišanās sistēma), ja tās ir pierīkotas:
- 13.10. VIRSMAS STRUKTŪRAS IZTURĪBA
- 13.10.2. EK tipa apstiprinājuma numurs, ja ir pieejams:
- 13.10.2. Virsmas struktūrām, kas vēl nav apstiprinātas
- 13.10.2.1. Sīks transportlīdzekļa virsmas struktūras apraksts, norādot tās izmērus, konfigurāciju un izgatavošanā izmantotos materiālus, kā arī stiprinājumu jebkuram šasijas punktam:
- 13.10.2.2. Transportlīdzekļa un tā iekšējā izkārtojuma daļu rasējumi, norādot par šo daļu ietekmi uz virsmas struktūras izturību vai uz atlikušo vietu:
- 13.10.2.3. Transportlīdzekļa darba kārtībā smaguma centrs gareniskā, šķērseniskā un vertikālā virzienā:
- 13.10.2.4. Maksimālais attālums starp ārmalas pasažieru sēdekļu viduslīnijām:
- 13.11. Šīs direktīvas punkti, kas jāizpilda un jāpierāda attiecībā uz šo atsevišķo tehnisko vienību:
-

3. apakšpapildinājums

INFORMĀCIJAS DOKUMENTS Nr. ...(*)

atbilstīgi I pielikumam Padomes Direktīvai 70/156/EEK par EK tipa apstiprinājumu transportlīdzeklim, kura virsbūve ir iepriekš ieguvusi EK tipa apstiprinājumu kā atsevišķa tehniska vienība saistībā ar īpašiem noteikumiem transportlīdzekļiem, kurus lieto pasažieru pārvadāšanai un kuros papildus autovadītāja sēdvietai ir vairāk nekā astoņas sēdvietas, (Direktīva..../.../....)

Turpmāk norādītās ziņas, ja tās ir vajadzīgas, iesniedz trīs eksemplāros kopā ar satura rādītāju. Visi rasējumi jāiesniedz atbilstošā mērogā un pietiekami detalizēti A4 formātā vai šī formāta mapē. Ja ir fotoattēli, tiem jābūt pietiekami detalizētiem.

Ja sistēmām, detaļām vai atsevišķām tehniskām vienībām ir elektroniska vadības ierīce, tad jāsniedz informācija par tās darbību.

0. VISPĀRĪGA INFORMĀCIJA

- 0.1. Marka (ražotāja tirdzniecības nosaukums):
- 0.2. Tips:
- 0.2.0.1. Šasija:
- 0.2.0.2. Virsbūve/pabeigts transportlīdzeklis:
- 0.3. Tipa identifikācijas līdzekļi, ja uz transportlīdzekļa ir marķējums (b):
- 0.3.0.1. Šasija:
- 0.3.0.2. Virsbūve/pabeigts transportlīdzeklis:
- 0.3.1. Marķējuma atrašanās vieta:
- 0.3.1.1. Šasija:
- 0.3.1.2. Virsbūve/pabeigts transportlīdzeklis:
- 0.4. Transportlīdzekļa kategorija (c):
- 0.5. Ražotāja nosaukums un adrese:
- 0.8. Montāžas rūpnīcas(-u) adrese(-es):

1. TRANSPORTLĪDZEKĻA KONSTRUKCIJAS VISPĀRĪGS RAKSTUROJUMS

- 1.1. Transportlīdzekļa prototipa fotoattēli un/vai rasējumi:
- 1.2. Visa transportlīdzekļa rasējums mērogā:
- 1.3. Asu un riteņu skaits:
- 1.3.1. Asu ar dubultriteņiem skaits un novietojums:
- 1.4. Šasija (ja ir) (rasējums kopskatā):
- 1.5. Sānu daļām izmantotie materiāli (d):
- 1.6. Motora atrašanās vieta un novietojuma stāvoklis:

(*) Informācijas dokumentā izmantoto punktu numuri un zemsvītras piezīmes atbilst tām, kas sniegtas Direktīvas 70/156/EEK I pielikumā. Punkti, kas neattiecas uz šo direktīvu, ir izlaisti.

- 1.8. Vadības ierīču novietojums:
- 1.8.1. Transportlīdzeklis ir aprīkots satiksmei pa kreiso/labo ⁽¹⁾ pusi:
2. MASA UN GABARĪTI (e) (kg un mm) (vajadzības gadījumā sniedz norādi uz rasējumu)
- 2.1. Garenbāze(-es) (pie pilnas slodzes) (f):
- 2.4. Transportlīdzekļa gabarītu diapazons (kopumā):
- 2.4.1. Šasijai bez virsbūves
- 2.4.1.1. Garums (j):
- 2.4.1.2. Platums (k):
- 2.4.1.2.1. Maksimālais platums:
- 2.4.1.3. Augstums (transportlīdzeklim esot tehniskā kārtībā) (l) (piekarei ar regulējamu augstumu norāda parasto darba stāvokli):
- 2.6. Masa transportlīdzeklim ar virsbūvi un velkošam transportlīdzeklim ar virsbūvi un sakabes ierīci, ja to pierīkojis ražotājs, darba kārtībā, ja šis transportlīdzeklis nav M1 kategorijas transportlīdzeklis, vai šasijas vai šasijas ar kabīni masa, ja ražotājs neapņēmo to ar virsbūvi un/vai sakabes ierīci (ieskaitot šķidrumus, instrumentus, rezerves riteni un vadītāju un, autobusu gadījumā, apkalpes locekļa masu, ja šajā transportlīdzeklī ir apkalpes locekļa sēdvietā) (o) (maksimālo un minimālo katram variantam):
- 2.6.1. Šīs masas sadalījums pa asīm un, ja ir puspiekabe vai piekabe ar centrāli novietotu asi, slodze uz sakabes punktu (maksimālā un minimālā katram variantam):
- 2.8. Ražotāja noteiktā tehniski pieļaujamā maksimālā pilnā masa (y) (maksimālā un minimālā):
- 2.8.1. Šīs masas sadalījums pa asīm un, ja ir puspiekabe vai piekabe ar centrāli novietotu asi, slodze uz sakabes punktu (maksimālā un minimālā):
- 2.9. Tehniski pieļaujamā maksimālā masa/slodze uz katru asi:
- 13.10. Virsmas struktūras izturība
- 13.10.1. EK tipa apstiprinājuma numurs, ja ir pieejams:
- 13.10.2. Virsmas struktūrām, kas vēl nav apstiprinātas
- 13.10.2.1. Šī transportlīdzekļa virsmas struktūras apraksts, norādot tās izmērus, konfigurāciju un izgatavošanā izmantotos materiālus, kā arī stiprinājumu jebkuram šasijas punktam:
- 13.10.2.2. Transportlīdzekļa un tā iekšējā izkārtojuma daļu rasējumi, norādot par šo daļu ietekmi uz virsmas struktūras izturību vai uz atlikušo vietu:
- 13.10.2.3. Transportlīdzekļa darba kārtībā smaguma centrs gareniskā, šķērseniskā un vertikālā virzienā:
- 13.10.2.4. Maksimālais attālums starp ārmalas pasažieru sēdekļu viduslīnijām:

(1) Nevajadzīgo svītrot.

(*) NB: Punktu numuri, kas atbilst Direktīvas 92/53/EEK, ar ko groza Direktīvu 70/156/EEK, I pielikuma a) punktam.

2. papildinājums

1. apakšpapildinājums

PARAUGS

(maksimālais formāts: A4 (210 × 297 mm))

EK TIPA APSTIPRINĀJUMA SERTIFIKĀTS

EK tipa apstiprinājuma iestādes zīmogs

Paziņojums par

- EK tipa apstiprinājumu ⁽¹⁾
- EK tipa apstiprinājuma attiecinājumu ⁽¹⁾
- EK tipa apstiprinājuma atteikumu ⁽¹⁾
- EK tipa apstiprinājuma anulēšanu ⁽¹⁾

transportlīdzekļa/detaļas/atsevišķas tehniskas vienības ⁽¹⁾ tipam, ievērojot Direktīvu .../.../EK, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu .../.../EK

EK tipa apstiprinājuma numurs:

Attiecinājuma pamatojums:

I IEDAĻA

- 0.1. Marka (ražotāja tirdzniecības nosaukums):
- 0.2. Tips:
- 0.3. Tipa identifikācijas līdzekļi, ja marķējums atrodas uz transportlīdzekļa/detaļas/atsevišķas tehniskas vienības ⁽¹⁾ ⁽²⁾:
- 0.3.1. Šā marķējuma atrašanās vieta:
- 0.4. Transportlīdzekļa kategorija ⁽¹⁾ ⁽³⁾:
- 0.5. Ražotāja nosaukums un adrese:
- 0.7. Attiecībā uz detaļām un atsevišķām tehniskām vienībām – EK tipa apstiprinājuma zīmes stiprinājuma vieta un veids:
- 0.8. Montāžas rūpnīcas(-u) adrese(-es):

⁽¹⁾ Nevajadzīgo svītrot.

⁽²⁾ Ja tipa identifikācijas līdzekļiem ir pazīmes, kas nav transportlīdzekļa, detaļu vai atsevišķu tehnisku vienību veidu aprakstos, kuri iekļauti šajā tipa apstiprinājuma sertifikātā, tad šādas pazīmes dokumentā attēlo ar simbolu “?” (piemēram, ABC??123??).

⁽³⁾ Kā noteikts Direktīvas 70/156/EEK II pielikuma A daļā.

II IEDAĻA

1. Papildu informācija (ja vajadzīgs): skatīt papildpielikumu
2. Par testu veikšanu atbildīgais tehniskais dienests:
3. Testa ziņojuma datums:
4. Testa ziņojuma numurs:
5. Piezīmes (ja tādas ir): skatīt papildpielikumu
6. Vieta:
7. Datums:
8. Paraksts:
9. Pievieno tādas apstiprinājuma iestādei iesniegtās informācijas paketes rādītāju, ko var saņemt pēc pieprasījuma.

Papildpielikums EK tipa apstiprinājuma sertifikātam Nr...

attiecībā uz transportlīdzekļa EK tipa apstiprinājumu, ņemot vērā Direktīvu.../.../EK, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu.../.../EK

1. Papildu informācija
- 1.1. Transportlīdzekļa kategorija (M_2 , M_3) ⁽¹⁾:
- 1.2. Virsbūves koncepcija (viena/divu stāvu virsbūve, posmaina, ar zemu grīdu) ⁽¹⁾:
- 1.3. Maksimālā tehniski pieļaujamā masa (kg):
- 1.4. Pasažieru skaits (sēdus un kājās):
- 1.4.1. Kopā (N):
- 1.4.2. Augšstāvā (N_a) ⁽¹⁾:
- 1.4.3. Apakšstāvā (N_b) ⁽¹⁾:
- 1.4.4. Sēdošo pasažieru skaits:
- 1.4.4.1. Kopā (A):
- 1.4.4.2. Augšstāvā (A_a) ⁽¹⁾:
- 1.4.4.3. Apakšstāvā (A_b) ⁽¹⁾:
- 1.5. Bagāžas nodalījumu tilpums (m^3):
- 1.6. Platība bagāžas pārvadāšanai uz jumta (m^2):
- 1.7. Tehniskās iekārtas, kas atvieglo iekļūšanu transportlīdzeklī (piemēram, platforma, paceļama platforma, nolaišanās sistēma):
.....
- 1.8. Transportlīdzekļa ar pilnu masu smaguma centrs gareniskā, šķērseniskā un vertikālā virzienā:
- 1.9. Virsmas struktūras izturība
- 1.9.1. Vajadzības gadījumā EK tipa apstiprinājuma numurs:
5. Piezīmes:

⁽¹⁾ Nevajadzīgo svītrot.

2. apakšpapildinājums

PARAUGS

(maksimālais formāts: A4 (210 × 297 mm))

EK TIPA APSTIPRINĀJUMA SERTIFIKĀTS

EK tipa apstiprinājuma iestādes zīmogs

Paziņojums par

- EK tipa apstiprinājumu ⁽¹⁾
- EK tipa apstiprinājuma attiecinājumu ⁽¹⁾
- EK tipa apstiprinājuma atteikumu ⁽¹⁾
- EK tipa apstiprinājuma anulēšanu ⁽¹⁾

transportlīdzekļa/detaļas/atsevišķas tehniskas vienības ⁽¹⁾ tipam, ievērojot Direktīvu .../.../EK, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu .../.../EK

EK tipa apstiprinājuma numurs:

Attiecinājuma pamatojums:

I IEDAĻA

- 0.1. Marka (ražotāja tirdzniecības nosaukums):
- 0.2. Tips:
- 0.3. Tipa identifikācijas līdzekļi, ja marķējums atrodas uz transportlīdzekļa/detaļas/atsevišķas tehniskas vienības ⁽¹⁾ ⁽²⁾:
- 0.3.1. Šā marķējuma atrašanās vieta:
- 0.4. Transportlīdzekļa kategorija ⁽¹⁾ ⁽³⁾:
- 0.5. Ražotāja nosaukums un adrese:
- 0.7. Attiecībā uz detaļām vai atsevišķām tehniskām vienībām – EK tipa apstiprinājuma zīmes stiprinājuma vieta un veids:
- 0.8. Montāžas rūpnīcas(–u) adrese(–es):

⁽¹⁾ Nevajadzīgo svītrot.

⁽²⁾ Ja tipa identifikācijas līdzekļiem ir pazīmes, kas nav transportlīdzekļa, detaļu vai atsevišķu tehnisku vienību veidu aprakstos, kuri iekļauti šajā tipa apstiprinājuma sertifikātā, tad šādas pazīmes dokumentā attēlo ar simbolu “?” (piemēram, ABC??123??).

⁽³⁾ Kā noteikts Direktīvas 70/156/EEK II pielikuma A daļā.

II IEDAĻA

1. Papildu informācija (ja vajadzīgs): skatīt papildpielikumu
2. Par testu veikšanu atbildīgais tehniskais dienests:
3. Testa ziņojuma datums:
4. Testa ziņojuma numurs:
5. Piezīmes (ja tādas ir): skatīt papildpielikumu
6. Vieta:
7. Datums:
8. Paraksts:
9. Pievieno tādas apstiprinājuma iestādei iesniegtās informācijas paketes rādītāju, ko var saņemt pēc pieprasījuma.

Papildpielikums EK tipa apstiprinājuma sertifikātam Nr....

attiecībā uz transportlīdzekļa virsbūves kā atsevišķas tehniskas vienības EK tipa apstiprinājumu, ņemot vērā Direktīvu.../.../EK, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu.../.../EK

1. Papildu informācija
 - 1.1. Transportlīdzekļa kategorija, kurai var pierīkot virsbūvi (M_2 , M_3) ⁽¹⁾:
 - 1.2. Virsbūves koncepcija (viena/divu stāvu virsbūve, posmaina, ar zemu grīdu) ⁽¹⁾:
 - 1.3. Šasijas tips(-i), kuram(-iem) var pierīkot virsbūvi:
 - 1.4. Pasažieru skaits (sēdus un kājās)
 - 1.4.1. Kopā (N):
 - 1.4.2. Augšstāvā (N_a) ⁽¹⁾:
 - 1.4.3. Apakšstāvā (N_b) ⁽¹⁾:
 - 1.4.4. Sēdošo pasažieru skaits
 - 1.4.4.1. Kopā (A):
 - 1.4.4.2. Augšstāvā (A_a) ⁽¹⁾:
 - 1.4.4.3. Apakšstāvā (A_b) ⁽¹⁾:
 - 1.5. Bagāžas nodalījumu tilpums (m^3):
 - 1.6. Platība bagāžas pārvadāšanai uz jumta (m^2):
 - 1.7. Tehniskās iekārtas, kas atvieglo iekļūšanu transportlīdzeklī (piemēram, platforma, paceļama platforma, nolaišanās sistēma):
.....
 - 1.9. Virsmas struktūras izturība
 - 1.9.1. Vajadzības gadījumā EK tipa apstiprinājuma numurs:
5. Piezīmes:
6. Punkti, kas jāizpilda un jāpierāda attiecībā uz šo atsevišķo tehnisko vienību:

⁽¹⁾ Nevajadzīgo svītrot.

3. apakšpapildinājums

PARAUGS

(maksimālais formāts: A4 (210 × 297 mm))

EK TIPA APSTIPRINĀJUMA SERTIFIKĀTS

EK tipa apstiprinājuma iestādes zīmogs

Paziņojums par

- EK tipa apstiprinājumu ⁽¹⁾
- EK tipa apstiprinājuma attiecinājumu ⁽¹⁾
- EK tipa apstiprinājuma atteikumu ⁽¹⁾
- EK tipa apstiprinājuma anulēšanu ⁽¹⁾

transportlīdzekļa/detaļas/atsevišķas tehniskas vienības ⁽¹⁾ tipam, ievērojot Direktīvu .../.../EK, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu .../.../EK.

EK tipa apstiprinājuma numurs:

Attiecinājuma pamatojums:

I IEDAĻA

- 0.1. Marka (ražotāja tirdzniecības nosaukums):
- 0.2. Tips:
- 0.3. Tipa identifikācijas līdzekļi, ja marķējums atrodas uz transportlīdzekļa/detaļas/atsevišķas tehniskas vienības ⁽¹⁾ ⁽²⁾:
- 0.3.1. Šā marķējuma atrašanās vieta:
- 0.4. Transportlīdzekļa kategorija ⁽¹⁾ ⁽³⁾:
- 0.5. Ražotāja nosaukums un adrese:
- 0.7. Attiecībā uz detaļām un atsevišķām tehniskām vienībām – EK tipa apstiprinājuma zīmes stiprinājuma vieta un veids:
- 0.8. Montāžas rūpnīcas(-u) adrese(-es):

⁽¹⁾ Nevajadzīgo svītrot.

⁽²⁾ Ja tipa identifikācijas līdzekļiem ir pazīmes, kas nav transportlīdzekļa, detaļu vai atsevišķu tehnisku vienību veidu aprakstos, kuri iekļauti šajā tipa apstiprinājuma sertifikātā, tad šādas pazīmes dokumentā attēlo ar simbolu “?” (piemēram, ABC??123??).

⁽³⁾ Kā noteikts Direktīvas 70/156/EEK II pielikuma A daļā.

II IEDAĻA

1. Papildu informācija (ja vajadzīgs): skatīt papildpielikumu
2. Par testu veikšanu atbildīgais tehniskais dienests:
3. Testa ziņojuma datums:
4. Testa ziņojuma numurs:
5. Piezīmes (ja tādas ir): skatīt papildpielikumu
6. Vieta:
7. Datums:
8. Paraksts:
9. Pievieno tādas apstiprinājuma iestādei iesniegtās informācijas paketes rādītāju, ko var saņemt pēc pieprasījuma.

Papildpielikums EK tipa apstiprinājuma sertifikātam Nr...

attiecībā uz EK tipa apstiprinājumu transportlīdzeklim, kam ir pierākota virsbūve, kura jau ir apstiprināta kā atsevišķa tehniska vienība, ņemot vērā Direktīvu.../.../EK, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu.../.../EK

1. Papildu informācija
- 1.1. Transportlīdzekļa kategorija (M_2 , M_3) ⁽¹⁾:
- 1.2. Maksimālā tehniski pieļaujamā masa (kg):
- 1.8. Transportlīdzekļa ar pilnu masu smaguma centrs gareniskā, šķērseniskā un vertikālā virzienā:
- 1.9. Virsmas struktūras izturība
- 1.9.1. Vajadzības gadījumā EK tipa apstiprinājuma numurs:
5. Piezīmes:

⁽¹⁾ Nevajadzīgo svītrot.

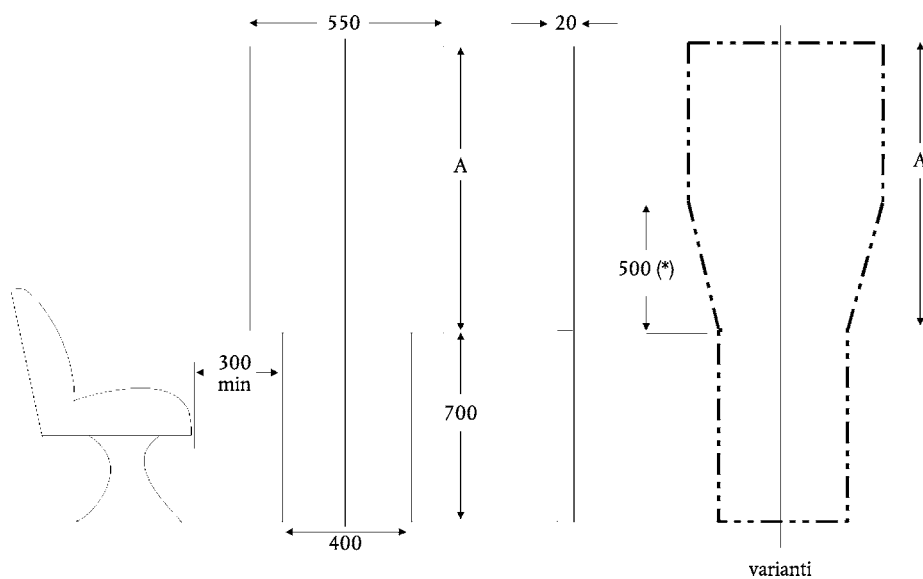
III PIELIKUMS

PASKAIDROJOŠAS SHĒMAS

(Visi izmēri norādīti milimetros)

1. attēls

Pieeja pasažieru durvīm
(skatīt I pielikuma 7.7.1. punktu)

variants

varianti

I, II un III klase: A = 1 100 mm

A un B klase: A = 950 mm

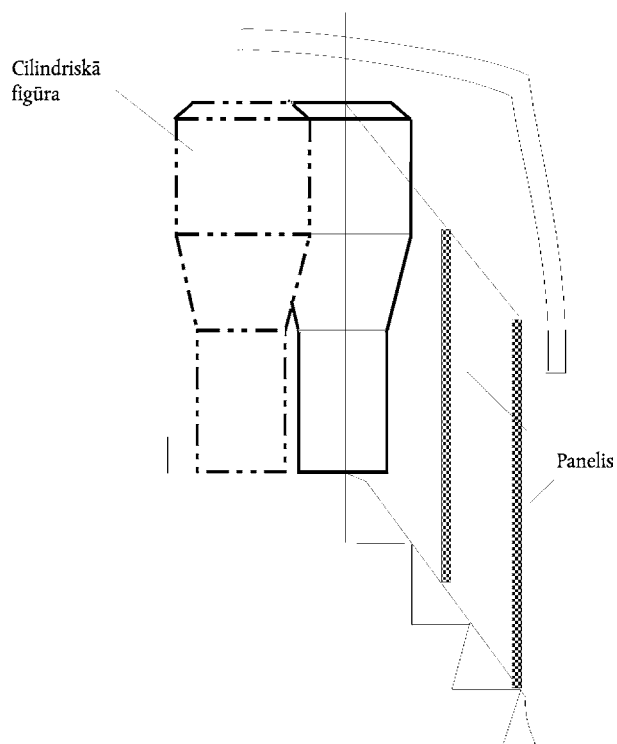
Pasažieru skaits	≤ 22 ⁽¹⁾		> 22		
Klase	A	B	I	II	III
A izmērs (mm)	950	700	1 100	950	850
Dubultpaneļa kopējais augstums (mm)	1 650	1 400	1 800	1 650	1 550

⁽¹⁾ Skatīt attiecīgo piezīmi I pielikuma 7.7.1.2. punktā.

(*) Skatīt attiecīgo piezīmi I pielikuma 7.7.1.2. punktā.

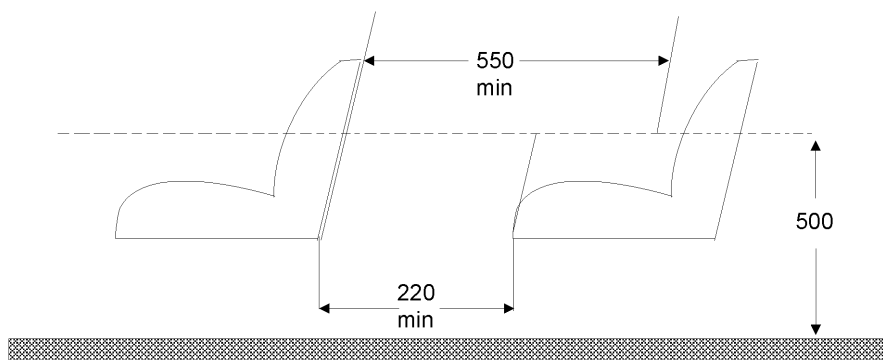
2. attēls

Pieeja pasažieru durvīm
(skatīt I pielikuma 7.7.1.4. punktu)

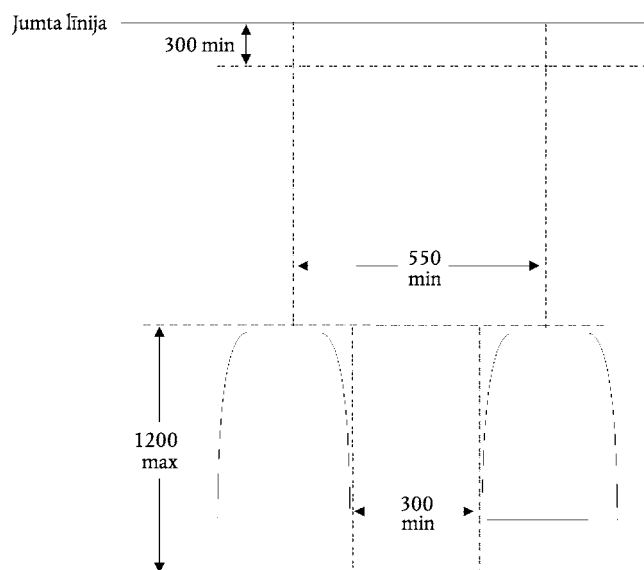
3. attēls

Netraucētas pieejas durvīm noteikšana
(skatīt I pielikuma 7.7.1.9.1. punktu)

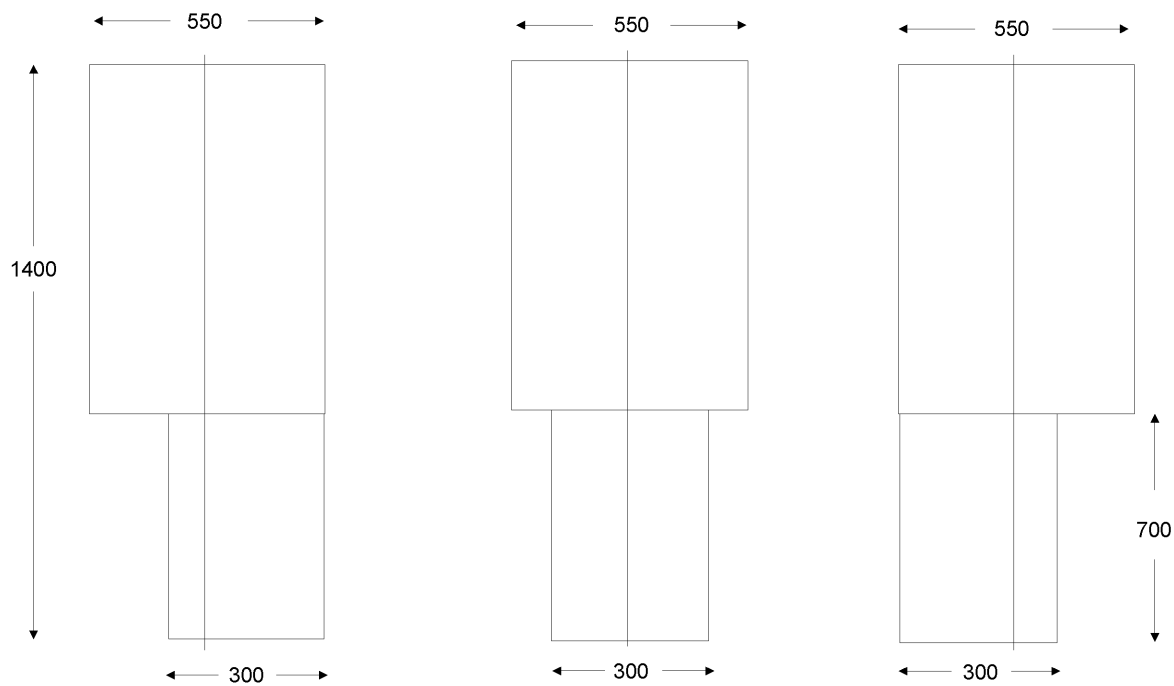
4. attēls

Netraucētas pieejas durvīm noteikšana
(skatīt I pielikuma 7.7.1.9.2. punktu)

5. attēls

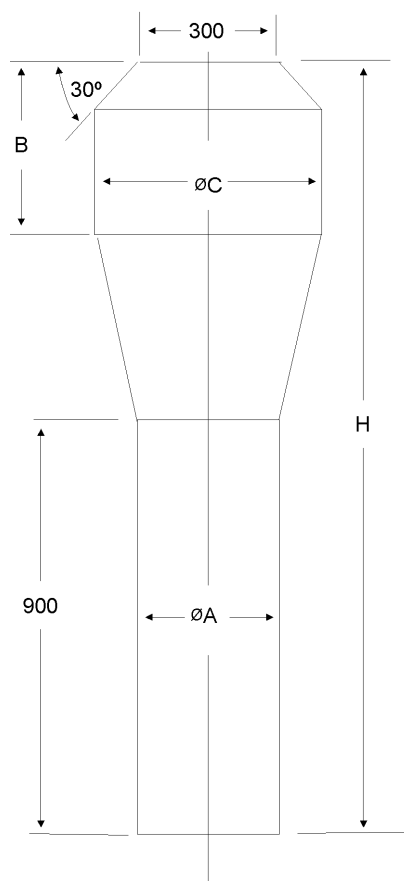
Pieeja avārijas durvīm
(skatīt I pielikuma 7.7.2. punktu)

6. attēls

Galvenās ejas

(skatīt I pielikuma 7.7.5. punktu)

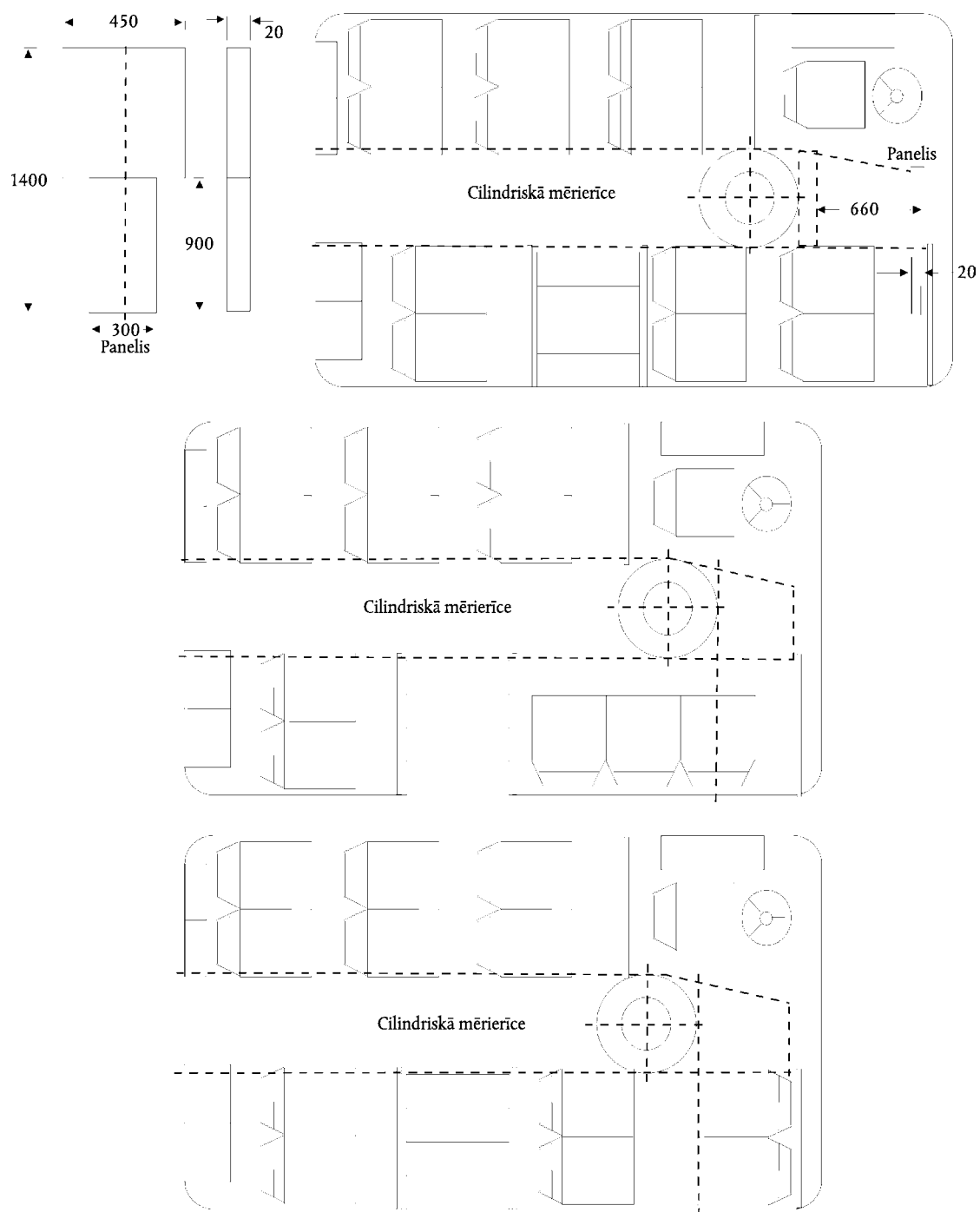

Klase		A	B	I	II	III
Izmēri (mm)	A	350	300	450	350	300
	C	550	450	550	550	450
	B	500 (*)	300	500 (*)	500 (*)	500 (*)
	H	1 900 (*)	1 500	1 900 (*)	1 900 (*)	1 900 (*)

(*) Skatīt attiecīgo piezīmi ("*) 7.7.5.1. punktā.

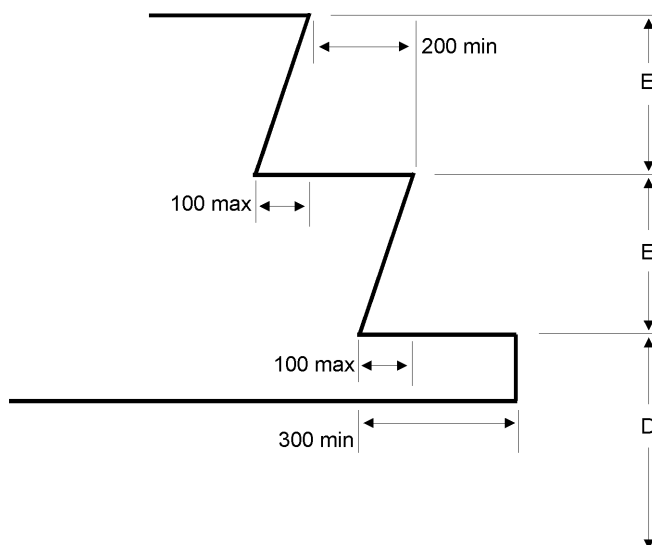
7. attēls

Galvenās ejas robeža transportlīdzekļa priekšgalā
 (skatīt I pielikuma 7.7.5.1.1.1. punktu)

8. attēls

Pakāpieni pasažieriem
(skatīt I pielikuma 7.7.7. punktu)

Augstums virs zemes, kad transportlīdzeklis ir tukšs

Klase		I un A	II, III un B
Pirmais pakāpiens no zemes "D"	Maks. augstums (mm)	340 ⁽¹⁾	380 ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽⁵⁾
	Min. dziļums (mm)	300 ^(*)	
Citi pakāpieni "E"	Maks. augstums (mm)	250 ⁽³⁾	350 ⁽⁴⁾
	Min. augstums (mm)	120	
	Min. dziļums (mm)	200	

(*) 230 mm transportlīdzekļiem, kuru ietilpība nepārsniedz 22 pasažierus.

⁽¹⁾ 700 mm avārijas durvīm;
1 500 mm avārijas durvīm divstāvu transportlīdzekļa augšstāvā.

⁽²⁾ 430 mm transportlīdzeklim, kam ir tikai mehāniska piekare.

⁽³⁾ 300 mm tādu durvju pakāpieniem, kas atrodas aiz pašas pēdējās aizmugures ass.

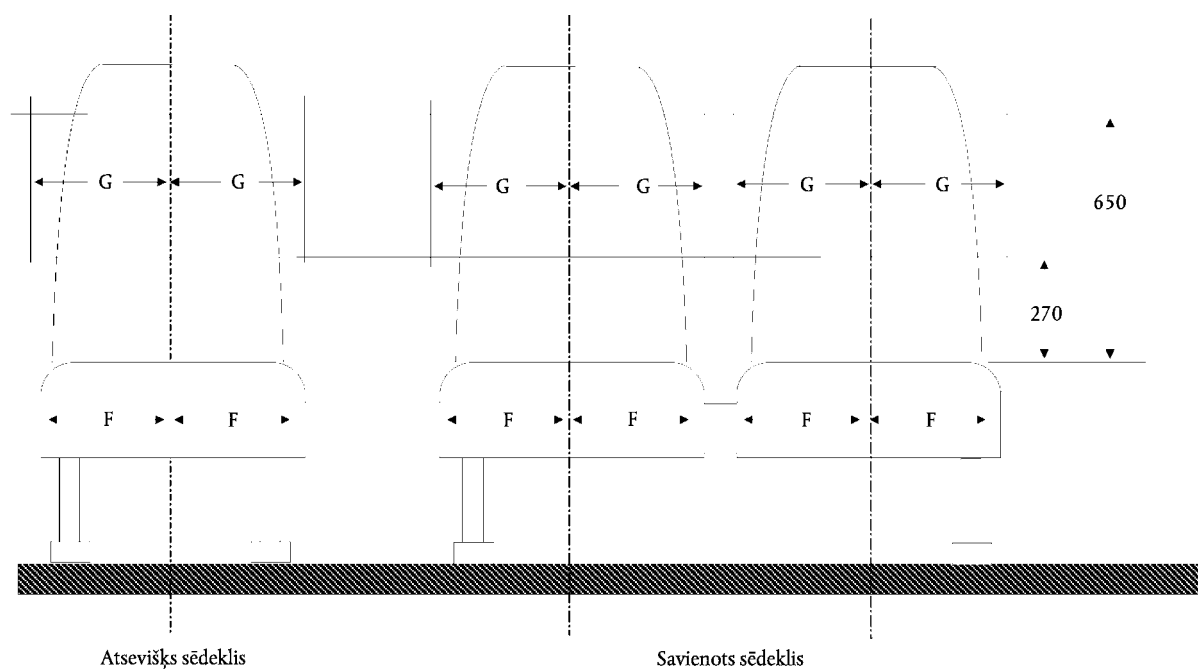
⁽⁴⁾ 250 mm galvenajās ejās transportlīdzekļiem, kuru ietilpība nepārsniedz 22 pasažierus.

⁽⁵⁾ Vismaz vienām pasažieru durvīm; 400 mm pārējām pasažieru durvīm.

Piezīme: 1. Divviru durvju ejā pakāpienus katrā piekļuves ejas daļā aplūko atsevišķi.
2. Izmēram E nav jābūt vienādam visiem pakāpieniem.

9. attēls

Pasažieru sēdekļu izmēri
 (skatīt I pielikuma 7.7.8.1. punktu)

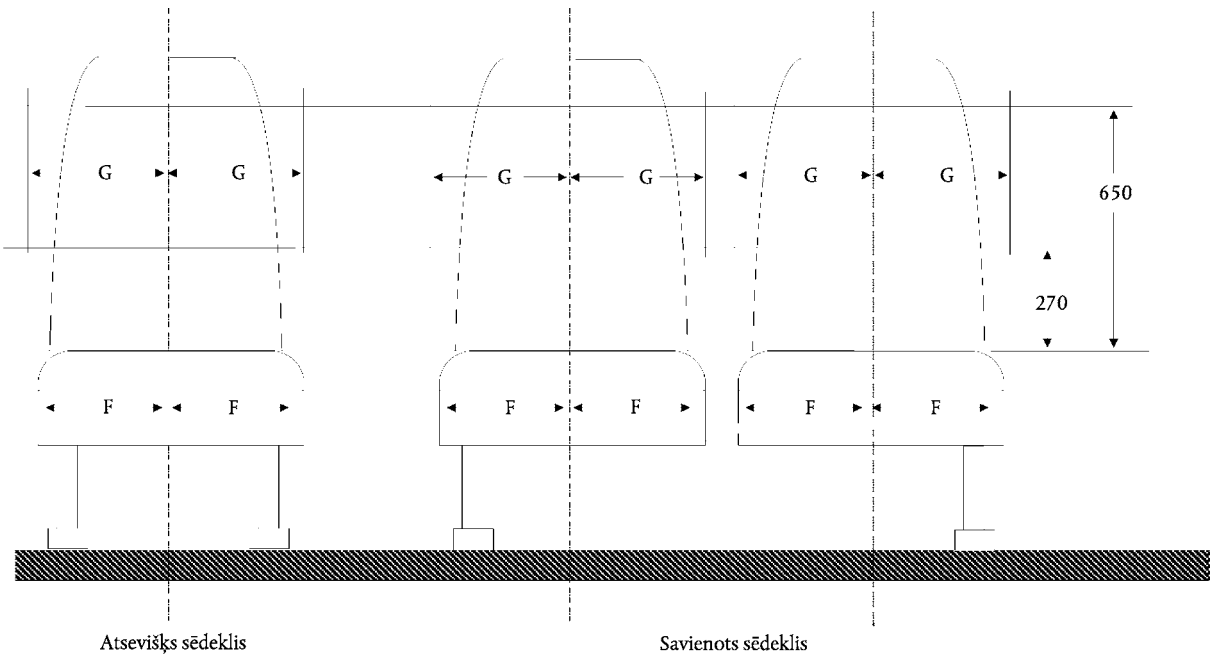

	G (mm) min	
F (mm) min	Savienoti sēdekļi	Atsevišķi sēdekļi
200 (*)	225	250

(*) 225 III klasei

9. attēls

Pasažieru sēdekļu izmēri
(skatīt I pielikuma 7.7.8.1.3. punktu)

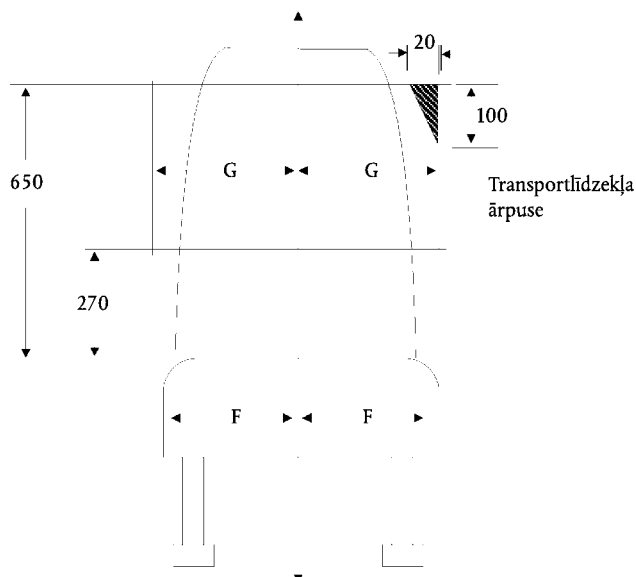

	G (mm) min	
F (mm) min	Savienoti sēdekļi	Atsevišķi sēdekļi
200	200	200

10. attēls

Atļautie izvirzītie elementi plecu augstumā

Šķērseniskās minimālās pieejamās vietas griezumā plecu augstumā sēdeklim, kas atrodas pie transportlīdzekļa sienas
(skatīt I pielikuma 7.7.8.1.4. punktu)

G = 225 mm savienotam sēdeklim

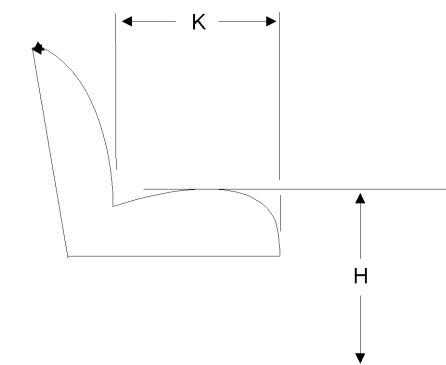
G = 250 mm atsevišķam sēdeklim

G = 200 mm transportlīdzeklim, kura platums ir mazāks par 2,35 m

11. attēls

Sēdekļu spilvenu dziļums un augstums

(skatīt I pielikuma 7.7.8.2. un 7.7.8.3. punktu)

H = 400/500 mm (*)

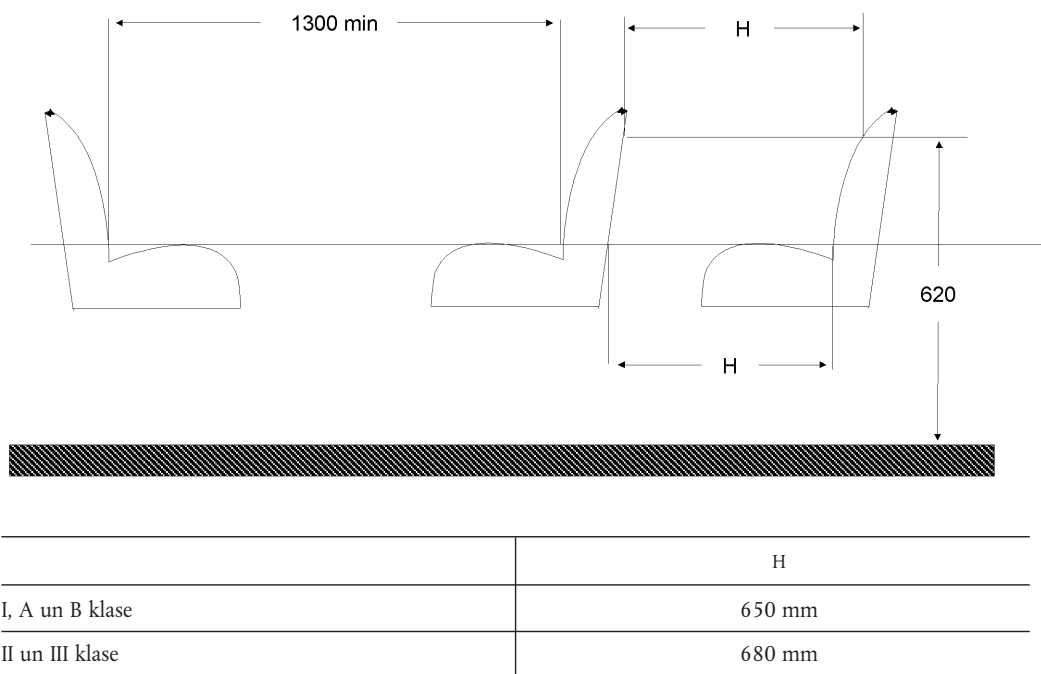
K = 350 mm min (**)

(*) 350 mm pie riteņu lokiem un motora nodalījuma.

(**) 400 mm II un III klases transportlīdzekļos.

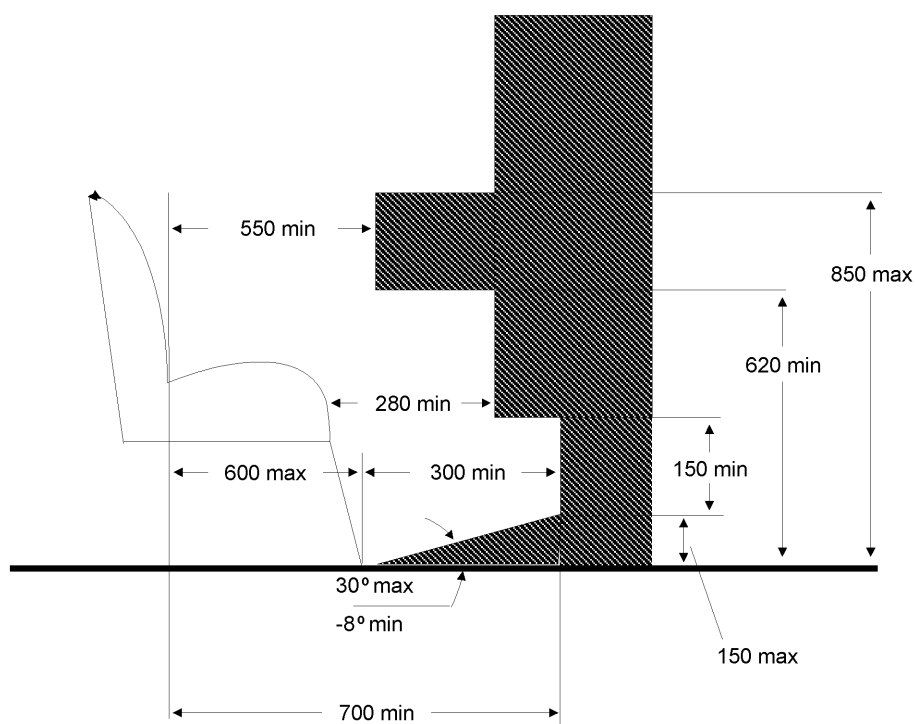
12. attēls

Attālums starp sēdekļiem
(skatīt I pielikuma 7.7.8.4. punktu)

13. attēls

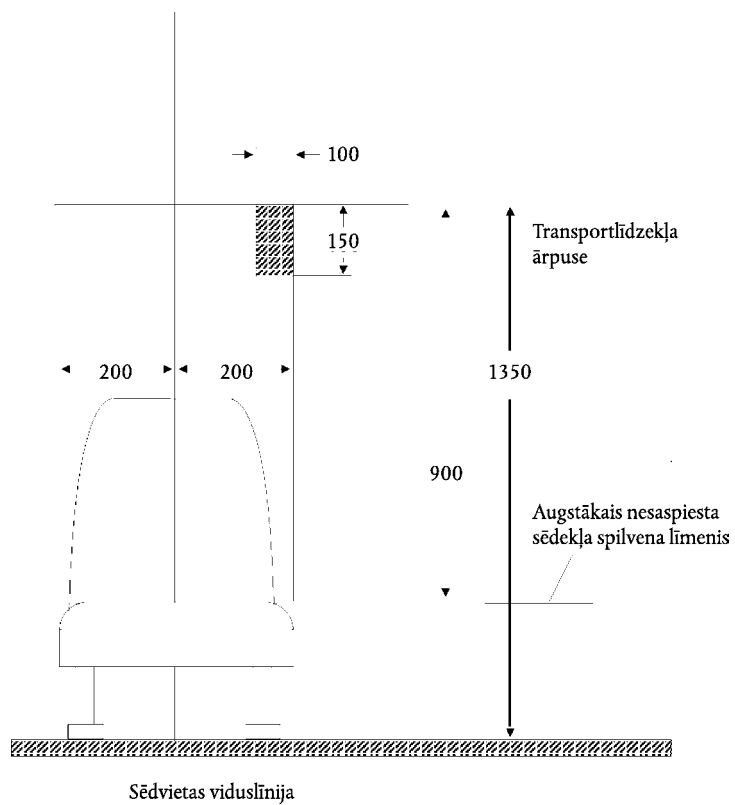
Vieta sēdošiem pasažieriem
(skatīt I pielikuma 7.7.8.5. punktu)

14. attēls

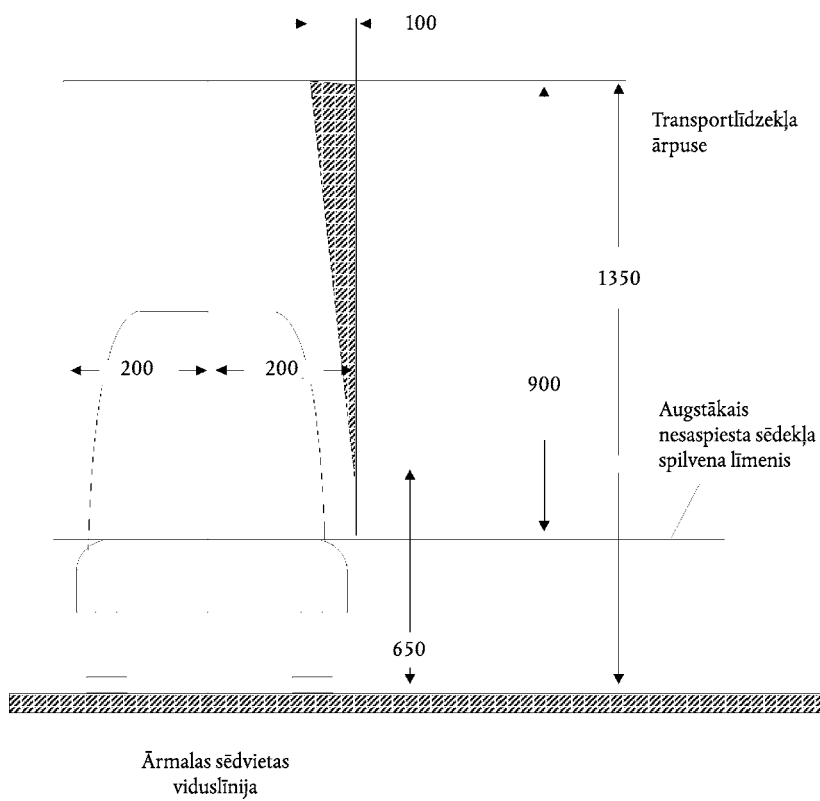
Atļautie izvirzītie elementi vietā virs sēdekļa

Šķērseniskās minimālās pieejamās vietas griezumums virs sēdvietas, kas atrodas pie transportlīdzekļa sienas
(skatīt I pielikuma 7.7.8.6.3.1. punktu)

15. attēls

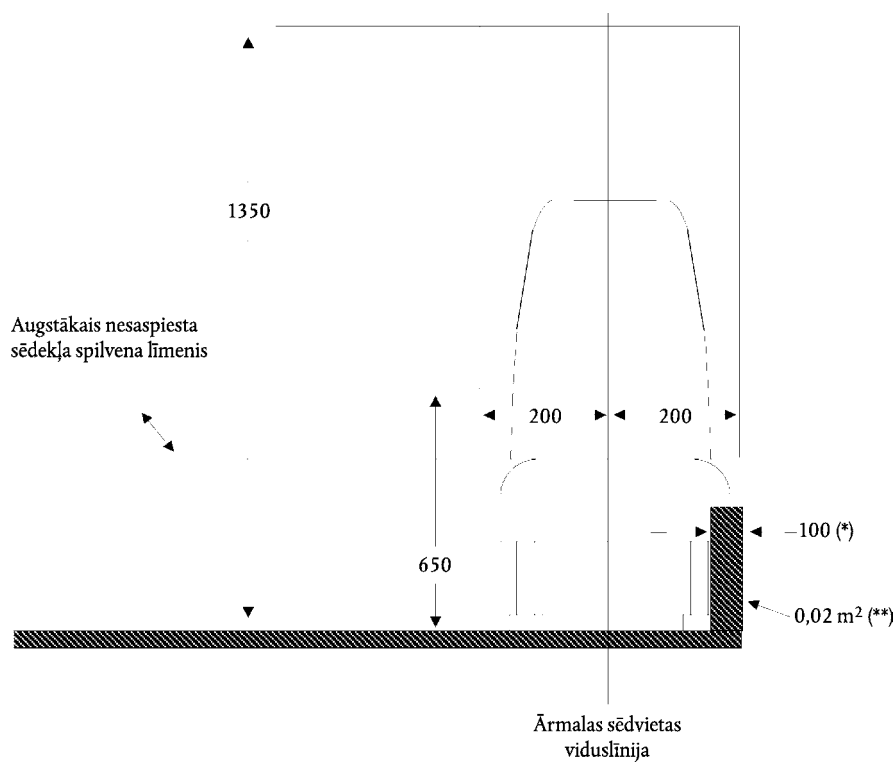
Atļautie izvirzītie elementi virs sēdvietas
(skatīt I pielikuma 7.7.8.6.3.2. punktu)

16. attēls

Atļautie izvirzītie elementi pasažiera aizņemtās vietas apakšdaļā

(skatīt I pielikuma 7.7.8.6.3.3. punktu)

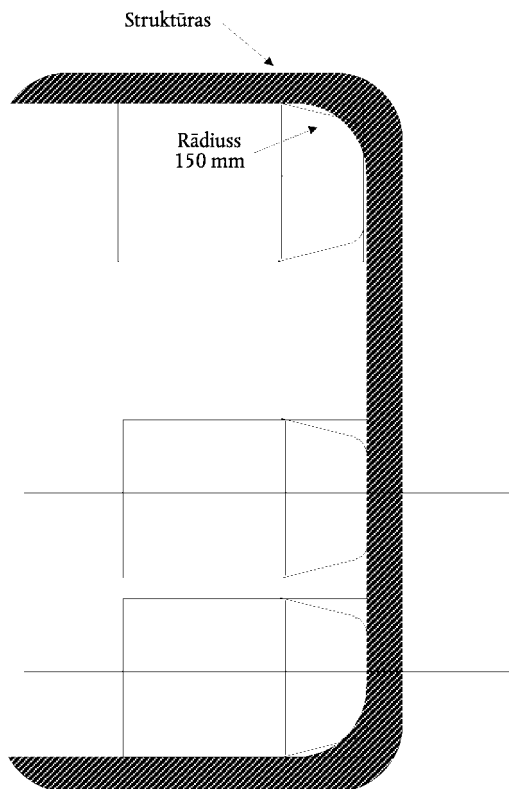

(*) 150 mm I klases transportlīdzekļiem ar zemu grīdu.

(**) 0,03 m² I klases transportlīdzekļiem ar zemu grīdu.

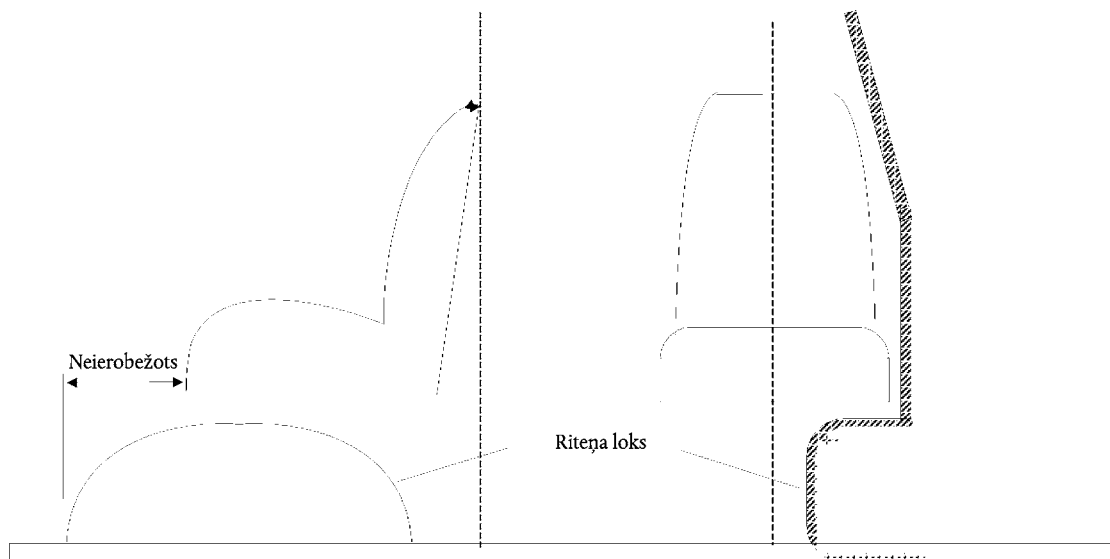
17. attēls

Atļautie izvirzītie elementi sēdekļos, kas atrodas transportlīdzekļa aizmugures stūrī
Shēma, kas parāda sēdeklim paredzēto platību (divi sānu sēdekļi aizmugurē)
(skatīt I pielikuma 7.7.8.6.3.4. punktu)

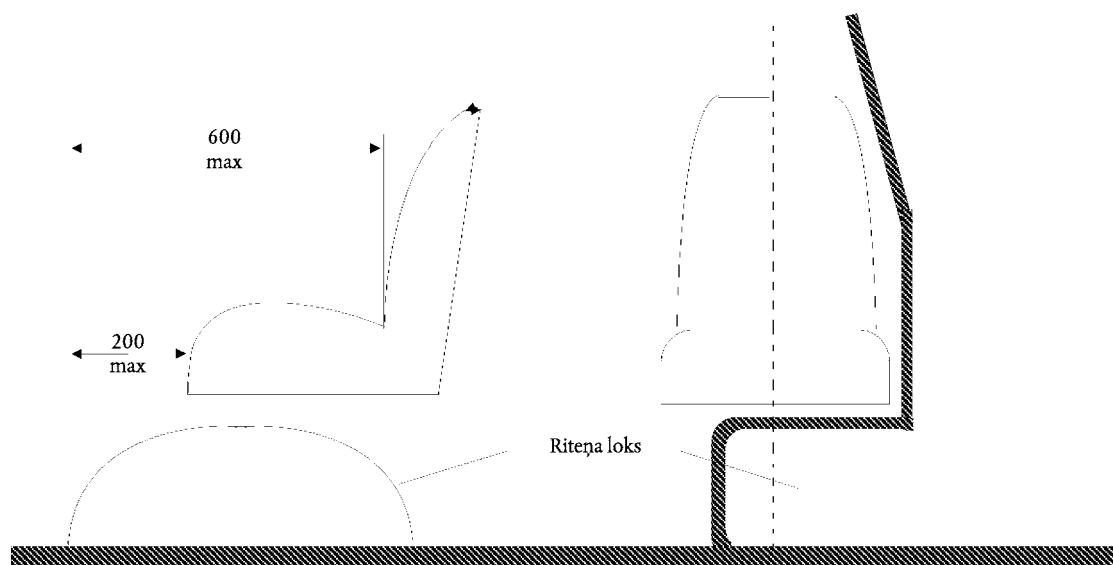
18. attēls

Atļautais izvirzījums riteņa lokam, kas nesniedzas tālāk par sānu sēdekļa vertikālo viduslīniju
(skatīt I pielikuma 7.7.8.6.4.2.1. punktu)

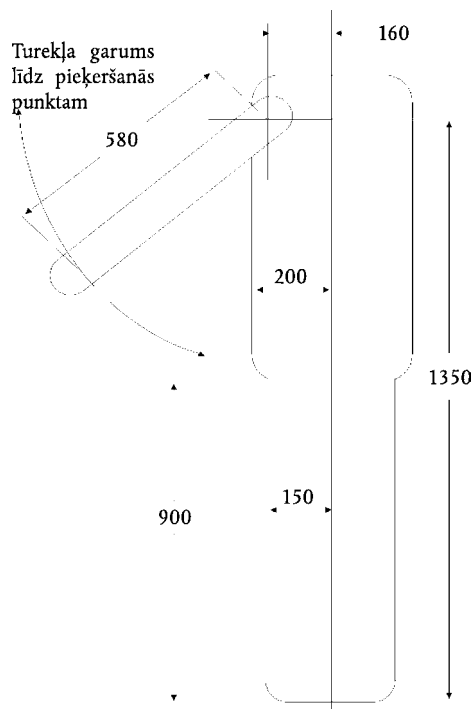
19. attēls

Atļautais izvirzījums riteņa lokam, kas sniedzas tālāk par sānu sēdekļa vertikālo viduslīniju
(skatīt I pielikuma 7.7.8.6.4.2.2. punktu)

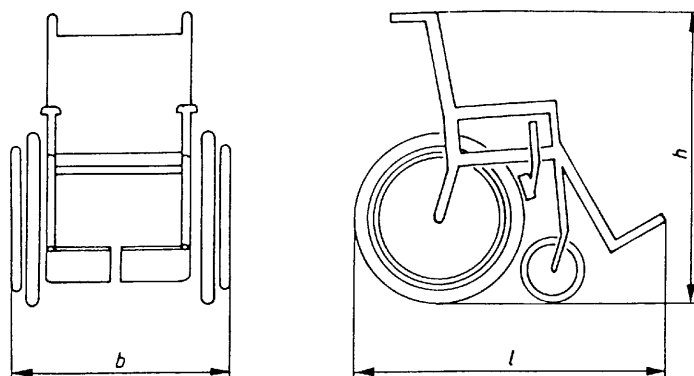
20. attēls

Turekļu novietojuma testēšanas ierīce
(skatīt I pielikuma 7.11.2.1. punktu)

21. attēls

Standarta ratiņkrēsls
(skatīt VII pielikuma 3.6.4. punktu)

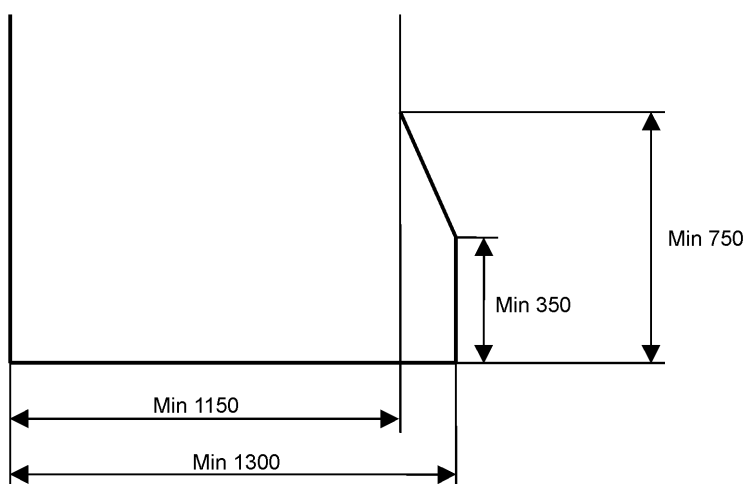
Kopējais garums, l : 1 200 mm
Kopējais platums, b : 700 mm
Kopējais augstums, h : 1 090 mm

Piezīme:

Ratiņkrēsla lietotājs, kas sēž ratiņkrēslā, palielina kopējo garumu par 50 mm, sasniedzot 1 350 mm augstumu no zemes.

22. attēls

Minimālā brīvā vieta ratiņkrēsla lietotājam ratiņkrēsla vietā
(skatīt VII pielikuma 3.6.1. punktu)

23. attēls

(skatīt VII pielikuma 3.4. punktu)

Piktogramma ratiņkrēsli lietotājiem (23 a)

Piktogramma pasažieriem ar kustību traucējumiem, kuri nav ratiņkrēsli lietotāji (23 b)

—

IV PIELIKUMS

VIRSMAS STRUKTŪRAS IZTURĪBA

1. **Darbības joma**

Šis pielikums attiecas uz visiem vienstāva II un III klases transportlīdzekļiem.

2. **Definīcijas**

Šajā pielikumā:

- 2.1. "atlikusī vieta" ir vieta, kas ir saglabājusies pasažieru salonā šai pielikumā aprakstīto virsmas struktūras testu veikšanas laikā un pēc tiem;
- 2.2. "virsmas struktūra" ir tā(tās) virsbūves daļa(-as), kas palielina transportlīdzekļa izturību satiksmes negadījumā, kas saistīts ar apgāšanos;
- 2.3. "virsbūves daļa" ir daļa, kurā ir vismaz divi identiski vertikāli balsti katrā pusē, kas atbilst transportlīdzekļa struktūras daļai vai daļām;
- 2.4. "kopējā enerģija" nozīmē enerģiju, attiecībā uz kuru uzskata, ka to absorbē visa transportlīdzekļa struktūra. Kā to noteikt, ir parādīts šai pielikumā.

3. **Vispārīgas specifikācijas un prasības**

Ja virsmas struktūra ir saņēmusi apstiprinājumu saskaņā ar ANO Eiropas Ekonomikas komisijas noteikumiem UNECE Nr. 66, tad uzskata, ka tā atbilst vispārīgām specifikācijām un prasībām.

- 3.1. Transportlīdzekļa virsmas struktūrai ir jābūt pietiekami izturīgai, lai nodrošinātu, ka tai laikā, kad tai piemēro vienu no 4. punktā aprakstītajām testu vai aprēķinu metodēm, kā arī pēc tam:
 - 3.1.1. neviena nobīdīta transportlīdzekļa daļa neietiecas transportlīdzekļa atlikušajā daļā, kas noteikta 5. punktā, un
 - 3.1.2. neviena atlikušās daļa neizvirzās ārpus deformētās struktūras.
- 3.2. Prasības, kas izklāstītas 3.1. punktā, attiecas uz transportlīdzekli, ieskaitot visas strukturālās daļas, sastāvdaļas, paneļus un visas izvirzītās nekustīgās daļas, piemēram, bagāžas plauktus, ventilācijas aprīkojumu utt. Saistībā ar 3.1. punktu tomēr ignorē starpsienas, sadalītājsienas, uzmalas un citas sastāvdaļas, kas nostiprina transportlīdzekļa virsmas struktūru, kā arī nekustīgas iekārtas, piemēram, bārus, virtuves vai tualetes.
- 3.3. Posmainiem transportlīdzekļiem ikvienai transportlīdzekļa daļai jāatbilst 3.1. punktā noteiktajām prasībām.

4. **Testa metodes**

- 4.1. Ir jāpārbauda katrs transportlīdzekļa tips, pēc ražotāja ieskatiem izmantojot vienu no tālāk aprakstītajām metodēm vai izmantojot kādu citu alternatīvu metodi, ja to ir apstiprinājusi kompetenta iestāde:
 - 4.1.1. komplektēta transportlīdzekļa apgāšanās tests saskaņā ar 1. papildinājumā izklāstīto procedūru;
 - 4.1.2. virsbūves daļas vai daļu, kas atbilst komplektētam transportlīdzeklim, apgāšanās tests saskaņā ar 2. papildinājumu;
 - 4.1.3. virsbūves daļas vai daļu svārsta tests saskaņā ar 3. papildinājumu; vai
 - 4.1.4. virsmas struktūras izturības pārbaude ar aprēķinu palīdzību saskaņā ar 4. papildinājumu.

- 4.2. Ja ar metodēm, kas paredzētas 4.1.2., 4.1.3. vai 4.1.4. punktā, nav iespējams ņemt vērā būtiskas atšķirības starp vienu transportlīdzekļa daļu un kādu citu daļu, piemēram, uz jumta pierīkotu gaisa kondicionieri, tehniskajam dienestam iesniedz papildu testa metodes vai aprēķinus. Ja nav šādas papildu informācijas, var prasīt, lai transportlīdzekli pārbauda pēc 4.1.1. punktā noteiktās testa metodes.
5. **Atlikusī vieta**
- 5.1. Saistībā ar 2.1. punktu atlikusī vieta nozīmē tilpumu pasažieru salonā, ko iegūst, kad 1.a) zīmējumā attēloto šķērsenisko vertikālo plakni pārvieto taisnā līnijā vai līnijās, lai "R" punkts 1.a) zīmējumā izietu cauri "R" punktam katrā malējā sēdekļī no "R" punkta pašā aizmugurējā malējā sēdekļī līdz "R" punktam pašā priekšējā malējā sēdekļī.
- 5.2. Uzskata, ka "R" punkts, kas parādīts 1.b) zīmējumā, atrodas 500 mm virs grīdas, uz kuras atrodas pasažiera kājas, 300 mm no transportlīdzekļa iekšējās sienas un 100 mm priekšā tā sēdekļa atzveltni, kas atrodas uz malējo sēdekļu viduslīnijas.
6. **Testu rezultātu interpretācija**
- 6.1. Ja testē virsbūves daļas, par testu veikšanu atbildīgais tehniskais dienests nodrošina, ka transportlīdzeklis atbilst 3. papildinājuma 2. apakšpapildinājuma noteikumiem, kuros izklāstītas prasības par transportlīdzekļa virsbūves galveno enerģiju absorbējošo daļu sadalījumu.

1. papildinājums

PABEIGTA TRANSPORTLĪDZEKĻA APGĀŠANĀS TESTS

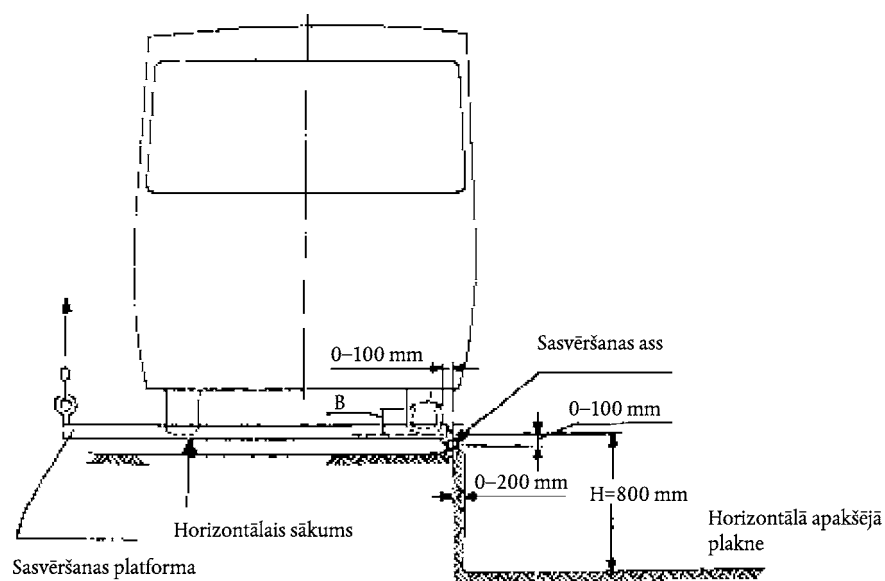
1. Testa apstākļi

- 1.1. Lai gan transportlīdzeklim nav jābūt pilnībā pabeigtam, tam ir jākalpo par ražoto transportlīdzekļu paraugu attiecībā uz transportlīdzekļa masu darba kārtībā, smaguma centru un masas sadalījumu, kā to ir paziņojis ražotājs.
- 1.2. Ja vadītāja un pasažieru sēdekļi ir regulējami, to atzveltnēm ir jābūt taisnā stāvoklī. Ja sēdekļu augstums ir regulējams, tiem ir jābūt visaugstākajā pozīcijā.
- 1.3. Visām transportlīdzekļa durvīm un logiem ir jābūt aizvērtiem un aizbultētiem, nevis aizslēgtiem. Logi un starpsienas vai ekrāni, kuros parasti ir stikli, var būt stikloti vai nestikloti pēc iesniedzēja vēlēšanās. Ja tajos nav stiklu, transportlīdzekļi attiecīgajās vietās ievieto tiem līdzvērtīgu svaru.
- 1.4. Riepas jāpiesūknē ar gaisu līdz tādām spiedienam, kādu paredz transportlīdzekļa ražotājs, un, ja transportlīdzeklim ir pneimatiskā balstiekārta, ir jānodrošina gaisa padeve šai iekārtai. Jebkurai automātiskai līdzsvara kontroles sistēmai ir jābūt noregulētai ražotāja paredzētajā līmenī, kad transportlīdzeklis stāv uz plakanas, horizontālas virsmas. Amortizatoriem jābūt labā darba kārtībā.
- 1.5. Degvielu, akumulatora skābi un citus degošus, sprāgstošus vai kodīgus materiālus var aizstāt ar citiem materiāliem, ja ir izpildītas 1.1. punktā izklāstītās prasības.
- 1.6. Trieciena zonai ir jābūt no betona vai kāda cita cieta materiāla.

2. Testa procedūra (skatīt 1. attēlu)

- 2.1. Transportlīdzekli novieto uz platformas, lai apgāztu to uz sāniem. Pusi nosaka ražotājs.
- 2.2. Transportlīdzekļa stāvoklis uz platformas ir tāds, ka, platformai esot horizontālā stāvoklī:
 - 2.2.1. rotācijas ass ir paralēla transportlīdzekļa gareniskajai asij;
 - 2.2.2. rotācijas ass ir 0 līdz 200 mm no vertikālās sienas starp abiem līmeņiem;
 - 2.2.3. rotācijas ass ir 0 līdz 100 mm no platākās ass riepas ārpusē;
 - 2.2.4. rotācijas ass ir 0 līdz 100 mm zem horizontālās sākuma plaknes, uz kuras atrodas riepas; un
 - 2.2.5. atšķirība starp horizontālo sākuma plakni un horizontālo apakšējo plakni, kurai dod triecienu, ir ne mazāka par 800 mm.
- 2.3. Līdzekļi, ar kuriem jānodrošina transportlīdzekļa nekustīgums attiecībā pret garenisko asi.
- 2.4. Testa aparātam ar sānu sienu palīdzību ir jānovērš riepu sānslīde apgāšanās virzienā.
- 2.5. Testa aparātam ir jānodrošina vienlaicīga abu transportlīdzekļu asu pacelšanās.
- 2.6. Transportlīdzekli sasver sānis, nekratot to un neradot dinamiskas parādības, līdz tas apgāžas. Leņķiskais ātrums nedrīkst pārsniegt 5 grādus sekundē (0,087 rad/s).
- 2.7. Lai noteiktu, vai ir izpildītas 3.1. punkta prasības, lieto ātrfotogrāfēšanu, deformējamus šablonus vai citus piemērotus līdzekļus. To pārbauda vismaz divās pozīcijās, principā pasažieru salona priekšpusē un aizmugurē, precīzās pozīcijas nosaka tehniskais dienests. Šablonus piestiprina praktiski nedeformējamām struktūras daļām.

1. attēls

*2. papildinājums***VIRSBŪVES DAĻAS APGĀŠANĀS TESTS****1. Testa nosacījumi**

- 1.1. Virsbūves daļa ir tukša transportlīdzekļa daļas paraugs.
- 1.2. Virsbūves daļas ģeometrija, rotācijas ass un smaguma centra atrašanās vieta vertikālā un sānu virzienā ir tāda pati kā pabeigtam transportlīdzeklim.
- 1.3. Virsbūves daļas masu, ko izsaka procentos no tukša transportlīdzekļa darba kārtībā masas, nosaka ražotājs.
- 1.4. Enerģiju, kas jāabsorbē virsbūves daļai, ko izsaka procentos no kopējās pabeigta transportlīdzekļa absorbētās enerģijas daudzuma, nosaka ražotājs.
- 1.5. Šī papildinājuma 1.4. punktā minētās kopējās enerģijas procentuālā attiecība ir ne mazāka kā 1.3. punktā noteiktā kopējās transportlīdzekļa darba kārtībā masas procentuālā attiecība.
- 1.6. Piemēro testa noteikumus, kuri izklāstīti 1. papildinājuma 1.6. punktā un 3. papildinājuma 2.1. līdz 2.6. punktā.

2. Testa procedūra

- 2.1. Testa procedūra ir tāda pati kā 1. papildinājumā noteiktā procedūra, tikai šai gadījumā lieto nevis pabeigtu transportlīdzekli, bet gan iepriekš aprakstīto virsbūves daļu.
-

3. papildinājums

VIRSBŪVES DAĻAS SVĀRSTA TESTS

1. **Enerģijas līmenis un trieciena virziens**

- 1.1. Enerģija, kuru pieliek konkrētai virsbūves daļai, ir visu to enerģiju summa, par kurām ražotājs ir paziņojis, ka tā ir pieliekama katrai no šķērsriezuma daļām, kuras ietilpst šai konkrētajā virsbūves daļā.
- 1.2. Attiecīga šā papildinājuma 1. apakšpapildinājumā noteiktās enerģijas proporcija ir jāpieliek virsbūves daļai ar svārstu tā, ka trieciena brīdī svārsta kustības virziens veido 25 grādu leņķi (+ 0°; — 5°) attiecībā pret garenisko vertikālo virsbūves daļas plakni. Precīzo leņķi šais robežās nosaka transportlīdzekļa ražotājs.

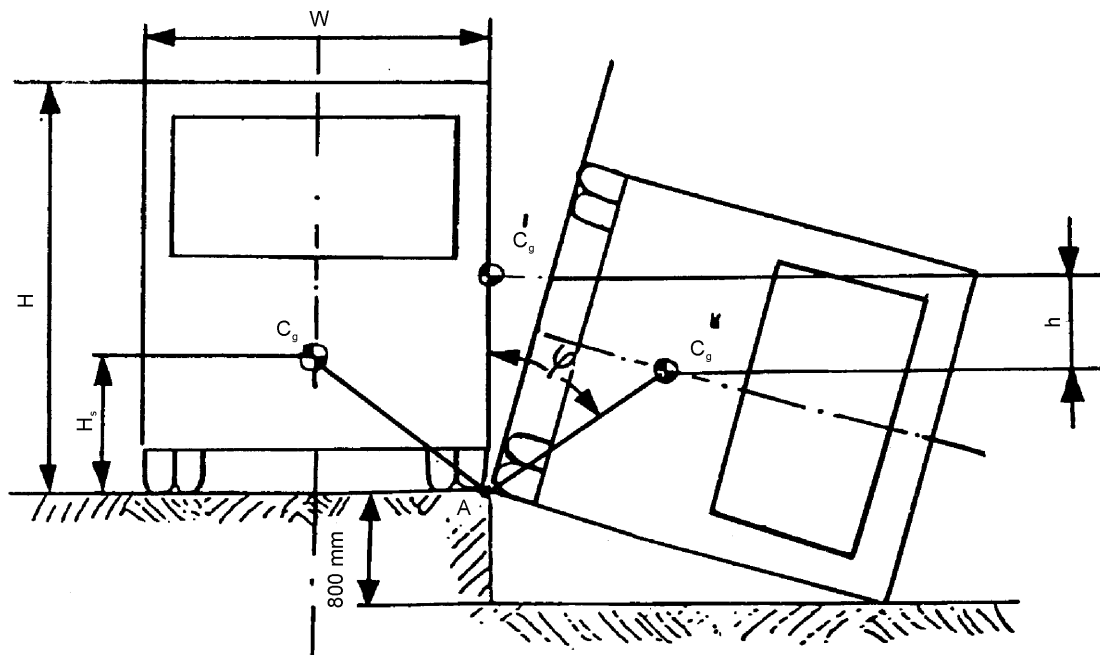
2. **Testa apstākļi**

- 2.1. Ir jāveic pietiekams testu skaits, lai tehniskais dienests, kurš veic testu, varētu pārliecināties, ka ir izpildīta šā pielikuma 3.1. punktā noteiktā prasība.
- 2.2. Testa nolūkos virsbūves daļām ir jābūt normālās struktūras daļām, kas ir piestiprinātas starp diviem balstiem attiecībā pret grīdu, rāmi, sānu sienām un jumtu. Iekļauj arī tādas daļas kā bagāžas plauktus, ventilācijas sistēmu utt., ja transportlīdzeklim tādas ir.
- 2.3. Visām transportlīdzekļa durvīm un logiem ir jābūt aizvērtiem un aizbultētiem, nevis aizslēgtiem. Logi un starpsienas vai ekrāni, kuros parasti ir stikli, var būt stikloti vai nestikloti pēc iesniedzēja vēlēšanās.
- 2.4. Vajadzības gadījumā iekļauj arī sēdekļus, ja tā vēlas ražotājs, novietojot tos normālajās vietās attiecībā uz virsbūves daļas struktūru. Iekļauj arī pienācīgos stiprinājumus un savienojumus starp visām daļām un pievienojumiem. Ja sēdekļi ir regulējami, to atzveltnēm ir jābūt taisnā stāvoklī, un ja sēdekļu augstums ir regulējams, tiem ir jābūt visaugstākajā pozīcijā.
- 2.5. Ražotājs nolemj, no kuras puses virsbūves daļai ir jāsaņem trieciens. Ja ir jāpārbauda vairāk nekā viena virsbūves daļa, abas daļas saņem triecienu no vienas un tās pašas puses.
- 2.6. Lai noteiktu, vai ir izpildīta šā pielikuma 3.1. punkta prasības, lieto ātrfotogrāfēšanu, deformējamus šablonus vai citus piemērotus līdzekļus. Šablonus piestiprina praktiski nedeformējamām struktūras daļām.
- 2.7. Pārbaudāmo virsbūves daļu cieši un droši nostiprina pie atbalsta struktūras ar šķēršiem vai citiem stiprinājumiem, kas tos aizvieto, lai trieciena brīdī būtisku enerģijas daļu neabsorbētu atbalsta struktūra un tās stiprinājumi.
- 2.8. Svārstu atlaiž vaļā no tāda augstuma, lai tas ietriektos virsbūves daļā ar ātrumu no 3 līdz 8 m/s.

3. **Svārsta apraksts**

- 3.1. Svārsta trieciena virsma ir izgatavota no tērauda vai saplākšņa, tās biezums ir 20 mm — 5 mm, un svārsta masa ir sadalīta vienmērīgi. Trieciena virsma ir taisnstūrains un plakana, un tās platums ir ne mazāks kā pārbaudāmās virsbūves daļas platums, bet augstums — ne mazāks par 800 mm. Svārsta stūrus noapaļo līdz izliekuma rādiusam, kas ir ne mazāks par 15 mm.
- 3.2. Svārsta korpusu stingri piestiprina diviem cietiem stieņiem. Stieņu ass nedrīkst atrasties tuvāk par 3 500 mm no svārsta korpusa ģeometriskā centra.

1. apakšpapildinājums

Kopējās enerģijas aprēķins (E^*)

Pieņēmumi:

- 1) pieņem, ka virsbūves šķēsgriezumam ir taisnstūra forma;
- 2) pieņem, ka balstiekārtas sistēma ir stingri nostiprināta;
- 3) pieņem, ka virsbūves daļas kustība ir vienkārša rotācija ap punktu "A".

Kopējās enerģijas aprēķins (E^*)

Ja smaguma centra kritumu (h) nosaka ar grafiskām metodēm, E^* var aprēķināt pēc šādas formulas:

$$E^* = 0,75M \cdot g \cdot h \text{ (Nm)}$$

E^* var aprēķināt arī pēc šādas formulas:

$$E^* = 0,75M \cdot g \cdot \left[\sqrt{\left(\frac{W}{2}\right)^2 + H_s^2} - \frac{W}{2H} \sqrt{H^2 - 0,8^2} + 0,8 \frac{H_s}{H} \right] \text{ (Nm)}$$

kur:

M = tukša transportlīdzekļa masa (kg),

g = $9,8 \text{ m/s}^2$,

W = kopējais transportlīdzekļa platums (m),

H_s = tukša transportlīdzekļa smaguma centra augstums (m),

H = transportlīdzekļa augstums (m).

2. apakšpapildinājums

Prasības attiecībā uz galveno enerģiju absorbējošo virsbūves daļu sadalījumu

1. Ir jāveic pietiekams testu skaits, lai tehniskais dienests, kurš veic testu, varētu pārliecināties, ka ir izpildīta šā pielikuma 3.1. punktā noteiktā prasība. Tas nenozīmē, ka ir jāveic vairāk nekā viens tests.
2. Aprēķinus, kas iegūti no virsbūves daļas testa datiem, var lietot, lai pierādītu kādas citas virsbūves daļas derīgumu, kura nav identiska jau pārbaudītajai virsbūves daļai, ja vien tai ir daudz kopīgu struktūras pazīmju ar pārbaudīto virsbūves daļu.
3. Ražotājam jāpaziņo, kuri virsmas struktūras balsti ir uzskatāmi par tādiem, kas veicina tās izturību, kā arī jāpaziņo enerģijas daudzums (E_i), kuru katram balstam ir paredzēts absorbēt. Paziņojumiem jāatbilst šādiem kritērijiem:

$$1) \quad \sum_{i=1}^{i=m} E_i > E^* \quad \text{kur } m \text{ ir balstu kopskaits, par kuriem sniegts paziņojums.}$$

$$2) \text{ a) } \sum_{i=1}^{i=n} E_{iF} \geq 0,4 E^* \quad \text{kur } n \text{ ir to balstu kopskaits, par kuriem sniegts paziņojums, kuri atrodas transportlīdzekļa smaguma centra priekšpusē;}$$

$$\text{b) } \sum_{i=1}^{i=p} E_{iR} \geq 0,4 E^* \quad \text{kur } p \text{ ir to balstu kopskaits, par kuriem sniegts paziņojums, kuri atrodas aiz transportlīdzekļa smaguma centra.}$$

$$3) \quad L_F \geq 0,4 l_f$$

$$4) \quad L_R \geq 0,4 l_r$$

$$5) \quad \frac{d_{\max}}{d_{\min}} \leq 2,5 \quad \text{šos dotos izmanto vienīgi tad, ja } d_{\max} \text{ ir lielāks nekā } 0,8 \times \text{maksimālā atļautā nobīde, ja nekādi elementi neietiecas atlikušajā vietā,}$$

kur:

E_i ir paziņotais enerģijas daudzums, ko var absorbēt virsmas struktūras balsts i ,

E_{iF} ir paziņotais enerģijas daudzums, ko var absorbēt virsmas struktūras balsts i , kas atrodas transportlīdzekļa smaguma centra priekšpusē,

E_{iR} ir paziņotais enerģijas daudzums, ko var absorbēt virsmas struktūras balsts i , kas atrodas aiz transportlīdzekļa smaguma centra,

E^* ir kopējā enerģija, kas jāabsorbē visai transportlīdzekļa struktūrai,

$d_{\max}$ ir lielākā nobīde, ko trieciena virzienā mēra jebkurā virsbūves struktūras daļā pēc tam, kad tā ir absorbējusi attiecībā uz to paziņoto trieciena enerģiju,

$d_{\min}$ ir mazākā nobīde, ko trieciena virzienā mēra jebkurā virsbūves struktūras daļā un tā paša posma punktā, kur mēra $d_{\max}$, pēc tam, kad tā ir absorbējusi attiecībā uz to paziņoto trieciena enerģiju.

$$L_F = \frac{\sum_{i=1}^{i=n} (E_{iF} l_{iF})}{\sum_{i=1}^{i=n} E_{iF}} = \text{izsvērtais vidējais paziņoto balstu attālums, kuri atrodas transportlīdzekļa smaguma centra priekšpusē.}$$

$$L_R = \frac{\sum_{i=1}^{i=p} (E_{iR} l_{iR})}{\sum_{i=1}^{i=p} E_{iR}} = \text{izsvērtais vidējais paziņoto balstu attālums, kuri atrodas transportlīdzekļa smaguma centra}$$

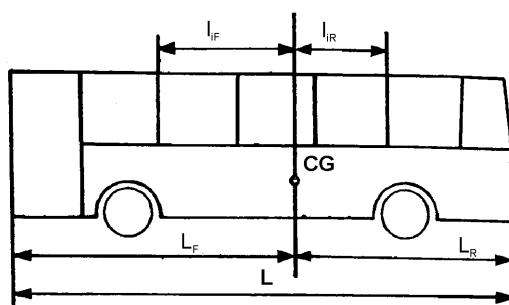
kur:

l_{iF} ir attālums starp transportlīdzekļa smaguma centru un balstu i , kas atrodas smaguma centra priekšā,

l_{iR} ir attālums starp transportlīdzekļa smaguma centru un balstu i , kas atrodas aiz smaguma centra,

L_F ir attālums no transportlīdzekļa priekšpusē līdz transportlīdzekļa smaguma centram,

L_R ir attālums no transportlīdzekļa aizmugures līdz transportlīdzekļa smaguma centram.

4. papildinājums

VIRSBŪVES STRUKTŪRAS IZTURĪBAS PĀRBAUDE AR APRĒĶINIEM

1. Var pierādīt, ka virsbūves struktūra vai tās daļas atbilst šā pielikuma 3.1. punkta prasībām, izmantojot aprēķinu metodu, kuru ir apstiprinājis par testiem atbildīgais tehniskais dienests.
2. Ja struktūru var deformēt vairāk, nekā to pieļauj lietoto materiālu elastīguma robeža, tad aprēķinos var modelēt struktūras pārmaiņas, kas rodas pamatīgu plastisko deformāciju rezultātā.
3. Par testiem atbildīgais tehniskais dienests var pieprasīt struktūras stiprinājumu vai daļu testu, lai pārliecinātos, ka attiecībā uz aprēķiniem izdarītie pieņēmumi ir bijuši pareizi.

4. Sagatavošanās aprēķiniem

- 4.1. Aprēķinus nevar sākt, iekams nav izanalizēta struktūra un noteikts tās matemātiskais modelis. Šai analīzē definē atsevišķās daļas, kas jāņem vērā, kā arī nosaka punktus, kur var veidoties plastiski izliekumi. Ir jānorāda sastāvdaļu izmēri un lietotā materiāla īpašības. Izliekumu punktos ir jāveic fiziskus testus, lai noteiktu spēka (rotācijas momenta) un plastiskās deformācijas īpašības, tā kā šie dati ir svarīgi, lai veiktu aprēķinus. Ir jānosaka plastiskās deformācijas ātrums un dinamiskā elastīguma robeža, ciktāl tā attiecas uz plastiskās deformācijas ātrumu. Ja aprēķinu metode neparāda, kad notiek būtisks lūzums, tad ir svarīgi ar eksperimentu, atsevišķu analīzi vai attiecīgo dinamisko sadalījumu noteikt, ka šādu lūzumu nebūs. Norāda slodzes sadalījumu visa transportlīdzekļa garumā.
- 4.2. Aprēķinu metodē jāņem vērā deformācijas līdz pat materiālu elastīguma robežām, pēc kurām nosaka, kad rodas plastiski izliekumi, kā arī pēc tam nosaka tālāku izliekumu veidošanos, izņemot gadījumus, kad šādu izliekumu atrašanās vieta un veidošanās kārtība ir zināma pēc iepriekšējas pieredzes. Lietojot šo metodi, ir jāņem vērā notiekošās struktūras ģeometrijas izmaiņas vismaz līdz brīdim, kad deformācijas pārsniedz pieļaujamās robežas. Aprēķinos ir jāmodelē enerģija un trieciena virziens, kas atbilst gadījumam, kad veic konkrētās virsmas struktūras apgāšanās testu, kuru nosaka 1. papildinājums. Aprēķinu metodes derīgumu pierāda, salīdzinot rezultātus ar fiziskiem testiem, kuriem nav obligāti jābūt veiktiem saistībā ar konkrētajā laika posmā pārbaudāmo transportlīdzekli.

5. Virsmas struktūras daļas testi

Ja aprēķinu metodi lieto veselai virsmas struktūrai, to veic tādos pašos apstākļos kā iepriekš norādītā komplektētā transportlīdzekļa gadījumā.

V PIELIKUMS

(Skatīt I pielikumu, 7.6.5.6.1.1. punktu)

MEHĀNISKO DURVJU AIZVĒRŠANĀS SPĒKA MĒRĪŠANAS VADLĪNIJAS

1. Vispārīgi norādījumi

Mehānisku durvju aizvēršanās ir dinamisks process. Kad kustībā esošas durvis sastopas ar šķērsli, tad rodas dinamisks reaģēšanas spēks, kura izpausmes laikā ir atkarīgas no vairākiem faktoriem (piemēram, durvju masas, paātrinājuma, izmēriem).

2. Definīcijas

2.1. Aizvēršanās spēks $F(t)$ ir laika funkcija, ko mēra durvju noslēdzošajās malās (skatīt tālāk 3.2. punktu).

2.2. Maksimālais spēks F_s ir maksimālā aizvēršanās spēka vērtība.

2.3. Efektīvais spēks F_E ir vidējā aizvēršanās spēka vērtība, kas ir saistīta ar impulsa ilgumu:

$$F_E = \frac{1}{T} \int_{t_1}^{t_2} F(t) dt$$

2.4. Impulsa ilgums T ir laiks starp t_1 un t_2 :

$$T = t_2 - t_1$$

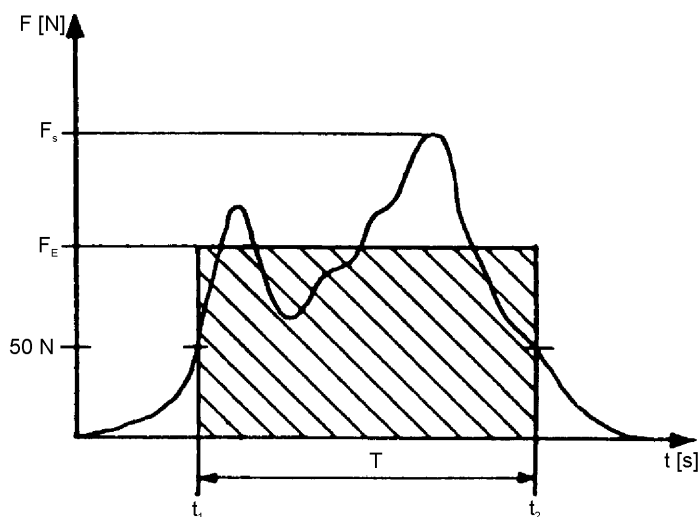
kur:

t_1 = jušanas sliekšnis, kad aizvēršanās spēks pārsniedz 50 N,

t_2 = nejutamības sliekšnis, kad aizvēršanās spēks ir mazāks par 50 N.

2.5. Attiecību starp iepriekš sniegtajiem parametriem parāda 1. attēls (piemērs):

1. attēls

- 2.6. Saspiešanas spēks F_c ir vidējā efektīvo spēku aritmētiskā vērtība, kuru pēc tam tai pašā punktā mēra vairākas reizes:

$$F_c = \frac{\sum_{i=1}^{i=n} (F_E)_i}{n}$$

3. Mērījumi

3.1. Mērīšanas apstākļi:

3.1.1. temperatūras diapazons: 10° līdz 30 °C;

3.1.2. transportlīdzeklis atrodas uz horizontālas virsmas.

3.2. Mērīšanas punkti ir šādi:

3.2.1. pie galvenajām nosedzošajām durvju malām:

— viens atrodas durvju vidū,

— viens atrodas 150 mm virs durvju apakšējās malas;

3.2.2. ja durvīm ir pierīkotas ierīces, kas neļauj iespiest cilvēku, durvīm atveroties:

pie sekundārajām nosedzošajām durvju malām tai punktā, kuru uzskata par visbīstamāko vietu no iespiešanas viedokļa;

3.2.3. ir jāveic vismaz trīs mērījumi katrā mērījumu punktā, lai noteiktu saspiešanas spēku saskaņā ar 2.6. punkta prasībām.

3.3. Aizvēršanās spēka signālu reģistrē ar zemas caurlaides filtru, kura caurlaides frekvence ir 100 Hz. Gan jušanas, gan nejutamības sliekšni, kas ierobežo impulsa ilgumu, iestata uz 50 N.

3.5. Mērījuma vērtības novirze no nominālās vērtības drīkst būt ne vairāk kā $\pm 3 \%$.

4. Mērīšanas ierīce

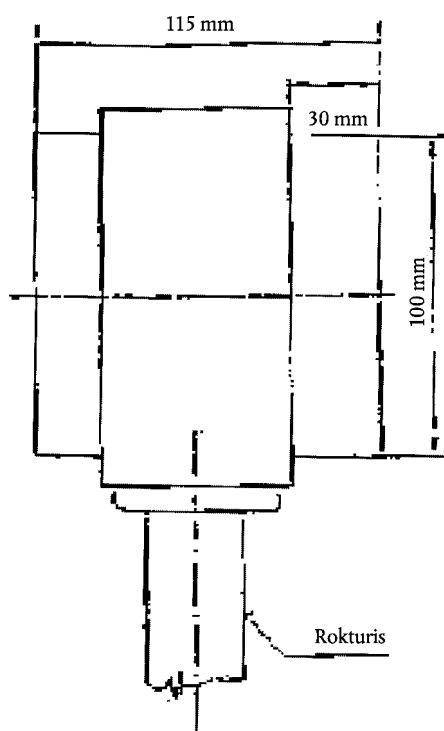
4.1. Mērīšanas ierīce sastāv no divām daļām: viena roktura un vienas mērošās daļas — dinamometra (skatīt 2. attēlu).

4.2. Dinamometram ir jābūt ar šādām īpašībām:

4.2.1. tam ir jābūt ar divām bīdāmām kapsulām, kuru diametrs ir 100 mm, bet platums — 115 mm. Dinamometra iekšienē starp abām kapsulām atrodas kompresijas atspere, lai dinamometru varētu saspiest kopā, ja tam pieliek pietiekamu spēku;

4.2.2. dinamometra pretestībai ir jābūt $10 \pm 0,2$ N/mm. Maksimālajam atsperes izliekumam ir jābūt ne vairāk kā 30 mm, ja maksimālais spēks ir 300 N.

2. attēls

VI PIELIKUMS

ĪPAŠAS PRASĪBAS TRANSPORTLĪDZEKĻIEM, KURU IETILPĪBA NEPĀRSNIEDZ 22 PASAŽIERUS

1.1. Minimālie izeju izmēri

Ir vairāku veidu izejas, kurām ir šādi minimālie izmēri:

Atvērums	Izmēri	Piezīmes
Pasažieru durvis	Ieejas augstums Klase: A: 1 650* mm B: 1 500 mm	Pasažieru durvju augstumu mēra kā vertikālo attālumu, kas izmērīts durvju atvēruma un zemākā pakāpiena virsmas viduspunkta horizontālās projekcijas vertikālajā plaknē.
	Atvēruma augstums	Pasažieru durvju atvēruma vertikālajam augstumam ir jābūt tādām, lai pa to varētu brīvi iziet cauri dubultpaneli, kurš minēts I pielikuma 7.7.1.1. punktā. Augšējos stūrus var samazināt, tos noapaļojot, ja noapaļošanas rādiuss nepārsniedz 150 mm.
	Platums Vienkāršās durvis: 650 mm Divviru durvis: 1 200 mm	B klases transportlīdzekļiem, kuru pasažieru durvju atvēruma augstums ir robežās no 1 400 mm līdz 1 500 mm, piemēro minimālo vienkāršo durvju atvēruma platumu 750 mm. Visiem pārējiem transportlīdzekļiem jebkuru pasažieru durvju platumu var samazināt par 100 mm, ja vien mērījumu veic rokturu augstumā, un par 250 mm, ja to prasa izvirzīti riteņu loki, automātiski no attāluma vadāmu durvju kontroles mehānisms vai vējstikla leņķis.
Avārijas durvis	Augstums: 1 250 mm Platums: 550 mm	Platumu var samazināt par 300 mm, ja to prasa izvirzīti riteņu loki, ar nosacījumu, ka ir ievērots 550 mm platums 400 mm minimālajā augstumā virs zemākās durvju atvēruma daļas. Augšējos stūrus var noapaļot, ja noapaļošanas rādiuss nepārsniedz 150 mm.
Avārijas logs	Atvēruma laukums: 4 000 cm ²	Tomēr ir atļauta 5 % pielaide attiecībā uz šo platību tiem tipa apstiprinājumiem, kuri ir izdoti vienu gadu pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā. Šai platībā ir jāspēj ievietot taisnstūri ar izmēriem 500 mm x 700 mm.

- 1.1.1. Transportlīdzeklim, uz kuru attiecas I pielikuma 7.7.1.9. punkta prasības, ir jāatbilst I pielikuma 7.6.3.1. punkta prasībām vai šā pielikuma 1.1. punkta prasībām saistībā ar avārijas logiem un avārijas lūkām, kā arī jāatbilst šādām minimālajām prasībām saistībā ar pasažieru durvīm un avārijas durvīm:

Atvērums	Izmēri	Piezīmes
Pasažieru durvis	Atvēruma augstums 1 100 mm	Šo izmēru var samazināt, noapaļojot atvēruma stūrus, ja noapaļojuma rādiuss nepārsniedz 150 mm.
	Platums Vienkāršās durvis: 650 mm	Šo izmēru var samazināt, noapaļojot atvēruma stūrus, ja noapaļojuma rādiuss nepārsniedz 150 mm. Platumu var samazināt par 100 mm, ja vien mērījumu veic rokturu augstumā, un par 250 mm, ja to prasa izvirzīti riteņu loki, automātiski no attāluma vadāmu durvju kontroles mehānisms vai vējstikla leņķis.
	Divviru durvis: 1 200 mm	
Avārijas durvis	Augstums: 1 100 mm Platums: 550 mm	Platumu var samazināt par 300 mm, ja to prasa izvirzīti riteņu loki, ar nosacījumu, ka ir ievērots 550 mm platums 400 mm minimālajā augstumā virs zemākās durvju atvēruma daļas. Augšējos stūrus var noapaļot, ja noapaļošanas rādiuss nepārsniedz 150 mm.

1.2. Izeju atrašanās vieta

- 1.2.1. Pasažieru durvis atrodas tajā transportlīdzekļa pusē, kura atrodas tuvāk ceļa malai atkarībā no satiksmes virziena valstī, kurā transportlīdzeklis ir jāreģistrē, vai transportlīdzekļa aizmugurē.
- 1.2.2. Izejas ir izvietotas tā, ka ir vismaz viena izeja katrā transportlīdzekļa pusē.
- 1.2.3. Gan priekšējā pasažieru salona pusē, gan aizmugurējā pasažieru salona pusē ir jābūt vismaz vienai izejai.
- 1.2.4. Vismaz vienai izejai ir jāatrodas vai nu transportlīdzekļa aizmugurē, vai transportlīdzekļa priekšgalā, izņemot gadījumus, kad ir ierīkota avārijas lūka.

VII PIELIKUMS

**PRASĪBAS TEHNISKAJĀM IERĪCĒM, KURAS ATVIEGLO IEKĻŪŠANU TRANSPORTLĪDZEKLĪ
PASAŽIERIEM AR KUSTĪBU TRAUCĒJUMIEM****1. VISPĀRĪGI NOTEIKUMI**

Šai pielikumā ir izklāstīti noteikumi, kas attiecas uz transportlīdzekli, kurš ir konstruēts, lai tajā viegli varētu iekļūt pasažieri ar kustību traucējumiem un ratiņkrēslu lietotāji.

2. DARBĪBAS JOMA

Šīs prasības attiecas uz transportlīdzekļiem, kuros var viegli iekļūt pasažieri ar kustību traucējumiem.

3. PRASĪBAS**3.1. Pakāpieni**

Pirmā pakāpiena augstums no zemes vismaz vienām pasažieru durvīm nedrīkst pārsniegt 250 mm I klases transportlīdzekļiem un 320 mm II, III un B klases transportlīdzekļiem.

Alternatīvs risinājums I un A klases transportlīdzekļiem ir pirmā pakāpiena augstums no zemes, kas nepārsniedz 270 mm, divām durvīm — vienām ieejas durvīs un vienām izejas durvīm.

Var ielēgt nolaišanās sistēmu un/vai ievēljamu pakāpienu.

Citu pakāpienu (izņemot pirmā pakāpiena) augstums no zemes iepriekš minētajām pasažieru durvīm piekļuves ejā un galvenajā ejā nedrīkst pārsniegt 200 mm I klases transportlīdzekļiem un 250 mm II, III un B klases transportlīdzekļiem.

Pāreju no pazemināta galvenās ejas uz sēdekļu zonu neuzskata par pakāpienu.

3.2. Prioritāras sēdvietas un vieta pasažieriem ar kustību traucējumiem

3.2.1. Minimālo sēdvietu skaitu, kas novietoti vai nu braukšanas virzienā, vai pretēji tam, turklāt apzīmēti kā prioritāras sēdvietas pasažieriem — invalīdiem, novieto tādu pasažieru durvju tuvumā, kas ir piemērotas šo personu iekāpšanai un izkāpšanai. Minimālais prioritāro sēdvietu skaits I klases transportlīdzekļos ir četras, II un III klases transportlīdzekļos — divas, bet A un B klases transportlīdzekļos — viena. Sēdvietu, ko var aizvērt, ja to nelieto, neapzīmē kā prioritāru sēdvietu. Uz transportlīdzekļiem, kuri atbilst šai prasībai, neattiecinā I pielikuma 7.7.8.5.2. punktu.

3.2.2. Ir jābūt pietiekamai vietai zem prioritāras sēdvietas vai blakus tai, lai tajā varētu novietoties suns — pavadonis neredzīgām personām.

3.2.3. Ir jāpierīko elkoņu balsti sēdekļiem, kas nodala sēdvietu no galvenās ejas un ko var viegli pacelt, lai varētu netraucēti apsēsties.

Rokturus un turekļus pierīko blakus prioritārajiem sēdekļiem, lai pasažieris varētu viegli pie tiem pieķerties.

3.2.4. Minimālais prioritārā sēdekļa spilvena platums, ko mēra no vertikālās plaknes, kas iet caur šīs sēdvietas centru, ir 220 mm uz katru pusi, vai savienotu sēdekļu gadījumā, 220 mm uz vienu sēdvietu katrā pusē.

3.2.5. Nesaspiesta sēdekļa spilvena augstums attiecībā pret grīdu ir tāds, ka attālums no grīdas līdz horizontālajai plaknei, kas saskaras ar priekšējo augšējo sēdekļa spilvena virsmu, ir robežās no 400 mm līdz 500 mm.

3.2.6. Kājām atvēlētā vieta prioritārajās sēdvietās stiepjas no sēdekļa uz priekšu no vertikālās plaknes līdz priekšējai sēdekļa spilvena malai. Kājām atvēlētās vietas slīpums nevienā virzienā nedrīkst pārsniegt 8 %.

- 3.2.7. Virs katras prioritārās sēdvietas ir jābūt brīvai vietai, kuras augstums ir ne mazāks kā 1 300 mm I un A klases transportlīdzekļiem, un 900 mm II klases transportlīdzekļiem, ja šo augstumu mēra no augstākā nesapiesta sēdekļa spilvena punkta. Šis brīvais augstums plešas pār visa sēdekļa vertikālo projekciju un ar to saistīto vietu, kura atvēlēta kājām. Šai vietā ir pieļaujama sēdekļa atzveltnes vai cita priekšmeta ietiekšanās, ja vien ir nodrošināta minimālā brīvā vieta, kas stiepijas 230 mm sēdekļa spilvena priekšā. Ja prioritārais sēdekļs ir novietots pret šķērssienu, kuras augstums pārsniedz 1,2 m, šai vietai ir jābūt 300 mm garai.

3.3. **Sakaru ierīces**

- 3.3.1. Blakus katram prioritārajam sēdeklim un jebkuras ratiņkrēsla zonas robežās ir jānovieto sakaru ierīces, kurām jāatrodas 700 mm līdz 1 200 mm augstumā no grīdas.
- 3.3.2. Sakaru ierīcēm, kuras atrodas zemās grīdas zonā, ir jābūt 800 mm līdz 1 500 mm augstumā, ja šai zonā nav sēdekļu.
- 3.3.3. Visu iekšējo sakaru ierīču vadības ierīcēm ir jābūt tādām, ka tās var darbināt ar rokas plaukstu, un tām jābūt kontrastējošā krāsā vai krāsās un toņos.
- 3.3.4. Ja transportlīdzeklim ir pierīkota platforma vai pacēlējs, saziņai ar vadītāju transportlīdzekļa ārpusē ir jāpierīko sakaru ierīce, kura atrodas blakus durvīm un ne augstāk kā 1 300 mm no zemes.

3.4. **Piktogrammas**

- 3.4.1. Transportlīdzekļiem, kuros ir paredzēta vieta ratiņkrēsliem, kā arī ierīkoti prioritāri sēdekļi, saskaņā ar III pielikuma 23.a) attēlu, pieliek piktogrammas, kas ir redzamas no ārpuses, gan transportlīdzekļa priekšpusē, kas ir vērsta pret ceļa malu, gan blakus attiecīgajām pasažieru durvīm. Attiecīgas piktogrammas izvieto arī iekšpusē, novietojot tās blakus ratiņkrēsliem vietai vai prioritārajam sēdeklim.

3.5. **Grīdas slīpums**

Nevienas galvenās ejas, piekļuves ejas vai grīdas zonas daļa starp jebkuru prioritāro sēdekli vai ratiņkrēsli un vismaz vienu ieeju un vienu izeju, vai apvienoto ieeju un izeju, nedrīkst pārsniegt 8 %. Slīpajām zonām ir jābūt ar neslīdīgu virsmu.

3.6. **Ratiņkrēsli novietošanas noteikumi**

- 3.6.1. Katram ratiņkrēsli lietotājam, kuru ir paredzēts pārvadāt pasažieru salonā, ir jāparedz īpaša zona, kas ir vismaz 750 mm plata un 1 300 mm gara. Šīs īpašās zonas gareniskajai plaknei ir jābūt paralēlai transportlīdzekļa gareniskajai plaknei un īpašās zonas grīdas virsmai ir jābūt neslīdīgai.
- Attiecībā uz ratiņkrēsli zonu, kas ir paredzēta braukšanas virzienā novietotam ratiņkrēsli, priekšējo sēdekļu atzveltnes drīkst ietiekties ratiņkrēsli zonā, ja ir nodrošināta brīva vieta atbilstīgi III pielikuma 22. attēlam.
- 3.6.2. Ir jābūt vismaz vienām durvīm, pa kurām var iekļūt ratiņkrēsli lietotājs. I klases transportlīdzekļiem vismaz vienas ratiņkrēsli pieejas durvis ir arī pasažieru durvis. Ratiņkrēsli pieejas durvīm ir jābūt ar iekāpšanas palīgīdzekli, kas atbilst šā pielikuma 3.11.2. punkta prasībām (nolaišanās sistēma); tai ir jāatbilst šā pielikuma 3.11.3. punkta prasībām (pacēlējs) vai 3.11.4. punkta prasībām (platforma).
- 3.6.3. Ratiņkrēsli pieejas durvīm, kas nav pasažieru durvis, ir jābūt vismaz 1 400 mm augstām. Minimālais visu durvju platums, pa kurām transportlīdzeklī var iekļūt ar ratiņkrēsli, ir 900 mm, ko var samazināt par 100 mm, ja mērījumu izdara rokturu līmenī.
- 3.6.4. No transportlīdzekļa ārpuses ir jāspēj pa vismaz vienām ratiņkrēsli pieejai paredzētām durvīm iebrukt īpašajā zonā(-ās), izmantojot standarta ratiņkrēsli, kura izmēri ir parādīti III pielikuma 21. attēlā.

3.7. Sēdekļi ratiņkrēslu zonā

- 3.7.1. Ratiņkrēslu zonā var ierīkot nolaižamus sēdekļus. Šādi sēdekļi nolaistā stāvoklī, kad tos nelieto, tomēr nedrīkst ietiekties ratiņkrēslu zonā.
- 3.7.2. Transportlīdzekli var aprīkot ar demontējamiem sēdekļiem, kas ir pierīkoti ratiņkrēslu zonā, ja vien šādus sēdekļus bez grūtībām var noņemt vadītājs vai apkalpes loceklis.
- 3.7.3. Ja kāda sēdekļa vieta, kas paredzēta kājām, vai nolaižama sēdekļa daļa, kad sēdekli lieto, ietiecas ratiņkrēslu zonā, uz šiem sēdekļiem vai blakus tiem ir jāpiestiprina zīme ar šādu tekstu: "Lūdzu, atbrīvojiet šo vietu ratiņkrēsla lietotājam".

3.8. Ratiņkrēslu stabilitāte

- 3.8.1. Ratiņkrēsla drošības sistēma. Alternatīvi 3.8.1.1. līdz 3.8.1.2.3. punktā izklāstītajām prasībām drošības sistēmas var atbilst 3.8.2. līdz 3.8.2.11. punktā izklāstītajām prasībām.

- 3.8.1.1. Transportlīdzekli, kur pasažieru sēdekļiem nav jābūt aprīkoti ar pasažieru drošības sistēmu, ratiņkrēslu zonā pierīko drošības sistēmu, lai garantētu ratiņkrēsla stabilitāti.

Veic statistisku testu, ievērojot šādas prasības:

- katra ratiņkrēsla drošības sistēmai pieliek spēku $250 \text{ daN} \pm 20 \text{ daN}$;
- spēku pieliek transportlīdzekļa horizontālajā plaknē un virzienā uz transportlīdzekļa priekšgalu, ja drošības sistēma nav piestiprināta transportlīdzekļa grīdai. Ja drošības sistēma ir piestiprināta transportlīdzekļa grīdai, spēku pieliek $45^\circ \pm 10^\circ$ leņķī horizontālajā plaknē un virzienā uz transportlīdzekļa priekšgalu;
- spēku turpina pielikt vismaz 1,5 sekunžu ilgā laikposmā;
- drošības sistēmai ir jāspēj izturēt šādu testu. Pastāvīgas deformācijas, tostarp drošības sistēmas salūšanas vai bremzēšanās gadījumā neuzskata, ka tests nav izturēts, ja vien noteiktais spēks ir ticis piemērots tik ilgi, cik prasīts. Ja ir pierīkota bloķēšanas ierīce, kas ļauj ratiņkrēslam pamest transportlīdzekli, tai ir jābūt manuāli darbināmai pēc tam, kad ir noņemts vilces spēks.

- 3.8.1.2. Ja pasažieru sēdekļiem ir jābūt aprīkoti ar pasažieru drošības sistēmām, katrai ratiņkrēslu zonai ir jābūt pierīkotai drošības sistēmai, lai garantētu ratiņkrēsla un tajā sēdošās personas stabilitāti.

Drošības sistēmai un tās stiprinājumiem ir jābūt veidotiem tā, lai izturētu tādos pašus spēkus, kuri jāiztur pasažieru sēdekļiem un tajos sēdošo personu drošības sistēmām.

Veic statistisku testu, ievērojot šādas prasības:

- iepriekš minētos spēkus atsevišķi piemēro braukšanas virzienā un pretēji tam, kā arī pašai drošības sistēmai;
- spēku turpina pielikt vismaz 0,2 sekunžu ilgā laikposmā;
- drošības sistēmai ir jāspēj izturēt šādu testu. Pastāvīgas deformācijas, tostarp drošības sistēmas salūšanas vai bremzēšanās gadījumā neuzskata, ka tests nav izturēts, ja vien noteiktais spēks ir ticis piemērots tik ilgi, cik prasīts. Ja ir pierīkota bloķēšanas ierīce, kas ļauj ratiņkrēslam pamest transportlīdzekli, tai ir jābūt manuāli darbināmai pēc tam, kad ir noņemts vilces spēks.

3.8.1.2.1. *Braukšanas virzienā, ja lieto atsevišķas drošības sistēmas ratīņkrēslam un tajā sēdošajai personai*

3.8.1.2.1.1. M_2 kategorijai:

- a) 1 110 daN $\pm$ 20 daN klēpja drošības jostai. Spēku pieliek ratīņkrēsla lietotāja drošības sistēmai transportlīdzekļa horizontālajā plaknē un virzienā uz transportlīdzekļa priekšgalu, ja drošības sistēma nav piestiprināta transportlīdzekļa grīdai. Ja drošības sistēma ir piestiprināta transportlīdzekļa grīdai, spēku pieliek $45^\circ \pm 10^\circ$ leņķī transportlīdzekļa horizontālajā plaknē un virzienā uz transportlīdzekļa priekšgalu;
- b) 675 daN $\pm$ 20 daN transportlīdzekļa horizontālajā plaknē un virzienā uz transportlīdzekļa priekšgalu, spēku pieliekot tai jostas daļai, kas atrodas klēpī, un 675 daN $\pm$ 20 daN transportlīdzekļa horizontālajā plaknē un virzienā uz transportlīdzekļa priekšgalu, spēku pieliekot tai jostas daļai, kas iet pāri pleciem, ja lieto 3 punktu jostu;
- c) 1 715 daN $\pm$ 20 daN spēku $45^\circ \pm 10^\circ$ leņķī transportlīdzekļa horizontālajā plaknē un virzienā uz transportlīdzekļa priekšgalu pieliek ratīņkrēsla drošības sistēmai;
- d) spēki ir jāpieliek vienlaikus.

3.8.1.2.1.2. M_3 kategorijai:

- a) 740 daN $\pm$ 20 daN klēpja drošības jostai. Spēku pieliek ratīņkrēsla lietotāja drošības sistēmai transportlīdzekļa horizontālajā plaknē un virzienā uz transportlīdzekļa priekšgalu, ja drošības sistēma nav piestiprināta transportlīdzekļa grīdai. Ja drošības sistēma ir piestiprināta transportlīdzekļa grīdai, spēku pieliek $45^\circ \pm 10^\circ$ leņķī transportlīdzekļa horizontālajā plaknē un virzienā uz transportlīdzekļa priekšgalu;
- b) 450 daN $\pm$ 20 daN transportlīdzekļa horizontālajā plaknē un virzienā uz transportlīdzekļa priekšgalu, spēku pieliekot tai jostas daļai, kas atrodas klēpī, un 450 daN $\pm$ 20 daN transportlīdzekļa horizontālajā plaknē un virzienā uz transportlīdzekļa priekšgalu, spēku pieliekot tai jostas daļai, kas iet pāri pleciem, ja lieto 3 punktu jostu;
- c) 1 130 daN $\pm$ 20 daN spēku $45^\circ \pm 10^\circ$ leņķī transportlīdzekļa horizontālajā plaknē un virzienā uz transportlīdzekļa priekšgalu pieliek ratīņkrēsla drošības sistēmai;
- d) spēki ir jāpieliek vienlaikus.

3.8.1.2.2. *Braukšanas virzienā, ja lieto kopīgu drošības sistēmu gan ratīņkrēslam, gan tajā sēdošajai personai*

3.8.1.2.2.1. M_2 kategorijai:

- a) 1 110 daN $\pm$ 20 daN spēku $45^\circ \pm 10^\circ$ leņķī transportlīdzekļa horizontālajā plaknē un virzienā uz transportlīdzekļa priekšgalu pieliek ratīņkrēsla drošības sistēmai, ja tā ir klēpja drošības josta;
- b) 675 daN $\pm$ 20 daN spēku $45^\circ \pm 10^\circ$ leņķī transportlīdzekļa horizontālajā plaknē un virzienā uz transportlīdzekļa priekšgalu, pieliekot šo spēku tai jostas daļai, kas atrodas klēpī, un 675 daN $\pm$ 20 daN spēku transportlīdzekļa horizontālajā plaknē un virzienā uz transportlīdzekļa priekšgalu, pieliekot šo spēku tai jostas daļai, kas iet pāri pleciem, ja lieto 3 punktu jostu;
- c) 1 715 daN $\pm$ 20 daN spēku $45^\circ \pm 10^\circ$ leņķī transportlīdzekļa horizontālajā plaknē un virzienā uz transportlīdzekļa priekšgalu pieliek ratīņkrēsla drošības sistēmai;
- d) spēki ir jāpieliek vienlaikus.

3.8.1.2.2.2. M_3 kategorijai:

- a) 740 daN $\pm$ 20 daN spēku $45^\circ \pm 10^\circ$ leņķī transportlīdzekļa horizontālajā plaknē un virzienā uz transportlīdzekļa priekšgalu pieliek ratīņkrēsla drošības sistēmai, ja tā ir klēpja drošības josta;
- b) 450 daN $\pm$ 20 daN spēku $45^\circ \pm 10^\circ$ leņķī transportlīdzekļa horizontālajā plaknē un virzienā uz transportlīdzekļa priekšgalu, pieliekot šo spēku tai jostas daļai, kas atrodas klēpī, un 450 daN $\pm$ 20 daN spēku transportlīdzekļa horizontālajā plaknē un virzienā uz transportlīdzekļa priekšgalu, pieliekot šo spēku tai jostas daļai, kas iet pāri pleciem, ja lieto 3 punktu jostu;
- c) 1 130 daN $\pm$ 20 daN spēku $45^\circ \pm 10^\circ$ leņķī transportlīdzekļa horizontālajā plaknē un virzienā uz transportlīdzekļa priekšgalu pieliek ratīņkrēsla drošības sistēmai;
- d) spēki ir jāpieliek vienlaikus.

- 3.8.1.2.3. *Pretēji braukšanas virzienam*
- a) $810 \text{ daN} \pm 20 \text{ daN}$ spēku $45^\circ \pm 10^\circ$ leņķī transportlīdzekļa horizontālajā plaknē un virzienā uz transportlīdzekļa aizmuguri pieliek ratiņkrēsla drošības sistēmai.
- 3.8.2. Alternatīva ratiņkrēsla drošības sistēma:
- 3.8.2.1. ratiņkrēslu zonā ierīko ratiņkrēsla drošības sistēmu, kas ir derīga vispārīgam ratiņkrēsla lietojumam un atļauj pārvadāt ratiņkrēslu un tā lietotāju, kas pavērsts uz transportlīdzekļa priekšgalu;
- 3.8.2.2. ratiņkrēslu zonā ierīko ratiņkrēsla lietotāja drošības sistēmu, kurai ir vismaz divi stiprinājuma punkti un iegurnā drošinātājs (klēpja drošības josta), kura ir veidota un būvēta no tādām sastāvdaļām, ar kurām paredzēts panākt tādos pašus rezultātus, kādus var panākt ar drošības jostu, kura atbilst Direktīvas 77/541/EEK ar grozījumiem prasībām;
- 3.8.2.3. jebkurai drošības sistēmai, kura ir ierīkota ratiņkrēslu zonā, avārijas gadījumā ir jābūt viegli atbrīvojamai.
- 3.8.2.4. Jebkura ratiņkrēsla drošības sistēma vai nu:
- 3.8.2.4.1. atbilst dinamiskā testa prasībām, kas izklāstītas 3.8.2.8. punktā, un ir droši piestiprināta transportlīdzekļa stiprinājumiem, kuri atbilst 3.8.2.6. punkta statiskā testa prasībām; vai
- 3.8.2.4.2. ir droši piestiprināta transportlīdzekļa stiprinājumiem tā, ka drošības ierīce un stiprinājumi atbilst 3.8.2.8. punkta prasībām.
- 3.8.2.5. Jebkura ratiņkrēsla lietotāja drošības sistēma vai nu:
- 3.8.2.5.1. atbilst dinamiskā testa prasībām, kas izklāstītas 3.8.2.9. punktā, un ir droši piestiprināta transportlīdzekļa stiprinājumiem, kuri atbilst 3.8.2.6. punkta statiskā testa prasībām; vai
- 3.8.2.5.2. ir droši piestiprinātas transportlīdzekļa stiprinājumiem tā, ka drošības ierīce un stiprinājumi atbilst dinamiskā testa prasībām, kas izklāstītas 3.8.2.9. punktā, kad tā ir piestiprināta stiprinājumiem, kas uzstādīti saskaņā ar 3.8.2.6.7. punkta prasībām.
- 3.8.2.6. Statisku testu veic attiecībā uz stiprinājuma punktiem gan ratiņkrēsla drošības sistēmai un ratiņkrēsla lietotāja drošības sistēmai, ievērojot šādas prasības:
- 3.8.2.6.1. spēkus, kas noteikti 3.8.2.7. punktā, pieliek ar tādu ierīci, kas attēlo ratiņkrēsla drošības sistēmas geometriju;
- 3.8.2.6.2. spēkus, kas noteikti 3.8.2.7.3. punktā, pieliek ar tādu ierīci, kas attēlo ratiņkrēsla lietotāja drošības sistēmas geometriju, kā arī izmantojot vilces ierīci, kas noteikta Direktīvas 76/115/EEK I pielikuma 5.3.4. punktā;
- 3.8.2.6.3. spēkus, kas minēti 3.8.2.6.1. un 3.8.2.6.2. punktā, vienlaikus pieliek braukšanas virzienā un $10^\circ \pm 5^\circ$ grādu leņķī virs horizontālās plaknes;
- 3.8.2.6.4. spēkus, kas minēti 3.8.2.6.1. punktā, pieliek pretēji braukšanas virzienam un $10^\circ \pm 5^\circ$ grādu leņķī virs horizontālās plaknes;
- 3.8.2.6.5. spēkus pieliek pēc iespējas ātrāk, vēršot tos caur ratiņkrēslu zonas vidējo vertikālo asi; un
- 3.8.2.6.6. spēku turpina pielikt vismaz 0,2 sekunžu ilgā laikposmā;
- 3.8.2.6.7. testu veic attiecībā uz transportlīdzekļa struktūras daļas paraugu, kā arī visiem transportlīdzekļi esošajiem stiprinājumiem, kuri varētu pastiprināt struktūras izturību vai cietību.
- 3.8.2.7. Spēki, kas minēti 3.8.2.6. punktā, ir šādi:
- 3.8.2.7.1. stiprinājumiem, kas nodrošināti ratiņkrēsla drošības sistēmai, kura pierīkota M₂ kategorijas transportlīdzekļim:

- 3.8.2.7.1.1. 1 110 daN, ko pieliek transportlīdzekļa gareniskajā plaknē un virzienā uz transportlīdzekļa priekšgalu, augstumā, kas nav mazāks par 200 mm un nav lielāks par 300 mm, ja to mēra vertikāli no ratiņkrēslu zonas grīdas, un
- 3.8.2.7.1.2. 550 daN, ko pieliek transportlīdzekļa gareniskajā plaknē un virzienā uz transportlīdzekļa aizmuguri, augstumā, kas nav mazāks par 200 mm un nav lielāks par 300 mm, ja to mēra vertikāli no ratiņkrēslu zonas grīdas, un
- 3.8.2.7.2. stiprinājumiem, kas nodrošināti ratiņkrēsla drošības sistēmai, kura pierīkota M₃ kategorijas transportlīdzeklim:
- 3.8.2.7.2.1. 740 daN, ko pieliek transportlīdzekļa gareniskajā plaknē un virzienā uz transportlīdzekļa priekšgalu, augstumā, kas nav mazāks par 200 mm un nav lielāks par 300 mm, ja to mēra vertikāli no ratiņkrēslu zonas grīdas, un
- 3.8.2.7.2.2. 370 daN, ko pieliek transportlīdzekļa gareniskajā plaknē un virzienā uz transportlīdzekļa aizmuguri, augstumā, kas nav mazāks par 200 mm un nav lielāks par 300 mm, ja to mēra vertikāli no ratiņkrēslu zonas grīdas, un
- 3.8.2.7.3. stiprinājumiem, kuri nodrošināti ratiņkrēsla lietotāja drošības sistēmai, spēki atbilst Direktīvas 76/115/EEK I pielikuma 5.4. punkta prasībām.
- 3.8.2.8. Ratiņkrēsla drošības sistēmu pārbauda ar dinamisku testu, ko veic, ievērojot šādas prasības:
 - 3.8.2.8.1. ratiņkrēsla modelim — testa ratiņiem, kuru masa ir 85 kg, kuru ātrums ir no 48 km/h līdz 50 km/h, piemēro ātruma samazināšanas impulsu:
 - 3.8.2.8.1.1. kurš ir lielāks par 20 g virzienā uz priekšu kumulatīvā laikposmā, kas ilgst vismaz 0,015 sekundes;
 - 3.8.2.8.1.2. kurš ir lielāks par 15 g virzienā uz priekšu kumulatīvā laikposmā, kas ilgst vismaz 0,04 sekundes;
 - 3.8.2.8.1.3. kura ilgums pārsniedz 0,075 sekundes;
 - 3.8.2.8.1.4. kurš nepārsniedz 28 g un ilgst ne vairāk kā 0,08 sekundes;
 - 3.8.2.8.1.5. kura ilgums nepārsniedz 0,12 sekundes; un
 - 3.8.2.8.2. ratiņkrēsla modelim — testa ratiņiem, kuru masa ir 85 kg, kuru ātrums ir no 48 km/h līdz 50 km/h, piemēro ātruma samazināšanas impulsu:
 - 3.8.2.8.2.1. kurš ir lielāks par 5 g virzienā uz aizmuguri kumulatīvā laikposmā, kas ilgst vismaz 0,015 sekundes;
 - 3.8.2.8.2.2. kurš nepārsniedz 8 g virzienā uz aizmuguri un ilgst ne vairāk kā 0,02 sekundes;
 - 3.8.2.8.3. testu, kas minēts 3.8.2.8.2. punktā, nepiemēro, ja lieto tādas pašas drošības sistēmas testam virzienā uz priekšu un uz aizmuguri, vai gadījumos, kad veica līdzvērtīgu testu;
 - 3.8.2.8.4. iepriekš minētajā testā ratiņkrēsla drošības sistēmu piestiprina vai nu:
 - 3.8.2.8.4.1. pie stiprinājumiem, kas ir pievienoti testa platformai, kura attēlo tā transportlīdzekļa stiprinājumu geometriju, kuram šī drošības sistēma ir paredzēta; vai
 - 3.8.2.8.4.2. stiprinājumi, kuri pieder tā transportlīdzekļa struktūras daļas paraugam, kuram ir paredzēta šī drošības sistēma, kura ir uzstādīta saskaņā ar 3.8.2.6.7. punkta prasībām.
- 3.8.2.9. Ratiņkrēslā esošās personas drošības sistēmai ir jāatbilst testa prasībām, kas ir noteiktas Direktīvas 77/541/EEK I pielikuma 2.7.8.4. punktā, vai arī līdzvērtīgam testam attiecībā uz ātruma samazināšanas impulsu, kas minēts 3.8.2.8.1. punktā. Drošības jostu, kas apstiprināta ar Direktīvu 77/541/EEK un ir attiecīgi apzīmēta, uzskata par prasībām atbilstošu.
- 3.8.2.10. Testu, kas minēts 3.8.2.6., 3.8.2.8. vai 3.8.2.9. punktā, uzskata par nenokārtotu, izņemot gadījumus, kad ir izpildītas šādas prasības:
 - 3.8.2.10.1. neviena sistēmas daļa testa laikā nav izrādījusies nederīga vai atrāvusies no stiprinājuma vai transportlīdzekļa;

- 3.8.2.10.2. pēc testa beigām ir iespējams atbloķēt mehānismus, ko lieto ratiņkrēsla un tā lietotāja nobloķēšanai;
- 3.8.2.10.3. veicot testu, kas minēts 3.8.2.8. punktā, ratiņkrēsls transportlīdzekļa horizontālajā plaknē nav izkustējies par vairāk nekā 200 mm;
- 3.8.2.10.4. neviena sistēmas sastāvdaļa pēc testa nav deformējusies tik lielā mērā, ka ar asiem stūriem vai citām izvirzītām daļām tā spēj radīt savainojumus.
- 3.8.2.11. Blakus šai sistēmai ir skaidri jānorāda tās lietošanas instrukcijas.
- 3.8.3. Alternatīvi 3.8.1.1. punkta noteikumiem, ratiņkrēslu zonu izveido tā, lai ratiņkrēsla lietotājs varētu bez drošības mehānisma pārvietoties pa to ratiņkrēslā, kas pavērsts otrādi pret atbalstu vai atzveltni, ievērojot šādus noteikumus:
- a) viena no gareniskajām ratiņkrēsla zonas malām ir vērsta pret transportlīdzekļa malu vai sienu;
 - b) atbalsts vai atzveltne, kas atrodas perpendikulāri transportlīdzekļa gareniskajai asij, atrodas ratiņkrēsla zonas priekšgalā;
 - c) atbalsts vai atzveltne ir veidota tā, lai ratiņkrēsla riteņi vai aizmugure atspiestos pret atbalstu vai atzveltni, tādējādi neļaujot ratiņkrēslam apgāzties;
 - d) atbalsts vai priekšā esošās sēdekļu rindas atzveltnes spēj izturēt $250 \text{ daN} \pm 20 \text{ daN}$ spēku uz vienu ratiņkrēslu. Spēku pieliek transportlīdzekļa horizontālajā plaknē un virzienā uz transportlīdzekļa priekšgalu atbalsta vai atzveltnes vidū. Spēku turpina pielikt vismaz 1,5 sekunžu ilgā laikposmā;
 - e) rokturi vai turekli pierīko transportlīdzekļa malai vai sienai tā, lai tam viegli varētu pieķerties ratiņkrēsla lietotājs;
 - f) izvelkamu rokturi vai līdzvērtīgu ierīci piestiprina pretējā pusē ratiņkrēslu zonai, lai ierobežotu jebkādu ratiņkrēsla sānvirzi un ļautu ratiņkrēsla lietotājam stingri tam pieķerties;
 - g) ratiņkrēslu zonas grīdas virsma ir neslīdīga;
 - h) blakus ratiņkrēslu zonai piestiprina zīmi ar šādu tekstu:
"Šī vieta ir paredzēta ratiņkrēslam. Ratiņkrēsls jānovieto, pagriežot tā aizmuguri pret atbalstu vai atzveltni, un jāieslēdz tā bremzes".

3.9. Durvju vadības ierīces

- 3.9.1. Jebkurai ierīcei pie 3.6. punktā minētajām durvīm, ar kuru tās var atvērt, neatkarīgi no tā, vai šī ierīce ir transportlīdzeklī vai ārpus tā, jāatrodas ne augstāk kā 1 300 mm virs grīdas.

3.10. Apgaismojums

- 3.10.1. Ir jānodrošina pietiekams apgaismojums zonā, kas atrodas transportlīdzekļa iekšienē un pie pašām durvīm tā ārpusē, lai personas ar kustību traucējumiem varētu droši tajā iekāpt un no tā izkāpt. Jebkāds apgaismojums, kas varētu traucēt vadītāja redzamībai, darbojas vienīgi tikmēr, kamēr transportlīdzeklis stāv uz vietas.

3.11. Noteikumi attiecībā uz iekāpšanas palīgīdzekļiem

3.11.1. Vispārīgas prasības

- 3.11.1.1. Vadības ierīces, kas ieslēdz iekāpšanas palīgīdzekļus, ir skaidri jāapzīmē. Palīgīdzekļa stāvoklis (izstiepts vai nolaists) ir jādara vadītājam zināms ar attiecīgu indikatoru.

- 3.11.1.2. Ja rodas kļūme kādā drošības ierīcē, pacelēji, platformas vai nolaišanās sistēmas nedarbojas, izņemot gadījumus, kad tās var droši darbināt ar roku spēku. Ir skaidri jānorāda avārijas darbināšanas mehānisma veids un atrašanās vieta. Ja rodas atteice elektrosistēmā, pacelējiem un platformām ir jādarbojas manuāli.
- 3.11.1.3. Iekāpšanas palīgīdzeklis var radīt šķēršļus pieejai vienām no pasažieru vai avārijas durvīm transportlīdzeklī, ja vien var izpildīt divus noteikumus gan no transportlīdzekļa iekšienes, gan no tā ārpusēs:
- iekāpšanas palīgīdzeklis netraucē piekļūt rokturim vai citai durvju atvēršanas ierīcei,
 - iekāpšanas palīgīdzekli var ātri pārvietot, lai atbrīvotu gaiteni, ja avārijas gadījumā rodas vajadzība to lietot.
- 3.11.2. *Nolaišanās sistēma*
- 3.11.2.1. Ir jābūt slēdzim, lai varētu ieslēgt nolaišanās sistēmu.
- 3.11.2.2. Jebkura vadības ierīce, ar kuru var ieslēgt visas virsbūves vai tās daļas nolaišanos vai pacelšanos attiecībā uz ceļa virsmu, ir skaidri jānorāda, un tai ir jāatrodas tiešā vadītāja kontrolē.
- 3.11.2.3. Pacelšanās un nolaišanās procesu jāspēj apturēt un nekavējoties mainīt gan ar vadības ierīci, kura atrodas vadītāja tuvumā, kad viņš sēž kabīnē, gan ar ierīci, kas atrodas blakus jebkurām citām vadības ierīcēm, kuras ir paredzētas nolaišanās sistēmas darbināšanai.
- 3.11.2.4. Neviena nolaišanās sistēma, kas ir ierīkota transportlīdzeklī, nedrīkst:
- atļaut transportlīdzeklī pārvietoties ar ātrumu, kas ir lielāks nekā 5 km/h, kad transportlīdzeklis ir zemāks par normālo braukšanas augstumu, vai
 - atļaut transportlīdzeklī pacelties vai nolaisties tad, kad pasažieru durvis kaut kāda iemesla dēļ ir bloķētas.
- 3.11.3. *Pacelējs*
- 3.11.3.1. Vispārīgi noteikumi
- 3.11.3.1.1. Pacelējs drīkst darboties tikai tad, kad transporta līdzeklis stāv. Paceļot tā platformu un pirms tās nolaišanās sākuma automātiski jāieslēdzas ierīcei, kas neļauj no tās noript ratiņkrēslam.
- 3.11.3.1.2. Pacelēja platformai ir jābūt vismaz 800 mm platai un vismaz 1 200 mm garai, un tai ir jādarbojas, ceļot masu, kuras svars ir vismaz 300 kg.
- 3.11.3.2. Papildu tehniskās prasības mehāniskās piedziņas pacelējiem
- 3.11.3.2.1. Darbināšanas vadības ierīcei ir jābūt veidotai tā, ka tā automātiski izslēdzas, ja to atlaiž vaļā. Kad tas notiek, pacelēja kustībai ir nekavējoties jāapstājas, un pēc tam ir jāspēj ieslēgt kustību abos virzienos.
- 3.11.3.2.2. Zonas, kuras neredz operators un kurās pacelējs varētu iespiest vai saspiest objektus, ir jāaizsargā ar drošības ierīci (piemēram, reversa mehānismu).
- 3.11.3.2.3. Ja iedarbojas kāda no šīm drošības ierīcēm, pacelēja kustība nekavējoties tiek apturēta un tiek ieslēgta kustība pretējā virzienā.
- 3.11.3.3. Mehāniskās piedziņas pacelēju darbība
- 3.11.3.3.1. Ja pacelējs atrodas pie pasažieru durvīm, kas atrodas tiešā vadītāja redzamības laukā, pacelēju var darbināt vadītājs no sava sēdekļa.

- 3.11.3.3.2. Visos citos gadījumos vadības ierīcēm ir jāatrodas blakus pacēlējam. Tās var ieslēgt un izslēgt tikai no vadītāja sēdekļa.
- 3.11.3.4. Manuāli darbināms pacēlējs
 - 3.11.3.4.1. Pacēlējam ir jābūt veidotam tā, lai to varētu darbināt ar vadības ierīcēm, kuras atrodas blakus pacēlējam.
 - 3.11.3.4.2. Pacēlējam ir jābūt veidotam tā, lai tā darbināšanai nebūtu vajadzīgs pārmērīgs spēks.
- 3.11.4. *Platforma*
 - 3.11.4.1. Vispārīgi noteikumi
 - 3.11.4.1.1. Platforma drīkst darboties tikai tad, kad transporta līdzeklis stāv.
 - 3.11.4.1.2. Ārējās malas ir jānoapaļo ar vismaz 2,5 mm rādiusu. Ārējie stūri ir jānoapaļo ar vismaz 5 mm rādiusu.
 - 3.11.4.1.3. Platformai ir jābūt vismaz 800 mm platai. Platformas slīpums, kad tā ir izstiepta vai uzlikta uz 150 mm augstas apmales, nedrīkst pārsniegt 12 %. Lai izpildītu šīs testa prasības, var lietot nolaišanās sistēmu.
 - 3.11.4.1.4. Jebkurai platformai, kura lietošanas laikā pārsniedz 1 200 mm, ir jāpierīko ierīce, kas neļauj noript no tās malām ratiņkrēslam.
 - 3.11.4.1.5. Jebkurai platformai ir droši jādarbojas ar 300 kg svaru.
 - 3.11.4.2. Darbības režīmi
 - 3.11.4.2.1. Platformas izstiepšanās un ievilkšanās var notikt manuāli vai ar mehānisko piedziņu.
 - 3.11.4.3. Papildu tehniskās prasības mehāniskās piedziņas platformām.
 - 3.11.4.3.1. Platformas izstiepšanos un ievilkšanos parāda ar dzeltenām mirgojošām gaismām un skaņas signālu; platformu ārējos stūrus apzīmē ar labi saskatāmiem sarkaniem un baltiem atstarotājiem.
 - 3.11.4.3.2. Platformas izstiepšanos horizontālā virzienā aizsargā drošības ierīce.
 - 3.11.4.3.3. Ja iedarbojas kāda no šīm drošības ierīcēm, platformas kustība nekavējoties tiek apturēta.
 - 3.11.4.3.4. Platformas horizontālā kustība apstājas, kad uz tās uzkrāj 15 kg smagu masu.
 - 3.11.4.4. Mehāniskās piedziņas platformu darbība.
 - 3.11.4.4.1. Ja platforma atrodas pie pasažieru durvīm, kas atrodas tiešā vadītāja redzamības laukā, platformu var darbināt vadītājs no sava sēdekļa.
 - 3.11.4.4.2. Visos citos gadījumos vadības ierīcēm ir jāatrodas blakus platformai. Tās var ieslēgt un izslēgt tikai no vadītāja sēdekļa.
 - 3.11.4.5. Manuālo platformu darbība.
 - 3.11.4.5.1. Platformai ir jābūt veidotai tā, lai tās darbināšanai nebūtu vajadzīgs pārmērīgs spēks.

VIII PIELIKUMS

ĪPAŠAS PRASĪBAS DIVSTĀVU TRANSPORTLĪDZEKĻIEM

Šai pielikumā ir izklāstītas prasības divstāvu transportlīdzekļiem, ciktāl tās atšķiras no I pielikumā sniegtajām pamatprasībām. Tālāk norādītie punkti un apakšpunkti aizstāj attiecīgos punktus un apakšpunktus ar tādiem pašiem numuriem I pielikumā. Ja vien tālāk nav norādīts citādi, visas pārējās I pielikuma prasības attiecas uz divstāvu transportlīdzekļiem. Tālāk sniegto punktu numerācija atbilst I pielikuma numerācijai.

7.4.2.1. Slodzi, kas ir vienāda ar Q (kā teikts Direktīvas 97/27/EK I pielikuma 7.4.3.3.1. punktā), uzliek uz katra pasažiera sēdekļa augšstāvā. Ja ir paredzēts, ka transportlīdzekli lieto ar apkalpes locekli, kas nesēž, 75 kg masas smaguma centru, kas atbilst apkalpes locekļa svaram, novieto augšstāva galvenajā ejā 875 mm augstumā. Bagāžas nodalījumos nekādu bagāžu neievieto.

7.5.5. Ugunsdzēsāmie aparāti un pirmās palīdzības aprīkojums

7.5.5.1. Ir jānodrošina vieta divu ugunsdzēsāmo aparātu piestiprināšanai, vienu piestiprinot vadītāja sēdekļa tuvumā un otru — augšstāvā. Šī vieta nedrīkst būt mazāka par 15 dm³.

7.6. Izejas

7.6.1. Izeju skaits

7.6.1.1. Katram divstāvu transportlīdzeklim ir divas durvis apakšstāvā (skatīt arī 7.6.2.2. punktu). Minimālais pasažieru durvju skaits ir šāds:

Pasažieru skaits	Pasažieru durvju skaits divstāvu transportlīdzeklī		
	I un A klase	II klase	III un B klase
9 — 45	1	1	1
46 — 70	2	1	1
71 — 100	2	2	1
> 100	4	3	1

7.6.1.4. Minimālajam avārijas izeju skaitam ir jābūt tādām, lai, izeju skaitu katram stāvam un katram atsevišķajam nodalījumam nosakot atsevišķi, kopējais izeju skaits būtu šāds. Nosakot avārijas izeju skaitu, tualetes nodalījumus vai virtuves neuzskata par atsevišķiem nodalījumiem. Avārijas lūkas ieskaita kā tikai vienu no iepriekš minētajām avārijas izejām:

Pasažieru un apkalpes skaits uz vienu nodalījumu vai stāvu	Minimālais avārijas izeju kopskaits
1 — 8	2
9 — 16	3
17 — 30	4
31 — 45	5
46 — 60	6
61 — 75	7
76 — 90	8
91 — 110	9
111 — 130	10
> 130	11

- 7.6.1.11. Avārijas lūkas papildus avārijas durvīm un logiem ierīko II un III klases transportlīdzekļu augšstāva jumtā. Tās var ierīkot arī I klases transportlīdzekļos. Šai gadījumā minimālais lūku skaits ir šāds:

Pasažieru skaits augšstāvā (A_a)	Lūku skaits
nepārsniedz 50	1
pārsniedz 50	2

- 7.6.1.12. Katras savienotājkāpnes uzskata par vienu izeju no augšstāva.
- 7.6.1.13. Visām personām, kuras atrodas apakšstāvā, avārijas situācijā jāspēj izkļūt no transportlīdzekļa, neizejot cauri augšstāvam.
- 7.6.1.14. Augšstāva galvenā eja ar vienu vai vairākām savienotājkāpnēm ir jāsavieno ar piekļuves eju pasažieru durvīm vai apakšstāva galveno eju, kura atrodas 3 m attālumā no pasažieru durvīm;
- a) divas vai vismaz vienas kāpnes un vienas puskāpnes ir jānodrošina I un II klases transportlīdzekļos, ja augšstāvā izvietoto pasažieru skaits pārsniedz 50;
- b) divas vai vismaz vienas kāpnes un vienas puskāpnes ir jānodrošina III klases transportlīdzekļos, ja augšstāvā izvietoto pasažieru skaits pārsniedz 30.

7.6.2. Izeju izvietojums

- 7.6.2.2. Divas no 7.6.1.1. punktā minētajām durvīm nošķir tā, lai atstatums starp to šķērseniskajām vertikālajām plaknēm caur to virsmas laukuma centru nebūtu mazāks par 25 % no kopējā transportlīdzekļa garuma vai 40 % no kopējā pasažieru salona garuma apakšstāvā; šo prasību nepiemēro, ja divas durvis atrodas atšķirīgās transportlīdzekļa pusēs. Ja vienas no šīm durvīm ietilpst dubultdurvis, šo atstatumu mēra starp durvju daļām, kas atrodas vistālāk viena no otras.
- 7.6.2.3. Izejām katrā stāvā jābūt izvietotām tā, lai to skaits abās transportlīdzekļa pusēs būtu faktiski vienāds.
- 7.6.2.4. Katrā augšstāvā vismaz vienai avārijas izejai jābūt izvietotai vai nu transportlīdzekļa aizmugures daļā vai, attiecīgi, priekšdaļā.

7.6.4. Tehniskās prasības visām pasažieru durvīm

- 7.6.4.6. Ja nav iespējams apmierinoši pārskatīt durvis ar tiešskatu, ierīko optiskas vai cita veida ierīces, kas ļauj vadītājam no sava sēdekļa pamanīt pasažiera klātbūtni tiešā katru pasažieru durvju tuvumā, ja šīs durvis nav automātiskās pasažieru durvis. I klases transportlīdzekļos šo prasību piemēro arī visu pasažieru durvju iekšpusei, kā arī vietai, kas atrodas tiešā savienotājkāpņu tuvumā augšstāvā.

7.6.7. Tehniskās prasības avārijas durvīm

- 7.6.7.3. Jebkura vadības vai cita ierīce, ar kuru var atvērt avārijas durvis apakšstāvā no ārpuses, atrodas starp 1 000 un 1 500 mm augstumā no zemes un ne vairāk kā 500 mm attālumā no durvīm. I, II un III klases transportlīdzekļiem katrai vadības iekārtai vai ierīcei avārijas durvju atvēršanai no iekšpuses jāatrodas no 1 000 līdz 1 500 mm attālumā no grīdas virsmas vai vadības iekārtai tuvākā pakāpiena un ne vairāk kā 500 mm attālumā no durvīm. Tas neattiecas uz vadības iekārtām, kas atrodas ārpus vadītāja zonas.

7.7.5. Galvenās ejas (skatīt 1. attēlu)

- 7.7.5.1. Transportlīdzekļa galvenajām ejām ir jābūt plānotam un konstruētam tā, lai pa to varētu brīvi iziet cauri mērierīcei, kas sastāv no diviem vienas ass cilindriem, starp kuriem novietots apgriezts šķelts konuss, ja mērierīcei ir šādi izmēri:

(mm)

	I klase (*)		II klase (*)		III klase (*)	
Augšstāvā/ apakšstāvā:	Augšst.	Apakšst.	Augšst.	Apakšst.	Augšst.	Apakšst.
Apakšējā cilindra diametrs	450	450	350	350	300	300
Apakšējā cilindra augstums	900	1 020 (900/990)	900	1 020 (900/990)	900	1 020 (900/990)
Augšējā cilindra diametrs	550	550	550	550	450	450
Augšējā cilindra augstums	500	500	500	500	500	500
Kopējais augstums	1 680	1 800 (1 680/1 770)	1 680	1 800 (1 680/1 770)	1 680	1 800 (1 680/1 770)

(*) Izmēri iekavās attiecas tikai uz pašu apakšstāva aizmuguri un tikai priekšējās ass tuvumā (skatīt 7.7.5.10. punktu)

Mērierīce var saskarties ar turekļiem, ja tādi ir ierīkoti stāvošu pasažieru vajadzībām, un pabīdīt tos prom. Augšējā cilindra diametru augšpusē var samazināt līdz 300 mm, ierēķinot nobīdi pret horizontāli, kas nepārsniedz 30° (1. attēls).

- 7.7.5.3. Posmainiem transportlīdzekļiem 7.7.5.1. punktā definēto mērierīci ir jāvar netraucēti izbīdīt cauri posmainajai transportlīdzekļa daļai vai jebkuram stāvam, kur pasažieri var iziet cauri divām transportlīdzekļa daļām. Neviena šīs daļas mikstā pārklājuma daļa, tostarp apakšējās daļas, nedrīkst iestiepties galvenajā ejā.

- 7.7.5.10. Mērierīces kopējo augstumu, kura minēta 7.7.5.1. punktā, var samazināt:

- no 1 800 mm līdz 1 680 mm jebkurā apakšstāva galvenās ejas daļā, virzoties uz šķērseniskās vertikālās plaknes, kas izvirzīta 1 500 mm uz priekšu no pakalējās ass viduslīnijas (priekšējā aizmugurējās ass daļa transportlīdzekļiem ar vairāk nekā vienu pakalējo asi), aizmuguri,
- no 1 800 mm līdz 1 770 mm attiecībā uz pasažieru durvīm, kuras atrodas priekšējās ass priekšā, jebkurā galvenās ejas daļā, kura atrodas starp divām šķērseniskām plaknēm, kas savukārt atrodas 800 mm uz priekšu no priekšējās ass viduslīnijas un aiz tās.

7.7.7. Pakāpieni

- 7.7.7.1. Maksimums 850 mm apakšstāva avārijas durvīm un maksimums 1 500 mm augšstāva avārijas durvīm.

7.7.8.6. Brīva vieta virs sēdvietām

- 7.7.8.6.1. Virs katras sēdvietas ir jābūt brīvai vietai, kuras augstums ir ne mazāks par 900 mm, ja to mēra no augstākā nesapiesta sēdekļa spilvena punkta. Šī brīvā vieta plešas pār visa sēdekļa vertikālo projekciju un ar to saistīto vietu, kura atvēlēta kājām. Attiecībā uz augstāvu šo vietu var samazināt līdz 850 mm.

7.7.12. Savienotājkāpnes (skatīt III pielikuma 1. attēlu)

- 7.7.12.1. Minimālajam savienotājkāpņu platumam ir jābūt veidotam tā, lai pa to brīvi varētu iziet cauri vienkāršo durvju pieejas šablons, kas norādīts III pielikuma 1. zīmējumā. Šo paneli pārvieto no apakšstāva galvenās ejas līdz pēdējam pakāpienam, virzot to uz to pusi, uz kuru varētu pārvietoties personas, kas lieto kāpnes.

- 7.7.12.2. Savienotājkāpnes ir jāveido tā, lai uz priekšu braucošam transportlīdzeklim strauji bremsējot, nerastos briesmas, ka no tām nokrīt lejā pasažieris.

Šo prasību uzskata par izpildītu tad, ja ir apmierināts vismaz viens no šādiem diviem nosacījumiem:

- 7.7.12.2.1. neviena kāpņu daļa neizvirzās uz priekšu;
- 7.7.12.2.2. kāpnēm ir margas vai tamlīdzīgi aizsargi;
- 7.7.12.2.3. ir automātiska iekārta kāpņu augšdaļā, kas neļauj tās lietot tad, kad transportlīdzeklis kustas; šai ierīcei jābūt viegli ieslēdzamai avārijas gadījumā.
- 7.7.12.3. Ar 7.7.5.1. punktā minētā cilindra palīdzību pārbauda, vai no galvenajām ejām (augšējā un apakšējā) var normāli piekļūt kāpnēm.

7.11. *Rokturi un turekļi*

7.11.5. Rokturi un turekļi savienotājkāpnēm

- 7.11.5.1. Piemērotus rokturus un turekļus nodrošina abās savienotājkāpņu pusēs. Tie atrodas 800 mm līdz 1 100 mm augstumā virs katra pakāpiena virsmas.
- 7.11.5.2. Ierīkojamajiem turekļiem un/vai rokturiem ir jābūt ar punktu, pie kura var pieķerties persona, kas stāv augšstāvā vai apakšstāvā blakus savienotājkāpnēm vai uz jebkura no tālākajiem pakāpieniem. Šādiem punktiem vertikāli jāatrodas starp 800 mm un 1 100 mm no apakšstāva vai katra pakāpiena virsmas, un
- 7.11.5.2.1. stāvoklī, kas ir piemērots personai, kas stāv apakšstāvā, ne vairāk kā 400 mm uz iekšu no ārējās pirmā pakāpiena ārmas, un
- 7.11.5.2.2. stāvoklī, kas ir piemērots konkrētajam pakāpienam, tiem nav jāatrodas uz ārpusi no attiecīgā pakāpiena ārmas un ne vairāk kā 600 mm uz iekšu no minētās malas.

7.14. *Kāpņu laukumiņu un tiem tuvumā esošo sēdekļu aizsargi*

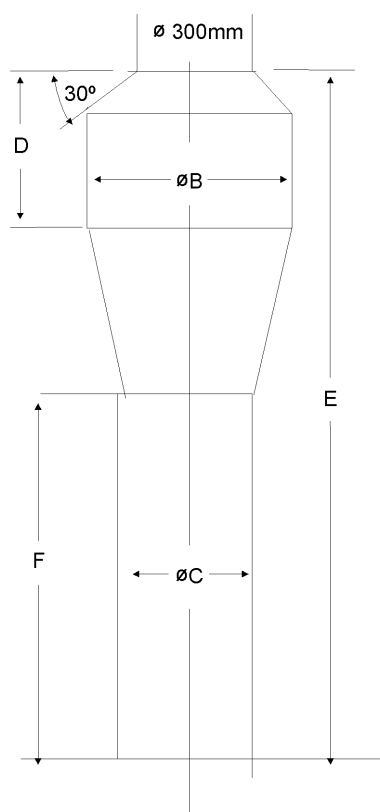
- 7.14.2. Divstāvu transportlīdzekļa augšstāvā savienotājkāpņu laukumiņu aizsargā ar aizsargu, kuras atrodas vismaz 800 mm augstumā no grīdas. Aizsarga apakšējā mala ir ne vairāk kā 100 mm attālumā no grīdas.
- 7.14.3. Vējstiklam, kas atrodas to pasažieru priekšā, kuri sēž priekšējās augšstāva vietās, ir jāpierīko polsterēts aizsargs. Šā aizsarga augšmalai jāatrodas 800 mm līdz 900 mm attālumā no grīdas, uz kuras balstās pasažiera kājas.
- 7.14.4. Katra pakāpiena stateniskā virsma kāpnēs ir noslēgta.

Papildinājums

1. attēls

Galvenās ejas

(skatīt VIII pielikuma 7.7.5. punktu)

	B (mm)	C (mm)	D (mm)	E (mm) ⁽¹⁾	F (mm) ⁽¹⁾
I klase	550	450	500	1 800 (1 680/1 770)	1 020 (900/990)
II klase	550	350	500	1 800 (1 680/1 770)	1 020 (900/990)
III klase	450	300 (220 sānis bīdāmiem sēdekļiem)	500	1 800 (1 680/1 770)	1 020 (900/990)

⁽¹⁾ Izmēri iekavās attiecas tikai uz apakšstāvu un/vai apakšstāva pašu aizmuguri un/vai apakšstāvu priekšējās ass tuvumā (skatīt 7.7.5.10. punktu)

IX PIELIKUMS

EK TIPA APSTIPRINĀJUMS ATSEVIŠKAI TEHNISKAI VIENĪBAI UN EK TIPA APSTIPRINĀJUMS TRANSPORTLĪDZEKLIM, KAS IR APRĪKOTS AR VIRSBŪVI, KURA JAU IR APSTIPRINĀTA KĀ ATSEVIŠKA TEHNISKA VIENĪBA**1. Atsevišķas tehniskas vienības tipa apstiprinājums**

- 1.1. Lai saskaņā ar šo direktīvu varētu piešķirt atsevišķas tehniskas vienības tipa apstiprinājumu transportlīdzekļa virsbūvei, ražotājam ir jāpierāda apstiprinātājai iestādei, ka ražotāja paziņotie noteikumi ir izpildīti. Atlikušie šīs direktīvas noteikumi ir jāizpilda un jāpierāda saskaņā ar 2. punktu.
- 1.2. Apstiprinājumu var piešķirt, ja ir ievēroti noteikumi, kas jāizpilda attiecībā uz pabeigtu transportlīdzekli (piemēram, attiecīgi šasijas raksturlielumi, lietojuma vai uzstādīšanas ierobežojumi), ja šie noteikumi ir reģistrēti apstiprinājuma sertifikātā.
- 1.3. Visi šie noteikumi ir attiecīgi jādara zināmi transportlīdzekļa šasijas pircējam vai transportlīdzekļa nākamā komplektācijas posma veicējam.

2. EK tipa apstiprinājums transportlīdzeklim, kuram ir pierākota virsbūve, kas jau ir apstiprināta kā atsevišķa tehniska vienība

- 2.1. Lai saskaņā ar šo direktīvu varētu piešķirt apstiprinājumu transportlīdzeklim, kuram ir pierākota virsbūve, kas jau ir apstiprināta kā atsevišķa tehniska vienība, ražotājam ir jāpierāda apstiprinātājai iestādei to šīs direktīvas prasību izpilde, kuras vēl nav izpildītas un nav pierādītas saskaņā ar 1. punktu, ņemot vērā jebkuru iepriekšēju nenokomplektēta transportlīdzekļa tipa apstiprinājumu.
 - 2.2. Ir jāizpilda visas prasības saskaņā ar 1.2. punktu.
-